

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVENCE, 1911.

ČÍSLO 7.

F. RÝZNER:

OTCŮV ČINY.

PĚT set rokův přelilo se jako moře,
co hodila církev Čechům rukavici!
Pět věků již, již přejde, co na hranici
zřela Mistra Jana Husa ranní zoře.
Tentkrát národ zalkal, přísahal však jako jeden muž,
že miláčka svého Mistra Jana pomstí!
Což věk zatemnil náš mozek? Nebo nejsme Čeche už?

Ano, pět set let již, co přišera černá
jedu slinou, třísnila českou korouhev,
kdy po Evropě celé rozlehl se řev —
zničte Čechy! — Však našla se srdce věrná!
A mimovolně zamží se oko, sužuje se hrud',
ruka v pěst' se zatne, když pohlédnem zpátky,
jak otcové zápasili; udržet se — bud' jak bud'!

Pět staletí krví znamenány činy,
kdy otec musel bát se říci "já jsem Čech"!
Tu raděj za otčinu slední kladl dech,
by uchoval tuto, celou pro své syny!
Však ohledněm se mezi sebou! Tu myslíme maně,
že vyčistit koukole by bylo třeba,
nežli jak Husité budem moci zvolat: "Hr, na ně!"

Stavme kroky. Shledněm rány v srdeci matky,
jež eizácká jí zasadila bídná sběr!
Kdy syn cele povstav, děl: Pojd' a síly měř!
Jsemť hotov obětovat hrdlo i statky.
Nenajdeme žádné, ni malé nepatrné jizvy,
když byl tenkrát národ celý chrabře povstal
a uposlechl neproradně nepřátelské výzvy.

Však hle, rána děsná, jež přetéká krví,
když Čech spojil ruku s bídným vrahem země
a společnou rukou poltil bratrů téměř
s nepřítelem. Ten pak vítězil vždy prvý!
Smutněť hlásá zradu pomník na Lipanském návrší
kde zlomena vítězná síla bratřími.
Druhá rána, — Bílá Hora, — kalich trpký dovrší.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Americký tisk velmi často s nevolí poukazuje na to, že jistě národnosti (ponejvíce prý Slováci a Italové) přicházejí do Ameriky jen za účelem výdělků, nemajíce v úmyslu zde trvale se usaditi, ale že s vydělanými americkými penězi vracejí se po několika letech zpět do svých domovů. Takový živel je prý zde nežádoucí, jelikož vyvází odtud do ciziny jmění! Připust'me, že jest tomu tak — nedali oni lidé zdejší továrníkům za vydělané peníze svoji práci? Nedali bohatým továrníkům několikrát více, nežli od nich dostali? A jsou-li nežádoucím živlem tací přistěhovalci, kteří po letech vracejí se do svých vlastí s několika sty amerických dollarů, co ten americký tisk řekne těm vynikajícím Američanům, kteří dle výpočtů londýnských "Times" zanesli do Londýna přes 35 milionů dollarů, jen aby mohli býti přítomni korunovačním slavnostem, jen aby někteří ti "první občané" veliké republiky mohli vetřít se do společnosti, která připuštěna bude před jasnou tvář nového krále!? Vrátili-li se přistěhovalci s americkými penězi domů, použije peněz těch k ulevění bídě a snad k lepšímu vychování

svých dětí — kdežto bohatí Američané vynášejí do cizích zemí miliony, aby mohli opičiti se po evropské aristokracii a jako občané republiky činili se tak před světem neskonalé směšnými! ě.

Naši katoličtí přátelé nám často předhodí, že jejich české školství jest rozhodně lepší našeho svobodomyšlného a oni proto že prý jsou lepšími českými vlastenci, nežli my. Dejme tomu! Však tu třeba trochu blíže se podívat na zoubek kousavý a sotva tak učiníte ihned poznáte, že jest nejen šikovně kotlavý, ale povážlivě rozvyklaný. Jestli se čeští katolíci mohou honositi tím, že nenávidí škol veřejných amerických a ve svých školách zabeďnují mozky své drobotiny, pochybujeme velice. Ve školách těch přece hlavním předmětem jest vyučování náboženství a tomu podřizuje se šmahem vše ostatní, tak jako již prvé sítě se vkládá do malinkých těch mozečků sotva chápajících, že jest na tomto světě někdo, jenž jest trochu více presidenta této veliké republiky, ten někdo, že jest moc neomylný, nástupce samého jejich pána boha zde na zemi a sídle

v Římě, tedy v Itálii, ovládá celý druhý katolický svět a tedy i na americké vlastenectví — to pravé — nezůstává bez vlivu. Tak jsme odbyli jednou ranou ty jejich "lepší" školy i to jejich "vlastenectví" a povážíme-li, že si nyní zakládají jedno veliké těleso katolických organizací, těleso ústřední a rázu mezinárodního na obranu prý té své církve a zde v Americe, nemusíme povídati více, ani opakovati výbojných slov jejich biskupa velmožného pana Koudelky, jakž z Chicaga byl minule pustil do katolického světa a do řad jejich českých zvláště. Byly doby, že nám se vytýkalo, jestli jako američtí svobodomyšlníci navazovali jsme styky se "Seculární Uníí" a "Federací Volných Myslitelů" ve Spojených Státech a doma ve vlasti staré. Bylo prý pro nás "nevlastenecké" tuze moc "mezinárodní", ale u katolíků českých nevadí, ba nevadí ani těm, již tak občas na naše podniky národní se přilepí a o sokolských sletech jezdí v automobilech, jako své doby v Chicagu, kdy měli jsme tu hosty z Čech. Tehdy prý jsme těm našim boreům a hostům ani nepověděli kam by mohli jít ku svatému přijímání a ku zpovědi, ba ani žádný ten krám páně jsme jim neukázali, ba ani ne zázračný pramen panenky Marie Lurdské a jiné pamětihodnosti čili humbucký "černých pánů".

Jak by bylo hezké, kdyby každý z těch členů Sokola i Sokolem v pravém toho slova smyslu byl. Jenže nejsme ještě tam a bude asi chvílku hodnou trvati, nežli dospějeme k této metě první! Vyčítá se nám, že na místech těchto jen pořád káráme a hubujeme a nic neuhladíme. Z chyb našich tu prý napsaných pak si dělá leckdo jen úsměšky a proti nám a šikům našim používá každého jedince chybičku zveličuje a vrhá na celek. Co na tom povídá-li se tu či onde o jedinci, když přece jen ten celek nás a ten orgán jeho se snaží a s ním skoro všichni, abychom lidmi byli volnými a utuženými i poctivými. A poctivost nezáleží v tom zakrýváti vlastních chyb! Jinak bylo by tedy, kdyby se nám něco vyčítalo a něco v nějakém tom špinavém zreadle ukazovalo co bychom my zde potlačili a vědomě tajili. Však v tom ohledu konáme svou povinnost a rozdílů žádných neznajíce jdeme stezkami pravdy. Jestli si někde myslí, že na tělocvik jako hejla nachytá třídní politické vrány, co nám konečně po tom. My neznáme rozdílů u pokrokovců, ani neděláme do žádné "nové svobodomyšlnosti" naražené na nějaký "ismus", protože nám a listu našemu toho není třeba a důkazů zvýšení zdravotní, dělnosti, utužení a posily svého lidu podáváme o každém svém sletu a závodu. "Kde jest spolek, který by měl úkol důležitější pro veškerý náš život národní?" Tak ptal se v Čechách Tyrš a zde mohli bychom ukázati na mnohé naše činovníky, již prošlapávali prvé cestičky dělnickému hnutí, socialismu a chtěle-li organizaci uniové českého dělnictva! Nyní po těch rozšířených cestičkách se to běhá dosti šikovně a za dollarem skoro lépe, nežli ti "staří hlupáci" dělávali z přesvědčení.

Podle rozhodnutí a hlasování v jednotlivých jednotách našich na slet šestý do matičky Prahy roku příštího má býti vysláno N. J. S. pouze a výhradně družstvo vzorné, tedy družstvo, jež závodů v Praze se neúčastní, jako spíše podati má vzorné ukázky práce naší, práce více méně americké. Toto vzorné družstvo a zástupci naší N. J. S. pojedou prostřednictvím dopravní firmy Brodský a Sovák, jakž na jiném místě čtete. Podle našeho soudu bylo by nejlépe, aby se veškerá snaha soustředila a uspořádala se třeba neoficiální výprava jedna, totiž kdyby se agitovalo v Chicagu zvláště a v New Yorku zvláště, aby se naši všichni sešli na jedné lodi a do Prahy přijeli najednou. Vypadalo by rozhodně lépe a pro bratry v Čechách bylo by pak méně rozpaků. A kdyby byly proudy dva, jakž se praví a možnost není vyloučena, vzhledem na cestu jinudy, nežli Německem, zdaliž i tu nedalo by se učiniti pod jednou vlajkou, jedním vedením?

Rozumný hlas ozval se ze středu new-yorských Sokolek. Ačkoliv bylo by přáním nás všech, aby Sokolky súčasnilly se sletu r. 1912 a podaly tam ukázkou tělesné výchovy žen, jak zde výchovu tu chápeme, přec jenom jest přirozeno, že zastavily se před obětí mi, jaké obeslání sletu by opět vyžadovalo a položily si otázku: nebylo by rozumnější, peněz těch věnovati na potřeby své vlastní, ku svému zdokonalení? A když sestry new-yorské došly k tomu rozhodnutí, súčasniteli se sletu Sokolstva slovan-ského jednou za deset let, nemohly by Sokolky západní usnésti také súčasniteli se jednou za deset let a tak v návštěvě vlasti se střídati? Každý uznati musí, že vyslati celé družstvo přes ocean každých pět roků jest nad síly jednotlivé jednoty a proto záleželi-li nám na tom, aby Sokolky súčasnilly se sletu každého, měl by se o věc vzíti celek, aby oběti s tím spojené nespočívaly jen na jediném sdružení. Sokolky new-yorské založily si nyní evičitelský sbor a pečovatí budou o výchovu evičitelek. Potěšitelný to úkaz a kdyby po předběžné soukromé přípravě zmohly se na samostatný evičitelský kurs, věnovaný výhradně tělesné výchově dívek všeho stáří, učinily by tak počátek k výchově evičitelek, zač jsme se na tomto místě již tolikrát marně byli přimlouvali. Č.

Minule jsme čtli: "Žádná zdravotní pravidla a zlepšení stavů dosavadních v tom ohledu nebudou nikdy stát za mnoho, at' již dáte zdravotním odborům svým a úřadům moc jakoukoli, dokud se nepřičiníte, aby lid měl o všem náležitou vědomost a zajímal se o to co a jak činit, aby různým nemocem se předešlo a jiné nakažlivé zcela odstranily." V tisku spočívá příležitost k poučení největší a dnes již mnohý větší časopis má své zdravotní rubriky, ba některé i české listy v nedělních svých vydáních v tom ohledu dosti činí, kdežto jiné v oznamování každého humbuku si libují. Však ono na pány v krytém voze také jednou trhne, neboť vládní odbor zdravotní se již důkladně připravuje a časopisy, jež za dollar vědomě své čtenářstvo klamou si brzy

odpykají. Nejzajímavější jest však, když takový náš pan redaktor, protože jeho bratr, aneb někdo jiný dostává podporu na své "vyšší vzdělání", aneb časopis jeho oznámku na půl plachty patentek, píše ve svém vlasteneckém a 'dělnickém' žurnálu na jedné straně v redakčních proti kapitalistickému třídnímu vykořisťování a co pravá ruka psala "zásadní" ten článek, levá natažena jest na dollárce za sloupce oznámky, jako "že souhotiny se vyléčí tou či jinou bryndou a rakovina odstraní bez nože břechičkou jinou toho či onoho svatého z "vlasteneckého kalendáře" a podobně."

Dobrodínece Carnegie se náramně rozčiluje nad tím, že vytýká se mu ramenářství a "obchodní vlastenectví". Nyní totiž hraje si na velikého "apoštola míru" a před nedávnem ještě vyráběl a hotovil pancéře na vojenské loďstvo vlády naší a jiných. Kdo nejdříve přišel a více dal ten dostal jednoduše to jeho zboží. Takové "patentované" vlastenectví pomahati lidu, když jsem ten lid jeho a vládu jeho odřel až na kůži jest pochybné ceny a panu Carnegiemu nepomohou smazati ani ty mramorové desky veřejných knihoven, kde vyryto je jeho jméno jako dárcce určitého obnosu na stavbu. Výmluva, že již ty pancéře nevyrábí také nestačí, jako nedá se omluviti, že totéž zboží, jež prodal naší vládě započítal o hodně dražší jako pravý "americký vlastenec" a ruské vládě dodal laciněji.

"No tak vidíte," píše nám na sokolské pohlednici vážený občan a taky-sokol, "co to jest ten Váš vychvalovaný těloevik. Četl jsem, že Erben v Itálii ulít s hrazdy a jeden si tam při šplhání rozbil hlavu. Co tomu říkáš, bratře Č.? Jděte mi do horoucí skály s takovým těloevikem . . . !" A my na to váženému občanu a trochu taky-sokolu odpovídáme následující: Raději bychom byli takovým, který ulítne s hrazdy, ale hned se vzechopí a evičí dále — raději bychom byli takovým, který roztrhne si hlavu, ale přes to dovede zápasiti dále za čest své jednoty, nežli býti takovým, který jen neopatrně sestoupí s pouliční káry, neb učiní chybný krok na chodníku a již musí být odvezen na delší dobu do nemocnice! Co tomu říkáš zase ty, bratře taky-sokole? ě.

Některé ty naše národní vymoženosti pod zvětšovacím sklem tak zvaného "tisku vlasteneckého" vypadají opravdu krásně, jen co pravda. Tak napíše se a tisková kancelář musí roznést po českém světě — dál by se s tím asi také nedostala — něco o nějaké veliké vymoženosti jako jest "Česká stolice" (o tvrdosti její pochybovati netřeba) na nějaké té universitě a českého jazyka. Nehrajme si tak tuze, nebud'mež tak maličkými, vždyť přímo směšné, neumíme-li ani poctivě napsat široké a úzké i a protože neumíme po česku říkeme v tisku cizím, že naše stolice je slovanských jazyků, jež všech ny šmahem a dobře známe a z těch pak 'uzený' nejlepe. O tom německém jazyku ani nemluvíme. Víme, že takové a podobné informace dodávají se z

kanceláře "patentních meducín", víme, kdo tak zvané české "přednášky" a rozvrhy pro ubohé studenty kdes v Nebrasce u kotlíků patentních břechek zde připravuje, jako známe schopnosti těch kdož přednáší a jejichž protokoly odboru Sokolek leží před námi, jako naprosté doklady neschopnosti a neznalosti a naše Sokolky by nám daly za pravdu. Chcete, abychom dali jednou reprodukovat? Chcete vidět takové a jiné "profesury" z blízka, hodně blízounka a bez skla zvětšovacího? Avšak nač toho tolik, lid chce býti klamán a proto Máro bubnuj, hodně bubnuj . . .

Jak jinak na Východě! Tak známe jednoty jak naše, tak i D. A. S., jež po leta již se stýkají, sva veřejná borei svými na vzájem obesílají, návštěvy si oplácejí v zábavě i jiném počinu, ba jinde usilují i o to, aby zbudovaly si obě jednoty jednoduše jeden společný stánek, jednu Sokolnu, jen aby se zbytečně síly netřístily. V Chicagu v některé části české osady jsou čtyry Sokolny a ještě se staví a zase se staví. Mluví o jednotném postupu se nám již zhnusilo, psáti o zbudování jedné veliké moderní evičirny jest jako házení hráčku na stěnu a snažiti se o to, či ono menší spojení těch kterých jednot jednotlivě živořících bylo by proviněním se na pověstné naší české povaze, na těch našich "tvrdých palicích", do nichž cizák může mlátit o vše pryč a bratr, krajan a rodák ten druhý, pak odnese.

Cím to jest, že Amerika, která teprv v posledním čtvrtletí počínala zajímati se o výchovu tělesnou a dnes již v té pravé, racionelní výchově vyniká nad národy ostatní? Jest to možné, aby zde výchova tělesná byla na vyšším stupni, nežli tam, kde vystupovala do popředí v době, kdy Americe o výchově tělesné se ani nezdálo? Odpověď na otázky tyto jest velice snadná — neb jest to zjev zcela přirozený. Když důležitost výchovy tělesné počínala býti v Americe uznávána, nabízely jí různé evropské národnosti vše, co měly nejlepšího — ale Amerika váhala, pozorovala, porovnávala. Viděla přednosti i vady soustavy německé, přednosti i vady švédské a přijala jen to, co uznala za nejlepší a tak poznenáhlu vyvíjel se system zcela nový. Francie zanesla sem eviky systemu Delsarte-ova, z nichž do ženského těloeviku vřaděny byly jen eviky účelné, mající vliv na vývoj elegance—eviky ty spojeny byly s různými eviky nohou, z čehož vznikly tance těloevičné a je-likož v Evropě nemístná žárlivost a řevnivost nedopustí, aby jeden národ od druhého se poučoval, lpí tam posud na svých starých názorech, kdežto Amerika vybrala si ze všeho co za nejlepší uznávala a proto může jiným národům ukazovati ten pravý směr, kterým se rozumná tělesná výchova bráti má. ě.

Závody Župy Střední v Cedar Rapids, Ia., se odbyly, pěkně odbyly a po stránce mravní i technické vykazují pokrok a to takový, že můžeme být celkem spokojeni. Tu poprvé odbyl se před vlastním sletem i závod dorostu a zdařil se nad očekávání a jako zde

v tom vedru děsném, tak i o sletu a závodech borci mnozí ukázali se býti pravými hrdiny, pravými Sokoly statečnými. Totéž platí o Sokolkách, jenže z těch některá hřešila nejen na životosprávu, ale i v tom, že zapoměla odložit o cvičení šněrovačku. Následky se dostavily a závodní lékaři měli o to více práce. Dohled lékařský na ty naše šiky rovněž se osvědčil, jako poprvé v dějinách naší jednoty provedeno bylo vážení i měření všech boreů všech tříd a tu již znamenitý podán úkaz, co tělocvikem se získává, jak borci naši se utužují a prospívají, nelekajíce se překážek nižádných. Rozedma boreů první třídy — a žel, že o závodech těchto bylo jich tak poměrně málo, porovnáme-li s počtem jednot k Župě náležejících — byla od 5 do 9 palců, borci druhé třídy měli rozedmu od 4 do 6 palců a třetí třída, pokud bylo lze zjistiti, od 3 do 5 palců. Sokolsky, pokud víme, skoro v témže poměru a podle toho, kolik let cvičí, vynikaly nad své začátečnice a rozedma pěti palců a více i tu byla demonstrována, jakoby na důkaz, jakž vycvičiti a utužiti lze svaly nejdůležitější, jež pomáhají náležitěmu a hlubokému dýchání a tak lepší výměně látek a oběhu krevnímu. Hodláme v práci této statistické pokračovati a co nevidět rozešleme příslušné dotazníky.

Nám dojista nikdo nebude vytýkati, že bychom nebyli ctiteli všeho co souvisí s mučedníkem brixenským, co by týkalo se velikého našeho Havlíčka. Jestli jsme na místech těchto neschvalovali zcela zbudování pomníku v Douglas parku v Chicagu své doby měli jsme k tomu vážné a oprávněné příčiny, na které pomalu již v onom okolí pomníku pomalu, ale za to tím jistě dochází. Dotkli jsme se své doby věci, kdy byl ještě čas a br. Čermák rovněž upozornil, o co snad lépe bylo by stavěti pomník Komen-skému a pak konečně, když věc byla již v proudu kde pomník lépe by se vyjímal a lépe prospěl. Nestalo se, ale za to od té doby co přípravné práce odhalení pomníku Havlíčkova začaly a nyní ku konci se chýlí tolik zvedlo se prachu, tolik podivných věcí se vynořilo na povrch a tolik nepříjemností událo, že by se nám všem za ně Havlíček, kdyby byl živ a mezi námi pěkně poděkoval, ba některé a to jsme jisti by si jednoduše zakázal. Pochybujeme, že jemu by stačila "paráda" po ulici, nějaký fábory a allegorický vůz, čili vše co veliké stojí peníze a v celku mnoho neznamená. Také sotva by schválil, aby k vůli němu hádal se někdo někde o kobyly a maršála na ní a zdali tento velice důležitý úřad svěřen má býti činovníku sokolskému s modrou kajdou, aneb červenou košilí. Jak jsme malicherní a ještě malichernější všichni ti bratři a sestry, již zapomínajíce spojovacích snah, jichž u každé příležitosti mají plnou sokolskou hubu bratrskou, aby hned v zápětí na ty nenáviděné "modré" vychrstli — pár nesokolských slov. Naše jednoty v Chicagu vedením Župy Střední jsou zastoupeny ve výboru, průvodu se účastní a každého rozumného kroku, jenž sloužit by mohl dobrému jménu věci české, však za "stafáž" rozhodně nikomu sloužit nebu-

dou a také se nemohou dáti nikým odstaviti, jako sdružení sokolské nejstarší v zemi této. Podle toho se naši jistě zachovají důstojně a bez všelikých pentlicek, fábory a jiných drahých trásní pozlacených. Cheeme, aby tu Sokolstvo N. J. S. bylo v plném počtu, ty šiky jeho volných a pokrokových názorů a podle těchto názorů a zásad svých se chovajíce, aby uctily památku velikého člověka volného a poctivého i ve smyslu jeho zásad.

Usilujeme-li o to, aby každý jednotlivec v našem středu aspoň snažil se býti hodným jména Sokol, aby snažil se býti reprezentantem všeho toho, čeho výchovou sokolskou hledíme docíliti — tím více měli bychom býti až úzkostlivě opatrní, jak reprezentujeme se před veřejností co celek. Přehnané, křiklavé reklamy, nedůstojný způsob svolávání lidu k našim manifestacím jest ve velkém odporu se zásadami Sokolstva — způsob takový měli bychom ponechati jen těm různým klubům a klubkům, které již svými jmény prozrazují, jakým hnusným býlím jsou v našem životě spolkovém. Dejme si na tom záležitosti, aby práce naše vždy zaskvěla se před veřejností v celé své dokonalosti a kráse a nebude nám třeba pak k lidu českému volati: "Přijďte... uslyšíte řečniti... uvidíte cvičiti...! Bude to den zábavy a obdivu a to vše můžete viděti a slyšeti za pouhých 25 centů...!" — Jest důstojno Sokolů, takovým voláním upozorňovat českou veřejnost na svoje společné vystoupení? Jen ještě seházelo zakončiti toto volání slovy, že tam Sokolové "všeliké kumšty prrrovozovati budou...!" a dojem provolání toho pak už by byl býval úplný. Jak dlouho to ještě trvati bude, nežli pronikne do našich vlastních řad poznání, že Sokolstvo musí povzneseno býti i nad všechnen humbuk, nad všechno to laciné, nechutné křiklounství a že důvěru lidu dobývati si musí jen výsledky své poctivé práce a že chceme-li český lid lepším činiti, že na prvním místě musíme sami lepšími býti?

GYMNAST AMATEUR A GYMNAST Z POVOLÁNÍ.

Jest známo, že v Americe činěn jest rozdíl mezi gymnastem neb athletem amateurem — a gymnastem neb athletem profesionálním. Amateurem zván jest jen takový, který tělocvik pěstuje pro své zdraví — svoji zábavu — a nikdy nepřijal žádné odměny peněžité za svoji práci jako gymnast. Ti nejvyšší atletičtí, "míčáři" neb "foot-ballisté" jsou bez milosti vylučováni z universitních čet, je-li jim dokázáno, že hráli neb cvičili za peníze — ano ani takové nejsou připuštěni k závodům universitním, kteří účastnili se jakéhokoliv závodu společně s gymnastem neb athletem profesionálním — t. j. takovým, který přijal peníze jako hráč, atlet neb jako cvičitel.

Pravidlo toto panuje i v organisacích tělocvičných — v jednotách sokolských i turnerských — a proto v sdruženích těchto vyloučení jsou ze závodů

všichni ti, kteří působí jako placení evičitelé — t. j. jako takoví evičitelé, kteří se ničím jiným nezabývají, nežli vyučováním těloeviku. Pravidlo toto přijalo bylo hlavně z té příčiny, že nerovným zápasem by bylo, kdyby Sokol, který jest s to věnovati se těloeviku jen po celodenním svém zaměstnání, závoditi měl s takovým, který věnuje se jen těloeviku, v těloevické téměř žije a veškerý svůj prázdný čas věnovati může svému výcviku.

Proč na to naše pravidlo upozorňujeme?

Abychom připomenuli našemu sdružení, bude-li z Ameriky vysláno družstvo příštího roku do Prahy, že podrobiti se musí řádu a pravidlům České Obce Sokolské, kde není činěno rozdílu (jak za to máme) mezi gymnasty z povolání a gymnasty amateury — a připomínáme to proto, aby snad teprv v Praze některému z našich boreů nenapadlo odvolávati se na pravidla panující zde v Americe. Závodník musí podvoliti se pravidlům, jaké panují tam, kde závody jsou odbyvány. Kdo nemá v úmyslu pravidlům těm se podrobiti, kdo domnívá se, že závoděním za stávajícího řádu oetl by se v nevýhodě, ten at' prohlásí napřed, že závoditi nebude — a kdo tak neučiní, musí podrobiti se bez jediného slova protestu všem pravidlům, jaké panují tam, kam jako závodník byl vyslán. Tak jako družstvo, vyslané k nám Českou Obcí Sokolskou, vzdalo se závodů s družstvem naším, když shledalo, že dle našeho závodního řádu bylo by se oetlo v nevýhodě, tak na nás jest prohlásiti předem, zdali volní jsme pustiti se v zápas i tam, kde závoditi nám bude s bratry, kteří dle našeho názoru jsou gymnasty z povolání.

V družstvu Č. O. S., které dobylo vítězství v Turině, známe tři borece, jimž těloevik stal se životním povoláním — kteří dle pravidel amerických byli by vřadění mezi gymnasty profesionelní. Jsou to bratři, kteří zastávají místa placených učitelů těloeviku na Rusi. Jest možné, že v družstvu Č. O. S. r. 1912 budou titíž bratři — a možná že do té doby i jiní přední borei Č. O. S. vstoupí v řady učitelů z povolání a přihlásí se též k závodům.

Jsou naši borei volní podstoupiti zápas za těchto okolností?

Tato otázka musí zodpovídaná býti zde v Americe — musí býti zodpovídaná dříve, nežli se přikročí k výběru družstva. Bylo by zbytečným družstvo vybírat, ku zkouškám je zváti a značné sumy peněz vydávati, kdyby teprv potom o otázce této mělo býti jednáno. A rozhodneme-li závodů se účastniti, pak bud' me hotovi podrobiti se všem závodním pravidlům bez jediného slova protestu!

Před uzavřením listu oznamuje nám br. Černý, jednatel V. V., že následkem odhlasování nemá býti do Prahy vysláno družstvo závodní, ale "družstvo vzorné", které podati má jen ukázkou své vyspělosti, ale závodů se nesúčastniti. A tu, když jsme již usnesení sjezdu hlasováním změnili, neškodilo by, kdybychom, pokud ještě čas, vzali v úvahu následující: Zájezd do Prahy vyžadovati bude veliké oběti a jelikož závodní řád Č. O. S. jest takový, že nám není možno na závodech se podílet, vy-

plyne z toho nějaký prospěch nám neb Č. O. S., když vyšleme k VI. sletu družstvo, aby podalo jen nějaké ukázky cvičení? Nebylo by lépe peněz obětovati ku svému zdokonalení — výchově evičitelů — podpoře slabších jednot, uspořádání řady přednášek? Nevyplýnul by našemu sdružení větší prospěch, kdyby do Prahy vyslána byla jen dvou- neb tříčlenná delegace, která by při slavnostech tamních N. J. S. zastupovala a při tom, nebyvši vázána na určité místo na cvičišti, mohla jen bedlivě pozorovati, sledovati a na základě poznatků svých nám podati pokyny, co dobrého měli bychom přimouti, dle čeho v budoucnosti se řídit?

Nenáležíme k zastancům závodivosti — ale když sjezd rozhodl závodů se účastniti, snažili jsme se o to, aby vystoupení naše bylo vzorné a aby družstvo sestávalo z boreů vyspělých v každém ohledu. Chtěli jsme vysláním nejvyššíkolenějších vzorných Sokolů našich seznati, jak dalece jsme s to ve všestranném těloeviku závoditi s vybranými borei ve staré vlasti. Když ale usnesení sjezdu bylo zrušeno, tu po našem náhledu neškodilo by, kdybychom střízlivě uvažovali dále o tom, co při menších obětech přineslo by nám více prospěchu.

SRDCE.

Měli jsme příležitost již několikráte poukázati na různou působnost jednotlivých druhů cvičebních na hlavní činnosti tělesné i napsali jsme často, jak z těchto působností různých pro rozličná stáří životní evičitelem vybírat se musí a řídit podle každého toho jedince v těloevické mu svěřeného. Nesmí zapomenouti léta dětství a hlavně léta rozvoje kdy od 14. do 20. let života ukončuje se pohlavní vyspělost i nastává vzrůst do délky, vedle mohutného vzrůstu plie a srdce čili tu přetvořuje se poměr velikosti srdce a délkou tepen vlastní soustava oběhu krevního. Jak tedy důležitá pro cvičence i jeho učitele, aby znali oba. A tu hned podotknouti třeba, že prospěšné účinky soustavného těloeviku mizí, jakmile jsme dospěli bodu nejvyššího v ústrojně síle a schopnosti těch kterých ústrojí a srdce zvláště, čili když pracovali jsme přes míru a do únavy. To týká se hlavně, jak Grunert dí, nikoli eviků, jež vyžadují okamžitého rozvinutí sil a schopností mysle jaré, ale eviků vytrvalosti. Když takovéto vysílení se děje stále a nad míru, aniž by se poskytlo dosti času k odpočinku, pak jen záhy různé poruchy se dostavují, jež více aneb méně nebezpečné se stávají. To týká se hlavně srdce, jehož zvuky v pohybu a úderu mohou se sice uvést až na stupeň nejvyšší, abychom tak děli a přece, jestli provádí se rozumně, opatrně a s ohledem na úplné vysílení i následující klid, soustavně tedy, následky zlé dostaviti se nemají.

Třeba si ovšem uvědomiti, že srdce jest dutý, svalnatý nástroj, vložený do cévní soustavy lidského těla, jež udržuje pravidelným pohybem po celý život náš stálý proud krve a št'áv výživných. Hrotem

obrací se u prostřed hrudníku mezi oběma plicemi na stranu levou, zasahující pod dolní kraj pátého žebra v čáře, jež táhne se kolmo dolů přes bradavku. V těchto místech cítiváme jeho úder čili tepot, však sami o síle tohoto orgánu a jeho zdravotnosti rozhodovati nemůžeme, to rozhodně přináležejí jen lékařům a lékařům, jenž po leta byl s vámi na cvičišti, zná to naše Sokolství, nejlépe. Jak důležité tudíž a na místech těchto již několikrát opakované doporučení, abychom se v Sokolnách našich pravidelně měřili, vážili a lékařské prohlídce ob čas podrobovali.

Sami ovšem v žádné vojáčkovaní nevěříme, ale u vojska přece jen poznáme nejlépe, jak mužstvo jsou v polní službě za časté trpí a na kolik těch slabších při větší námaze zpět zůstává a po prohlídce lékařské k většímu pochodu se ani odvážit nemají. Tolikéž platí o "sportu", těžké atletice a i tehdy, kdy u příležitosti tělocvičné práce a veřejném vystoupení účastníci až do vysílení a únavy pracující na síly své zvýšené požadavky činí a konají výkony stupňů nejvyšších i soustavy nejspletiťjší a sestav rovněž takových. Na prvním místě ovšem třeba si zapamatovati, že každé přepínání sil se nám vymstí mžkem.

Samovolné svalstvo netrpí tak mnoho, protože tu skoro vždy nastane přestávka v práci, kdy lze se jednotlivým skupinám vzpamatovati; jest zejména ve spaní, kdy odpočinou si úplna. Však tu jest jeden sval, který stále jest činným, který pracuje i za nehlubšího spánku a únavy a to jest právě srdce. Tento sval nemá nikdy klidu, jen toho klidu poslední, když se již smrt přihlásí. A z toho ohledu síla tohoto svalu, jakž příroda mu propůjčila musí bedlivě býti střežena, jako soustavným tělocvikem řádným a rozumným jen zvýšiti se dá. Žádný sval však přepínáním sil svých více netrpí, nežli právě srdce, jehož pohyby, totiž sevření, podmíněny jsou smrštěním svalstva srdečního, při čemž srdce ztuhne a hrotem naráží na hrudník. Ochabnutím svalstva srdečního srdce se rozevívá, naplňuje se krví. Pro mechanismus srdeční jest zajímavé, že komory a síně srdeční se svírají střídavě, tak že svírající se síně vhánějí krev do komor.

Osoby, jichž samovolné svaly jsou slabé nejsou nikterak v nebezpečí, že tělesnými cviky a následujícím pak vysílením těla srdce poškodí; neboť jejich ruce a nohy, končetiny vypoví službu dříve, nežli srdce, jehož sval za účelem porovnání nazvati lze nejlépe utuženým. A tento sval, když již druhé svaly jsou znaveny ještě pracuje. Jinak však již jest s osobami silnějšími, jichž samovolné svaly utužovány byly od dětství, a cvikem získaly ovládnutí sama sebe do té míry, že v každou téměř dobu, mohou dle vůle své požadavky síly na jednotlivé svaly a skupiny jejich zvýšiti, čili jednoduše přepínati. Ony si myslí, že po krátkém oddechu, klidu, po silném takovém a podobném napjetí znovu se mohou dáti do práce a do výkonů nejtěžších volných a jiných na náradí i jinak mimo ně. Což ony dbají, že tepna bije rychleji — co ony vědí o tom, že srdce při velké námaze svalové má ještě jeden úkol to

jest, aby dodalo na místo potřebné dosti výživných látek a látky, jež vyměšovati se mají pomohlo odstraniti udržující čivy ve stavu co nejlepším a látky svalové rovněž tak. Do nejjemnějších větviček tepenních musí vpumpovati a vtěsnati krev, jež v plicích byla okysličená. A opět tato pumpa musí vyčerpati ze žil vše co zbytečné i musí prohnati ledvinami i plicemi jisté toho částě a jiné k úplnému odhození připravit. A tento pochod odstraňování látek otravných z těla lidského jest pro nás zajímavosti nejvyšší — neboť jsou to opravdu jedy, jedy únavy, jakž vychází dechem a ledvinami; jsou jedy to účinků narkotických jako morfin a opium a jiné jedy toho druhu. A přirozený spánek sám, kdy sebevědomí jest jaksi zamženo, jest neklidným, čím více těchto a podobných látek jedovatých a únavných se v těle nashromáždilo. I rozumí se samo sebou, že spánek ten jen tehdy bude osvěžujícím, když veškerá ústrojí tělesná konají svou práci správně a účinně, a tu když srdce co nejlépe pracuje, jsou v působnosti své na výměnu látek a výživu ve stavu nejlepším. Proto cvičenci naši, mládež naše obého pohlaví, dorost náš i Sokolky musí znáti jak se chrániti a jak pracovati, aby srdce jejich netrpělo. Již několikrát řekli jsme si na těchto místech, že cvičením udávají se děje v činném svalu, jež vyvodí více tepla; to se vyrovnává zvýšením odpařování kůže — potem —, jakož i rozmnožením a prohloubením dechu. A tu povstává i jistý počet spalných výrobků. Jako nejdůležitější známe již kyslíčník uhličitý v dechu a pak "látky únavné". Látky ty zjednávají si platnost v samém již unaveném svalu tím, že zmenšují dráždivost svalu, tedy ochrnují jej. Pracují-li celé skupiny svalů, pak mohou se hromaditi tyto látky v krvi a účinkovati povšechně na ústrojí a srdce zvláště. Horečné teploty, pocit rozmlácenosti a vysílení, ztráta chuti a bezsennost po několik hodin a podobné věci jsou toho následky. Mluvíme-li o srdci a dýchání tu musíme znovu zdůrazniti, že tyto jevy svalovou prací zvýšené i výměnu látek zvyšují. Vždyť sval, jestli nutíme jej ku práci poměrně značné, až ku hranici výkonné schopnosti jdoucí, spotřebuje dále nejenom látky, jež má ve své tkáni, nýbrž za jeho činnosti přivede se mu krví ve větším množství proudící ještě jiný materiál k výměně látek. Tělo totiž, jak Schmidt upozorňuje má ve svých tkáních jisté zásobní látky, z nichž především dlužno jmenovati tuk atd. Krátce řečeno namahavá cvičení síly mají seslabující účinek na výměnu látek tělesných a podle toho dlužno se zachovati a cviky své pravidlovati.

Mimo to nutno varovati tři třídy jedinců, aby ve cvicích vytrvalosti byli opatrnými. Jsou to: hoši a dorostenci pod 20 a po případě i mladíci 24 letí ve vývoji svém se nalezající. Tak lékařsky bylo zjištěno nejen u nás, ale i v Německu a jinde, že nováčci ve službě vojenské, již byli před tím znamenitými atlety, z počátku službu svou dobře zastávali, však hned jakmile byli v poli na manevrech, aneb ve skutečné námaze vojenských cvičení, kde vyšší požadavky se kladly na sílu a vytrvalost, zů-

stali zpět, protože srdce vypovědělo službu. Bicyklisté rovněž tak zatížení bývají. Proto buďmež opatrní na své mužstvo sokolské bedlivý pozor dávající.

Druhá třída prvé hodně podobná jsou lidé nervosní, již podle povah svých snadno se rozčílí a rovněž ve vývoji svém se nalezajíce nesmí zapomínati ani ve cvičení, ani jinde, že "se srdcem divno hrát." Takým ovšem pravidelný, soustavný a rozumný tělocvik jen prospěje. Rozsáhlé cviky vytrvalosti, síly a námahy trvá-li cvičení přes míru musí škoditi, protože tu nastanou ve svalstvu únavy a nervy rovněž trpí, zjevy ty pak místo místní povahy, při zemdlivajících cvicích stávají se povšechnými na celé ústrojí kolující krve a srdce hlavně. A považíme-li, že poruchy nervové vyžadují zvětšenou práci srdce v těch kterých případech poznáme nebezpečí ihned.

Do třetí třídy náleží ti, kdož si rádi zavdají. Nápoje stimulující mají účinek na srdce, zvyšují činnost jeho a lůh působí i mnohdy záhubně. Znáčná míra tekutin do těla přijímaná neméně tu důležitá. Samovolné svaly můžeme cvičiti s úspěchem, ale překážíme ihned vlastnímu utužení srdce pijeme-li před cvičením, aneb záhy po něm. Místo posily srdce připravujeme o jeho uschopnění normální a přepínáme, protože jest tu rušivá působnost na pochod dýchání a činnost srdce zvýšená. Mějme na paměti, že rozvoj srdce a plíc náleží právě tak k "souměrné" výchově tělesné, jako rozvoj svalstva a jeho ovládnutí soustavou čivní. A jestli tuto soustavu čivní přes příliš stimulujeme tím hůře, protože samovolné svaly na srdce větší požadavky činiti budou a toto opět jen prací se přetíží a později docela onemocní, ba za časté zat'uká si náhle naposled...

Konečné slovo ještě starším. Ti, kdož mají přes padesátku a rádi si ještě zasokolují dobře činí, ale na tolik co druhdy rozhodně vydržeti nemohou a cviky své dle toho uspořádati musí. Víme, že oživiti výměnu látek i v starším těle jest prospěšné a znamená i oživiti výživu, ale ani zde nesmí silou se plýtvati, neboť látky při činnosti spotřebované musí nevyhnutelně dosaditi se v klidu. Tato náhrada ve starším svalu již není tak úplná jako ve svalu borece plného života, kde se nejen vrací dřívější plnost života, kde se nejen vrací dřívější plnost síly, nýbrž i přibude po náležitě "zotavě." Tolik však jest jisto a v našich Sokolnách skoro všude najdete, že ti bratři a sestry, již po celou řadu let cvičili, pozor dávajíce sobě, aby srdce jejich přepínáním nikterak netrpělo, toho pravého utužení dosáhli a v nemoci spíše vzdorovati dovedli. Není jen dobře na dollarech šetřiti, někdy i šetrnost ve zdraví se vyplatí...

Jak strom, tak státník může donést plodu,
jen když má kořen v zemi, ve svém rodu.

Dr. Fr. Lad. Rieger.

Cvičíte-li a sílíte-li tělo, utužujete i mysl svou
a to jen proto, aby tato mysl vaše dovedla pak tělu
poroučet, řídit je a pravidlovat.

BRATRSTVÍ SPOLKŮ AMERICKÝCH A NAŠE.

Zeptejte se krajanů, náležejících k různým organizacím americkým — spolkům, které členům svým neposkytují žádných zjevných výhod, proč ku spolku takovému náležejí a odpoví, jakou Vám dají, bude Vás nutiti k přemýšlení a porovnávání. Budou Vám líčiti, jak "cítí se býti doma v kruhu těch cizinců", budou Vám vyprávěti, jak přátelským, v pravdě bratrským duchem provanut jest spolek ten — jak pečováno jest o to, aby nový člen, který ponejprv do spolku vstoupil, ihned pocítil, že jest "mezi svými" — jak spolkové znamení, pouhý odznak postací, aby vždy a všude vyšlo se Vám v ústřety — jak členové předstihují se v ochotě býti vám nápomocni radou — skutkem. Budou Vám vyprávěti dále, jakou výhodou jest, náležeti ku spolku takovému, octnete-li se na cestách, neboť spolkový odznak váš všude získá vám přátele — všude setkáte se s upřímnými bratry, kteří hned nabízejí se vám ku pomoci — a nepotřebujete-li žádné, budou snažiti se aspoň o to, učiniti vám pobyt v cizím městě co nej-příjemnějším. Netáží se vás, kdo jste, co jste — nepátrají vůbec, jste-li chud'ásem či boháčem; jste členem jejich spolku — jste bratrem — a to jim postačí. Spolky tyto nehonosí, nechlubí se veřejně svým bratrstvím, ale upřímné přátelství, přítulnost jedni k druhým, opravdové bratrství u nich nalezáte.

My hlásáme, že jsme si všichni bratry — a k potvrzení toho oslovujeme se na vzájem slovem Ty. A jak vyhlídí to naše bratrství ve skutečnosti? Jste mezi svými — ale zdá se vám často, že jste mezi cizími. Jsme, nebo měli bychom býti si bližšími, poněvať jsme syny jednoho národa, čili jak často říkáme "syny jedné matky", jsme mimo to bratry, majícími stejné cíle, stejné idealy — a přec nejednou zdálo se nám, že ze všech stran v tom našem "bratrském kruhu" číší na nás chlad cizoty. Někdy pozveme si pracovníka sokolského do svého středu, aby k nám promluvil slova nadšení a povzbuzení a jsme prvními, kteří při příležitosti té zaskví se svoji nepřítomností. Přidejte k tomu ještě notnou porci jizlivosti, vytrysklé často jen z uražené ješitnosti, přimyslete si k tomu bezcitné podezřívání, zlehčování, dětinskou žárlivost a často hrubost ve vyjádřování, kterou u nás často ztotožňujeme s "boudrostí", "otevřeností" a "přímostí" — a máte tu před sebou krásný obrázek toho našeho vychvalovaného bratrství.

Jest mnohé a mnohé, čemu bychom se mohli ještě od cizinců přiučiti — jenom kdybychom byli ochotni se učiti a tak se zdokonalovati.

"Co tuhý cvik tělesný pro svalstvo, to kazeň pro ducha. Tělocvik sesiluje tělo, kazeň činí mysl mužnou a statečnou."

K. Vaníček.

Omlouvat slovem 'obchod' každou nepoctivost, každý humbuk a nepravé předstírání na vyhlášení peněz od svých vlastních krajanů, jest u některých našich lidiček "vlastenectví".

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" budtež zasílány hlavněmu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravěmu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož oznámky do listu příslušného Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravěmu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravěmu každý měsíc.

Tiskárna a výpravě listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

POHLED DO BUDOUCNOSTI.

V západní čtvrti města Chicaga, kde usazena jest největší část českého lidu, kde téměř všechny jednoty sokolské mají své stánky, postavena byla nádherná budova, která v krátkém čase odevzdána bude svému účelu. Budovu tu postavila organizace Y. M. C. A. a náklad vypočten jest na \$350,000. Budou zde čítárny, nádherná tělocvična, opatřena nejmodernějším náradím, plovárna, sprechy, ano i tenisová hřiště, kde hru tuto možno lze pěstovati i v době zimní. Budova tato stojí na ulici Kedzie, protínající naší velikou a stále rostoucí českou čtvrt', tak zvanou "Kalifornii" — takže spojení pouličními drahami se všech stran jest dokonalé a proto správa ústavu očekává, že pod střechou její shromáždí veškerý dorost všech národností, usazených v této části města.

A my věříme, že se říditelstvo ve svém očekávání nezklame. Výkvět naší české mládeže, v němž láska k tělocviku probuzena byla v síních sokolských, již dříve šel do vzdálených tělocvičných ústavů organizace jmenované — a tím více spěti bude tam, až krásný ústav otevřen bude v našem blízkém sousedství.

Pro Sokolstvo české pohled do budoucnosti není právě mnohoslibný, neboť síně sokolské nebudou záhy ničím jiným, nežli zásobárnami tohoto velikého cizího ústavu. Budeme v českých síních shromažďovati útlou mládež, obětujeme velké sumy peněz na tělesnou výchovu dětí — ale až ohlédneme se po výsledcích této naší práce, zhrozíme se — neboť sotva

že ta naše "káňata" budou moci samostatně se rozlétnouti po svém okolí, zapadnou do vábnějšího cizího hnízda a budou pro nás na vždy ztracena. Již nyní se tak děje — a my již po několik roků poukazueme na ty nepřehledné zástupy evičičích útlých dětí a při tom tážeme se, kde jest dorost — kde jsou ti čeští hoši, z nichž doplňovati musíme řádnou řadu Sokolů — a nikdo nám na otázku tu nedává odpovědi.

A proč se nám na otázku naši neodpovídá?

Poněvač bychom odpověděli tou — kdybychom chtěli býti upřímnými — musili přiznati se k vlastní bídě, vlastní mizerii, poněvač musili bychom doznati, že o národní výchově máme stále hojnost krásných slov ale ve skutečnosti, že si sokolský dorost sami odpuzujeme!

Nepoukazovali bychom na tuto skutečnost, kdyby se jednalo jen výhradně o výchovu tělesnou. Pěstuje-li český mladík síly a zdraví své v síni české nebo v ústavu cizím — výsledek bude pro něho stejný — ano pěstování tělocviku v takovém, v každém ohledu dokonalém ústavě, do jakých nás vábí cizina, bude míti vždy blahodárnější výsledky, nežli evičení v síních našich, které vyhovovati musí všem možným účelům. Ale my tvrdíme, ano jest naší povinností, pracovati s ostatními organizacemi ruku v ruce o zachování dorůstající mládeže našemu českému živelu — a tu povinnost svojí rozhodně neplníme! A kdo nevěří tomu, co zde tvrdíme, ať nám vysvětlí tu traplivou mezeru, jaká jeví se všude mezi množstvím útlých dětí a řadami Sokolů. Toho dorostu, mládeže dospívající zde není — poněvač si ji nedovedeme udržeti!

Na způsob, jakým mohli bychom si udržeti aspoň větší procento ztrácející se mládeže české, poukázali jsme již nejednou. Vyzývali jsme Sokolstvo, aby snažilo slučovati se pod jeden prapor — aby snažilo se zbaviti zadlužených síní tanečních a zřizovalo opravdové tělocvičny. Nebylo by zapotřebí zřizovati nádherné ústavy, jaké staví Američané — ale přec mohli bychom míti tělocvičny útulné, čisté, kde by tělocvik nebyl v podruží, kde by náš hlavní účel nebyl nucen ustupovati před tancem, před zábavami ano i politickými schůzemi — vůbec před vším, co plní spolkové pokladny! A když dorost náš opouští nás a prehal do cizích ústavů vzdálených, jak to bude vyhlížeti s tou naší národní výchovou, až otevrou se dvěře cizího ústavu v našem sousedství?

Odpověď na tuto otázku nedá na sebe dlouho čekati. Odpovědi na tuto otázku bude ještě četněji ztrácející se český dorost a ještě více řádnou řadu Sokolů. A my? My při tom budeme se nadále veselit, budeme uvalovat na svá bedra obrovské dluhy stavbami divadelních a tanečních síní, budeme při tom volat, že tak činíme proto, "aby Sokol měl více místa k mocnému svému rozmachu", — a při tom žádná moc nebude s to nás pohnouti, abychom vážně přemýšleli o tom, co zaviňuje, že ve všech jednotách vychovává se česká mládež jen pro cizí ústavy.

Nejsme pessimisty, nenáležíme k těm, kteří vidí vše jen v temných barvách; píšeme jen o tom, co vi-

díme, poukazujeme jen na truchlivou skutečnost; pozorujeme, že to, co nám neodeizí městská hřiště, vezmou nám cizí ústavy soukromé — a smutný zjev, že jedna z nejsilnějších jednot sokolských není s to ani sestaviti úplně první družstvo k závodům, jest jen potvrzením našich slov a truchlivým znamením pro budoucnost.

Jest zbytečno, ano naivní, kázati rodičům, aby své dospívající děti nutili k návštěvě síní sokolských. Mládež zdejší, která již ve školách seznamována jest s hygienou, dovede dobře souditi, za jakých okolností pěstování tělocviku může býti prospěšné a za jakých může více škoditi než prospívati — a nemůže-li pěstovati tělocvik v tělocvičně, odpovídající všem předpisům zdravotním, raději se tělocviku bude vyhýbati, neb bude se věnovati hrám ve volném ovzduší.

Že nebezpečí není tak veliké, jak my je vidíme?

Pohled'me na tuto skutečnost: sta a sta útlých dětí v denních školách tělocvičných i u jednotlivých slabších. Dvacet, nejvíce asi třicet cvičících Sokolů u jednot, čítajících více než 300 členů. A mladíků, odrostlých denní škole, mladíků dorůstajících pro řady sokolské, že bychom je na prstech spočítali! Tato skutečnost mluví sama za sebe!

Žel, že nelze pohnouti naše jednoty k tomu, aby jednou počaly se zabývatí vážně touto otázkou. Budou jednou za svoji nevšímavost citelně pykati a nám při tom zůstane jen to trpké vědomí, že konali jsme svoji povinnost přes to, že výstražná slova naše, v čas pronesená, nenalezala v jednotách sokolských žádného ohlasu!

F. K. Šnepp:

SJEZD RUSKÉHO SOKOLSTVA.

Moskva, 14.—15. (27.—28.) dubna 1911.

Sokolská myšlénka zaznamenává nový rozvoj a organizace její novou etapu.

Slovanské srdce sokolské a sokolská duše při všech velikých úspěších naší věci vždycky chvěly se jistou neukojeností a jistým rmutem zvláště o velikých podnicích, společných všem sokolským větvím slovanských národů. I poslední všesokolský podnik v Sofii provanut byl rmutem tím, ač právě tady, v zemi za jejíž národ tekla kdysi ruská krev, milá a určitější naděje jej zmírnila a ovála těchou příznivějších tužeb. Největší slovanský národ, do nedávna nemohl se pochlubiti a vykazati největší, nejztuženější a nejideovější slovanskou institucí. Na Rusi nebylo Sokolstva. Téměř od čtvrtstoletí na Rusi byli sokolští bratři, od desíti let byly "gymnastické" spolky s nátlakem sokolských tělocvičných zvyklostí, posléze byly i tělocvičné spolky s názvem "Sokol", ale Sokolstva nebylo. První valný sjezd Svazu Ruského Sokolstva poměry mění. Jím obecné organizaci položen základní kámen, aspoň tu chceme míti víru. A upřímně přejeme si věriti — k tomu nás ponoukají přijaté resoluce a vytčený pro stanovy jednot účel — že valným sjezdem ruským byl dán upřímný aspoň, ne-li naprosto otevřený, srdečný a uvědomělý popud k Sokolství v ruském Sokolstvu. Bud' to posvěceným požehnáním do vlnu společné organizace ruské a bratrským požehnáním do začátku vážné, přísné, sebeobětavé, oddané věci a národu, ušlechtilé, vzácné pro lidstvo a sebe, nutné, krásné a přebítlivé sokolské práce na Rusi vůbec!

Ani ruský sjezd neobešel se bez historické pravdy a pravdy životní zkušenosti o **trudném začátku**. Než i Rusové

znají pořekadlo, že "není zla bez dobra". Co první sjezd proměškal, může, musí nahraditi druhý a ostatní. A tou pevnou důvěrou jsme si jisti, že upřímnost, porozumění a oddanost musí prodechnouti i ruské snahy v sokolské věci, aby opravdovost zvítězila a proměnila se v zápal pro společné úkoly sokolské a pro vlastní věc sokolskou zvláště uprostřed ruského lidu a národa.

Nutno ovšem říci, že na Rusi půda pro Sokolství není tak zkyplena jako byla v jiných slovanských zemích a sokolské otázky nebude tak lehece řešiti a, že povaha i skutečnost ruská položí mnohou překážku volnému a přirozenému vývoji věci — leč v tom ohledu činnost českých bratří v Rusku i ve vlasti sokolské idey může býti plodonosným korektivem; to dokázal ve svých pracích i moskevský sjezd, na němž značné procento bylo zastoupeno českými hlasy.

Výsledek sjezdu? Zatím uspokojivý. Práce Svazu dokáže, na kolik prakticky dá se v životě uplatniti to dobré a užitečné, co bylo na sjezdu skutečně nejcecnějším. Všechno najednou a na ráz sotva lze vykonati.

Jinak průběh sjezdu byl více méně důstojným a čestným.

První valný sjezd zahájen byl ve čtvrtek 27. (14.) dne dubna t. r. v Moskvě — v místnostech "Prvé Ruské Tělocvičné Jednoty Sokol" na Kudrinské Sadové v budově první státní realky za přítomnosti delegátů z Petrohradu, Moskvy, Kijeva, Oděsy, Jekatěrinoslavi, Poltav, Kalugy, Černigova, Jaroslavi, Orla, Kozlova a svazového výboru, který byl podle stanov zvolen petrohradským Sokolem. Starosta Svazu, poslanec br. A. S. Gižickij prohlásil jej zahájeným ve stručné, však upřímné a srdečné řeči, vítaje účastníky a ukazuje na význam prvního sjezdu a sokolských organizací v Rusku a — vytknul tři hlavní úkoly sjezdu: co je Sokolstvo a co má dáti ruské vlasti — z koho mají sestávati řady sokolské na Rusi — a organizační podstatu jeho. Bratři J. J. Kasatkin jménem první sokolské jednoty, V. Kuročkin za Sokol II. a D. Sinicin za Sokol III. v Moskvě uvítali sjezd a přáli jeho práci zdu. Po vyřízení sjezdových formálností, rozvržení prací a pořadu, prohlášení, že sjezd vyhrazen pouze delegátům (bratři ze sdružených jednot ani zástupci tisku nebyli připuštěni), zvoleni byli tajemníky sjezdu br. L. Danilovič z Petrohradu, V. Kuročkin a D. Sinicin z Moskvy, čímž byl pořad první schůze vyčerpán.

Po polední přestávce zahájena schůze druhá za předsednictví br. A. S. Gižického zprávou jednatele Svazu Ruského Sokolstva br. E. Stekkisa, jenž podal náčrt prací výboru a historický obrázek Svazu. Vyjímáme z jeho zprávy: Svaz byl založen v dojmeh a ve smyslu jednání o všeslovanském sjezdu v Praze r. 1908 po předběžném souhlasu bratrských jednot v Petrohradě I., Moskvě I. a Tiflisu, prvních to sokolských spolků v Rusku. Stanovy Svazu byly potvrzeny 17. (4.) června r. 1910 a první výbor zvolen 29. (16.) téhož měsíce. Té doby sdruženo ve Svazu 19 jednot s 2000 členy. Kromě toho dvě jednoty vstoupí co nevidět, jakmile učiní zažost formální povinnosti. Celkem na Rusi lze počítati na 40 jednot sokolských nebo příbuzných, které sdružení Svaz má za povinnost. Po tělocvičné stránce zvláštní zprávy nebude a tajemník sděluje, že v Technickém Odboru zasedají v Petrohradu zvolení bratři Erben, Tafl, Hofman, Nazarov, Šedov, Todt, Vasiljev, Vichra a sestra Zajčevskaja. Má býti uspořádán cvičitelský kurs a vypsán konkurs na prostná ruské osobitosti pro vystoupení ruských cvičenců na všesletě v Praze. Hotoví se kniha o sokolské soustavě, zavedena ruská pořadová, atd. Svaz byl zastoupen v Sofii, doporučuje účast na sletu v Záhřebě a konal celkem 10 schůzí. Zpráva s pochvalou přijata na vědomí.

Sjezd přistupuje k prvnímu z nejdůležitějších referátů. "O podstatě, významu a úkolu Sokolstva", který přednáší br. F. K. Šnepp z Moskvy. Referát vzbudil četné a obšírné úvahy a odhalil "čertovo kopýtko", které věci naší mohly býti nebezpečné. Národní snažení, na které je Sokolstvo tak

hrdo, v ruských poměrech nynějších a zvláštním chápání nacionalismu v Rusku mohlo býti zvráceně tlumočeno a také pochopeno. Referát, který byl ryze ideový a předvídal onu eventualitu, založen byl široce a odcyloval-li se od běžného tlumočení sokolské idey, tedy, pouze v tom, že rovnoprávně vytyčoval tři hlavní směry v soustavném úsilí celistvosti sokolské idey: směr tělesného, mravního a stejně i duchovního povznášení a obrozování. Národní stránku a formy i cesty k obecné metě sokolské referent ponechal ruské úvaze sjezdu, která nutně měla doplniti, co bylo zámyslně zůstaveno a rustěji vyjádřiti — nebot' referent vycházel z předpokladu, dojista správného, že sokolská idea je pouze jedna a bude tatáž stejně v Rusku jako v Čechách (vždyť co chvíli slyšíme, že nelze všechno z Čech přenášeti do Ruska a že to, co je dobré jako české, nemusí býti dobré jako ruské) a kdekoli jinde, než formy její, prostředky a cesty mají přijati ráz toho prostředí, jímž se ubírají. A proto výtky neurčitosti a nedomluvenosti referátu se strany výhradně petrohradských bratří byly pro referenta pochopitelné a nebyly jím neočekávané a doplňující resoluce br. Opokova vítaná, poněvadž sám vložku onu nepřál si oděti v roucho ruského pochopení a tlumočení. Správnost takového názoru referenta byla jasně podporována úvahou br. Popela z Jekatěrinoslavi a j. venkovskými i moskevskými zástupci i okolností, že proti podstatě jím navržených resolucí nebylo námitek. Ostatně jednomyslné stanovisko ono vyniklo z ilustračního sdělení Gruzina N. Nikoladze, které přečetl dr. S. Spasskij z Petrohradu. Panslavism bylo slovo, které nemělo býti na sjezdu proneseno; panslavism a neoslavism je přece jenom rozdíl. Výsledek debat o referátě redakční komisi (Oppokov, Kasatkin, Popel, Spasskij, Šnepp a Gižickij) shrnul obě resoluce referenta a Oppokova, vloživ tuto uprostřed mezi navržené dvě resoluce v tomto znění:

— „Prvý Sjezd Svazu Ruského Sokolstva v Moskvě 14.—15. dubna 1911, vyslechnuv referát br. F. K. Šneppa „O podstatě, významu a úkolu Sokolstva“ usnáší se:

I. Přijati v plném rozsahu sokolskou ideu slovanských bratří jako ušlechtilé snažení o tělesné, mravní a duchovní obrození a povznášení jednotlivce i národa. (Šnepp).

II. Sokolstvo na Rusi má sloužiti jedním z elementů splynutí plemen ruské říše ve jménu blaha a moci Ruska, jakožto veliké slovanské državy. (Oppokov.)

III. Zásady demokratismu, lásky k bližnímu, uvědomělost občanských a společenských povinností — altruism, jsoucí základními principy Sokolstva přijímají se ruskými Sokoly za vodítko. Sokolstvo, krácejíc s duchem doby a pokrokem národa, jeví se býti kulturní institucí, vzdálenou jakýchkoli politických úmyslů. (Šnepp.)

Resoluce třetí přijata jednohlasně, první a druhá proti hlasu br. Popela z Jekatěrinoslavi, jenž prohlašuje, že je v nich příměsek politiky.

Sjezd přechází rozpočty pro budoucí období a stanovení členských příspěvků a zprávě pokladní, kterou podává br. Schreiber z Petrohradu. Zpráva schválena a příspěvek určuje se na 10 kopějek za každého člena jednoty.

Třetí schůze zahájena za předsednictví br. M. A. Sultana Krym Gireje v 8 h. 30 m. večer, jeho referátem o vzorných a povinných stanovách pro jednoty — což bylo druhým z hlavních referátů sjezdu. Výbor Svazu navrhuje stanovy Sokola II. v Petrohradě s některými doplňky a rokovati podrobně o každém paragrafu zvlášť. Br. V. Oppokov jménem moskevských delegátů, již měli zvláštní poradu před sjezdem za přítomnosti ještě br. Vagnera z Kijeva a Pavlova z Poltav, a vystupují na sjezdu jako celek jménem všech moskevských jednot, navrhuje, by stanovy prohlášeny za vzorné a zatím za „nepovinné“, což se sjezdem přijímá. Po dlouhé debatě o formě navržených stanov přijat posléze návrh br. F. K. Šneppa, by se rokovalo pouze o paragrafech, majících zásadní důležitost a o zvláštních návrzích jednot ke stano-

vám a vypracování jejich bylo pak svěřeno výboru do příštího sjezdu.

Paragraf druhý přijímá se s tím, že „účelem jednoty je tělesné, mravní a kulturní povznášení členů a výchova důstojných synů vlasti. V dalším průběhu sjezdu, když se jednalo o kandidaturu br. Gižického za starostu, bylo usneseno, by výše přijaté resoluce byly připojeny k účelu jednot a vloženy do stanov.

Další paragraf zásadní a kromobyčejné v Rusku důležitosti jedná o tom, koho přijímati za členy jednot. O něm rozvířila se podrobná, na sjezdu nejostřejší a nejvýše charakteristická debata, vybočující místy z věcného a podstatného jednání. Otázka tato vzhledem k neobyčejné rozmanitosti národností, žijících v Rusku, je dosti složitá. Část delegátů žádala, by příslušenství spolkové bylo omezeno jedině slovanským původem; tento náhled hájili delegáti Kiškin, Danilovič, Stekkis, Poloveev, Gižickij, Schreiber, Spasski, Inneman, Todt a j., jak zřejmo nazvíce petrohradští, po jejichž návrhu bylo čteno při rokování o vlastním referátě br. Šneppa mínění br. Nikoladze o ruském Sokolu — autor toho mínění je Gruzin, tedy nikoliv Slovan. Druhá část delegátů Popel, Šnepp, Kasatkin, Oppokov, Čila, Sultan, Krym Girej a j. hájili stanovisko navržené moskevskými delegáty, by členství jednot sokolských na Rusi bylo určeno souhlasem a citěním se sokolskou myšlénkou a nikoliv příslušenstvím k národnosti. Toto stanovisko, jistě realnější a demokratičtější zvítězilo a paragraf přijat ve znění: „Členy spolku mohou býti osoby obého pohlaví, zákonem neomezené, a přející sokolské myšlénce.“ Litovati je pouze, že nebylo učiněno zásadním usnesením, by kontrola o přijímání členů byla stanovami určena výboru jednoty. Snad příští sjezd, až bude přijímati stanovy, toto nedopatření opraví.

Br. F. K. Šnepp navrhuje, aby do stanov vloženy byly paragrafy „Vzdělávací sbor“ a „Cvičitelský sbor“ jako samostatné jednotky v činnosti spolkové a předkládá znění těchto paragrafů, které předány výboru.

Br. V. Oppokov navrhuje, aby v dotýčný paragraf o příspěvku bylo vloženo znění „neméně 3 ruble“, což předává se výboru a také ostatní doplňky více méně důležité.

Sjezd jedná o referátě br. L. Daniloviče o návrhu výboru ve příčině stejnokroje a praporu. K tomuto návrhu předkládají se obrázky výborem a br. A. Čilou z Oděssy. Výbor navrhuje kroj pro bratry i sestry a pěkný prapor koncepce českého umělce Svobody. Návrhy sokolského stejnokroje ruského br. Čily jsou zdařilejší a hezčí. Debata, již se účastnila i delegátka sestra Frolova z Petrohradu, žádající, by ženský kroj byl co možná podobný mužskému, rezultovala v přáních a resoluci br. Popela, které předány výboru, jemuž uloženo otázku kroje vyřešiti do sletu v Praze. K tomu dvě zajímavé podrobnosti: Br. K. Poloveev z Petrohradu navrhoval, by ruské Sokolstvo přijalo kroj českých Sokolů a br. F. K. Šnepp z Moskvy, by ruský Svaz učinil návrh Slovanskému na společný a jednoduchý kroj všeho slovanského Sokolstva — oba návrhy nenalezly náležitého ohlasu a nebyly dostatečně projednávány.

Br. Sultan Krym Girej jménem výboru čte návrh a referát „O lékařském dozoru a periodické prohlídce a měření cvičenců.“ Otázkou tou zabývala se zvláštní komise v Petrohradě, sestávající z lékařských odborníků prof. Bechtěreva, Zemackého, Soboleva, Liverovského, Bachtina, Petrova a j. (očividno zapoměli při tom na tělocvičné odborníky!), která vypracovala dotazník, který mají jednoty vyplňovati. Komise bude pokračovati ve svých pracích. V zásadě návrh výboru se přijímá a dotazníky, jakož i výsledek prací komise bude rozeslán jednotám. Dále sjezd přijímá resoluci br. K. Popela ve smyslu návrhu starosty Gižického, že jednoty, kde nebude lékařského dozoru, berou všechnu zodpovědnost na sebe.

Po té starosta br. A. S. Gižickij přednáší návrh výboru, by Svaz Ruského Sokolstva povinně účastnil se všesokolského sletu v Praze r. 1912. Návrh, který již předem byl kladně v jednotách rozhodnut, nalezl vroucí ohlas a s nadšenou jednomyslností přijat v této resoluci br. K. Popela z Jekatěrinoslavě: "Sjezd se usnáší zúčastniti se sletu r. 1912 v Praze a vyslovuje přání, by se podobná účast v českých sletech opakovala co nejčastěji, by ruské Sokolstvo v samém lůně "Sokolství" čerpalo energii a zkušenost pro další rozvoj a šíření Sokolství v Rusku."

Starosta, odpovídaje na dotaz br. J. Kasatkina, zděluje, že ruské ministerstvo železnic vydalo cirkulární příkaz, v jehož smyslu poskytuje se sokolským exkursím sleva ve třetí třídě 75% studujícím a 50% ostatním sokolským účastníkům při neméně než 25 osobách, o čemž budou uvědoměny všechny jednoty.

Sjezd jedná o příštím valném sjezdu.

Místem sjezdu stanoven Kijev a doba určena na Velikonoce r. 1912.

Čtvrtá schůze zahájena za předsednictví br. starosty A. S. Gižického a jednáním o změně stanov sjezdových.

Br. F. K. Šnepp jménem delegátů moskovských jednot navrhuje, by § 21. byl změněn v tom smyslu, aby počet členů výboru Svazu bylo rozmnožen o 4 dáno zastoupení venkovským jednotám. Výbor Svazu ústy br. A. S. Gižického navrhuje rozmnožit výbor o dva členy v zájmu většího úspěchu svazové agendy. Br. J. V. Schreiber navrhuje, aby zřízen byl po českém vzoru široký výbor a dosavadní výbor změnil se v předsednictvo. Stanoví se počet členů výboru na 11, z nichž 4 voleni jsou z provinciálních jednot, a na 4 náhradníky. Revisní komise sestává bude ze 3 členů a 1 náhradníka.

Mění se § 13; na dále budou jednoty ve Svazu sdružené zastoupeny na valných sjezdech za každých 100 členů jedním delegátem s právem rozhodujícího a jedním s právem poradního hlasu. Zlomek do 100 nebo přes 100 má právo na stejné zastoupení.

Moskevští delegáti činí návrh na zřízení župní organizace, o níž se jedná již v Moskvě. V zásadě usneseno dovoliti zřízení moskevské župy a vypracování projektu župního zřízení ponechat výboru a moskovským event. i dr. bratřím.

Petrohradský spolek Slovanské Vzájemnosti má sokolský odbor a vyslovil přání, aby směl na sjezdy Svazu posílati delegáty. Předseda jménem výboru navrhuje rokovati o tomto návrhu a poměru podobných spolků k naší organizaci. Otázka tato vzbudila poměrně širokou debatu, která se vysvětluje poměrně mladou ještě organizací svazovou a mohla býti osudným precedentem v samém začátku obecné organizace sokolské v Rusku a br. A. Žáček z Moskvy naprosto správně ukázal na nebezpečí a nemístnost podobné desorganizace, uváděje příklad ze zkušenosti s moskovským "všeslovanským" spolkem "Slavia". Přijat posléze návrh br. F. Šneppa, by vysloveny byly díky petrohradskému spolku "Slovan. Vzájemnosti" za činnost v rozvoji sokolské věci v Rusku, ale — za členy Svazu nepřijímají organizace ne ryze sokolské", což schváleno jednomyslně.

Na konec přijímá se řád výboru a řád Technického Odboru a Cvičitelského Sboru svazového předává se k posouzení technickému sjezdu svazovému, který bude na Vánoce r. 1911 v Moskvě.

Pátá schůze zahájena návrhem br. K. Makarenko z Jekatěrinoslavě, aby členové výborů jednot směli býti přítomni schůzím výboru Svazu s hlasem poradním, což schváleno a potvrzuje názor, že ruský národ ve své povaze chová demokratické rysy.

Na pořadu sjezdu jsou volné návrhy jednot.

Bratr F. K. Šnepp podává tento návrh moskovských delegátů: "Svaz Ruského Sokolstva, přiznáváje svou solidar-

nost se sokolskými organizacemi za hranicemi, má s nimi udržovati styky a vstoupiti do Slovanského Svazu Sokolstva." Br. Sultan Krym Girej navrhuje resoluci: "Sjezd vyslovuje souhlas s návrhem moskevských jednot, ukládá výboru, by přeložil stanovy Slovan. Svazu do ruštiny, vyžádal si souhlas všech jednot ve Svazu a vyžádal si názor ruské vlády o vstoupení ruského Svazu do slovanského." Přijímá se a neznámá nic jiného než, že vstoupení S. R. S. do S. S. S. odloženo je nejméně na rok. Ovšem opatrnost je matka moudrosti — leč jestliže zamilované opatrnictví ruské nalezne přístup do "sokolských organizací, bude často obtížno s věcí společnou "sdobrovat" podle ruského výrazu, ač v tomto případě nedá se ničeho namítati a nelze jej zobecňovati.

Sjezd se usnáší, aby práce a jednání sjezdové byly vydány ve zvláštní brožůře vzhledem k vážnosti a zásadnosti sjezdu a významu historickému v sokolském hnutí vůbec a na Rusi zvláště.

Přistoupeno k volbám, které udály se neurovnaně a bez předchozí promyšlenosti, na což ukazují zvolení za provincie; sotva lze podceňovati všeobecné mínění, že měla býti dána přednost Kijevu před Kalugou a sotva je na místě volba dvou moskevských delegátů na účet jednoho zástupce jiného místa ve smyslu činěného Moskvou návrhu.

Zvoleni byli:

Starostou br. A. S. Gižickij.

Do výboru: bři. M. A. Sultan Krym Girej, F. Erben, J. Schreiber, E. Stekkis, M. Pospíšil, dr. S. Spasskij. Za provincie: V. Oppokov (Moskva), K. Popel (Jekatěrinoslav), J. Kasatkin (Moskva), dr. A. Kologrivov (Kaluga). Náhradníky bři B. Kiškin, R. Toadt, V. Vichra, L. Danilovič.

Revisory Svazu zvoleni bři: J. Müller (Petrohrad), F. K. Šnepp (Moskva), V. Hofman (Petrohrad) a náhradníkem K. Makarenko (Jekatěrinoslav).

Volby neminuly bez obvyklého "obligo". Poslanec Gižickij nepřál si býti kandidován, navrhuje svého náměstka, nespokojen průběhem sjezdu. Když se byl po té sjezd usnesl, že do stanov budou zařazeny přijaté resoluce, dal se zvoliti a volba jeho byla nadšeně a bratrsky aklamována. Tím rozhodnutím sídlo Svazu zůstává v Petrohradě.

Další volné návrhy: Ústanovení jednotného názvosloví — zřízení rayonových kursů pro evičitele — vydání soustavných kursů evičební látky na jednotlivých náradích — vydání pomůcek o metodice evičební, hygieny tělesných evičení, hygienického řádu a t. p. byly předány technickému sjezdu.

Dlouhé rokování, místy věcně zbytečné, bylo uděleno návrhu "O poměru Sokolstva ke sportu a sportovním organizacím" — a to tím spíše, že obecné mínění v ohledu tom bylo souhlasné, až na ono vetřelce, který osudnou náhodou dostal se na sjezd za Sokol I. v Moskvě a jemuž nebylo místa v tomto shromáždění. Posléze přijaty:

Návrh br. K. Popela: "Uznávajíce značný výchovný význam sportu, co se týká povahy, kategoricky vyslovujeme se proti sportu té formy, jakou přijímá v některých sportovních spolecích, nevšímaje si nejzákladnějších příkazů hygieny a možnosti."

Návrhy moskovských delegátů:

"I. Zdůrazňujeme odmítavé stanovisko Sokolstva k přepínání závodivosti, panujícímu ve většině sportovních spolků v Rusku. II. Nevstupovati v této době ve svazy a ligy sportovní. III. Nepřekážeti členům sokolských jednot vstupovati do sportovních spolků (po předběžném oznámení výboru jednoty). IV. Připustiti, aby členové jednot mohli bráti podílu ve sportovních závodech, prostých zůstosti a popudu k marnivosti."

Otázka o poměru Sokolstva k německým těloevičním spolkům neměla býti ani připuštěna na pořad sjezdu, byla zbytečná, poněvadž slovanský a národní charakter sokolských

jednot poměr ten všude stejně činí jasným, z čeho ovšem nevyvívá, že zásadu slušnosti Sokolové zachovávají i k německým tělocvičným organizacím. Stejně zbytečným byl i resoluční návrh br. Gižického, nepřístupovati k německým svazům tělocvičným, poněvadž podle našeho názoru diskredituje pouze porozumění sokolských snah. Je sice i Rusko zemí nejmožnějších nepředvídaností, než sokolská většina Rusi musí jich býti ušetřena.

Zajímavým byl další návrh na zřízení v Petrohradě "Tělocvičného Učitelského Ústavu", jak byl výborem nazván. O návrhu tom činil zdělení předseda br. Gižickij a malý referát podal br. Sultan Krym Girej, jenž navrhuje tuto resoluci: "Uložiti výboru, by se dohodl s říditelem Psycho-neurologického Ústavu V. M. Beehtěrovým a ve spojení s ním vypracovati řadu programu ústavu a s ním podati žádost o zřízení ústavu v Petrohradě při Psycho-neurologickém Ústavu, žádati na vládě potřebný obnos na vypravení a udržování ústavu každoročně. Ústav pro vzdělání učitelů tělocviku může býti spravován Svazem Rus. Sokolstva nebo říditelem Psycho-neur. Ústavu nebo správou státní a příslušnými státními služebníky. Posluchači mimo obličkatní dokumenty musí se vykázati potvrzením náčelníka Svazu Rus. Sokol., že jsou náležitě prakticky připraveni." Resoluce tato přijata a resoluci moskevských delegátů "Kursy pro vzdělání učitelů tělocviku (institut) mají míti za účel sloužiti spolkovým zájmům sokol. organizací" nevěnována jaksi pozornost a nebylo o ní ani hlasováno.

Návrh o žádostech, by státní banka vydávala bezprocentní půjčky za účelem sesílení majetku sokolských jednot resultoval v doporučení podávati podobné žádosti ústavům zemským a municipálním.

Uloženo výboru vynasnažiti se o souhlas ministerstva vyučování, železnice a jiných státních institucí, by sokolské jednoty mohly počítati na tělocvičny a místnosti ve státní správě pro své účely.

Zamítnut návrh, aby po všesokolském sletu uspořádán byl v tomtéž roce ruský slet s veřejným cvičením a závody a přijat návrh, aby první všeruský sokolský slet konal se r. 1913 v Moskvě, a teprve potom uvažovati o uspořádání všesokolského sletu na Rusi, který starosta br. Gižickij navrhoval na r. 1915. Vypracování programu ruského sletu předáno Cvičitelскому Sboru Svazu.

Br. D. Sivičnin z Moskvy navrhuje zavedení povinného "ty" a "bratr" jako "základu sokolské idey." Proti tomu se vyslovují bři. Gižickij, Popel, Makarenko; br. Kasatkin navrhuje to jako dobrovolnou povinnost a br. Šnepp jako zásadní usnesení a nebude-li toto přijato, učiniti jím aspoň nazývání "bratře!" Otázka zůstavena neurčitou a doporučeno jeho šíření dobrovolné povinnosti té delegátům sjezdu.

U věci vydávání časopisu přijímá se návrh br. F. K. Šneppa: "V zásadě sjezd uznává vydávání svého časopisu a vypracování návrhu svěruje se výboru."

Po té v delší připomínce starosta br. Gižickij promlouvá o moskovském časopisu pod názvem "Sokol" a navrhuje, aby sjezd vyslovil díky sestře Sokolové ze Sokola I. v Moskvě a ostatním moskovským bratrům (Oppokovu a Jindřichu ze Sokola II. a Kegelovi, Sklabinskému a Pietrkovskému ze Sokola I.) za vzorné vyplnění povinností v sekretariatu sjezdu, což se s potleskem přijímá.

Po návrhu br. Kasatkina sjezd vyslovuje díky předsedům jednání br. A. S. Gižickému a Sultanu Krym Gireji a po návrhu br. Šneppa panu A. A. Sokolovu, říditeli realky, v níž se sjezd konal.

Výbor žádá na konec, aby všechny peněžní zásluky byly posílány na adresu pokladníka J. F. Schreibra (Petrohrad, Zarotnaja, čís. 9.), zdělovati o nových sokolských jednotách a veřejných podnikcích jednot, dopisy posílati rekomandované, a ve dvou exemplářích zprávy a vůbec všechno, co o Sokolstvu vyjde tiskem a také jména vyloučených členů.

Tím uzavírá se sjezdové jednání.

Sjezdu došly četné pozdravy, mimo jiné i Svazu Slovanského Sokolstva: "Vroucí pozdrav slavnostní chvíli, v níž srdečně zveme Vás do bratrského slovanského svazku. Předseda dr. Scheiner a jednatel dr. Novotný" a z Prahy: "Bratrský pozdrav Vašemu sjezdu za českou rodinu slovanského Sokolstva zasílá dr. J. E. Scheiner" a j. a j.

Sjezd odpověděl na všechny zdravice bratrským poděkováním.

Bratrská beseda v restaurantu "Petěrhof" druhého dne večer po sjezdu byla již neobligátním uzavřením sjezdu a večerem na rozloučenou . . .

I tak první, veliký a mníme, vážný krok v životě ruského Sokolstva učiněn. A třeba krok ten nebyl provázen ještě "lví silou a vzletem sokolím", tož přece byl to počín v ruských poměrech smělý, protože druhdy v současné době na Rusi pouhá upřímnost, svazová organizace a kulturní program, slova resoluce etc. bývají smělostí, která se nevyplácí.

Odvrhne-li věčné nedostatky a kolísavé nazírání na podstatu sokolské věci a její národní tvářnost — v celku přece jenom přiblíží se k "pravotě" skutečné, sjezd nesl se náladou vítanou a ladnou, bral se cestami vážnými a prostými kamení nesnášenlivosti a zřejmě nořil se v družnou, souhlasnou a společnou vzájemnost, kterou pokládáme především za známku budoucího úspěchu bratrství a věci sokolské, eminentně hluboce a nejvýše důležité v rozhárných poměrech národního života ruského, až bude pochopena ruskou inteligencí a širšími společenskými útvary.

Pochopení sokolské myšlenky v Rusku bude znamenati epochu sokolského a slovanského hnutí, poněvadž veliký, svobodný a zdravý národ a stát ruský obklopí sokolské plynutí jinými a mohutnějšími podmínkami, než ve kterých žijí křepé, jaré, vyspělé odnože slovanské se svrchovaností neslovanskou nebo malé národy pobratimské s vlastní a samostatnou správou.

Necht' jenom ruské Sokolstvo pamatuje, že "stání je hniloba" a závěrečná slova hlavního sjezdového referátu: Ku předu, ku předu, zpátky ni krok!

Jos. Štíbr:

PROČ JSME NA SVĚTĚ?

Milý čtenáři, nedolehla ti někdy tato myšlenka na mysl, neohlížel's se někdy kol, položiv sám sobě tuto otázku? A jakou dal's si na ni odpověď?

I mně nyní tane na mysli tato otázka. Hle, kráčíš kol místa, kde sta a sta lidí pracuje neúnavně na nové trati, kdy lidstvo široko daleko spojeno býti má a třeba ani jeden z oněch na tomto díle zaměstnaných nedostane příležitost použití tohoto díla a přec pracují neúnavně na jeho uskutečnění. Jdeš dál kol rozsáhlého lesa, kde dělná ruka pracuje, aby ono místo přeměnila v úrodná pole, zahrady a města, kde na druhé straně opět ze širých plání táž lidská ruka vytvořila ohromný les. . .

Jdeš parkem a okřeješ pouze pohledem na dílo vytvořené rukou lidskou, kráčíš přes most nesmírné délky a obdivuješ se obrovskému dílu, přepluješ širý oceán v ohromných lodích, procestuješ celý svět na železnicích co nejpohodlněji zařízených.

Hory jsou člověkem provrtány a vody překlenuty, námáháš se navázati styky pomocí elektřiny s člověkem, kterého's jaktěživ neviděl a třeba nikdy viděti nebudeš.

Nápodobíš ptactvo létacími stroji a vůbec vymýšlíš neuvěřitelné věci, a proč jest vše to? K čemu člověk po celý věk své myšlenky obětuje pro celek, sám třeba i toho nejnütnějšího k životu postrádaje?

Uhlokop trávíci, celý věk v jenu země, pouze na noc jako šelma na povrch zemský přichází; námořník brouzdá celá leta na širokém oceánu, stále jsa vydán nebezpečí smrti;

člověk pracující v závratné výši, kde pouze okamžik ztrátou rovnováhy a již loučí se s tímto světem, a přec vidouce toto vše i znájmee, každý na svém jest místě.

Proč? Poněvač člověk pochopil účel svého poslání a svoji povinnost na tomto světě; poněvač ví, že jest součástí-kou tohoto povšechna a že musí svůj díl, který mu byl v tomto vesmíru přidělen, vyplniti a úkol podjatý vykonati.

Hle, stařec, který skloněn nad hrobem již, pohlíží na radost mládí a dal by nevím co, kdyby děcku co možno nejvíce radosti působil i okřeje, vida mládí čilé, lnoucí láskou druh k druhu. Zajisté známe případy, kde kmet vysokého stáří, odcházející z tohoto světa, jsa přesvědčen, že co mohl prospěl k dobru veškerenstva, i obstoupen mladšími, kteří převzali jeho úkol, spokojeně očekává svůj odchod do věčna. Jet' vědom si povinnosti vykonané, připomíná si i blaží jej.

Zde strom v největší své mohutnosti a síle, přinášející zlatonosné ovoce pro výživu a občerstvení člověka, pouze pár roků a již stárne, již nemá síly pro onen krásný plod, duch času ohlodal na něm všechnu sílu a krásu a on se kloní, jak ten náš šedý kmet, aby na jeho místě mladší vykonal a pokračoval. Tak i s naší věcí jest sokolskou, tak i s naším posláním!

Zajisté jste někdy sledovali zahradníka, jenž na jaře při probuzení matky země obezřele klade seménko v její lůno. Jak je opatruje, aby se ujalo, jak se raduje, když toto vzešlo, jakou pílí mu věnuje, aby z něho byla krásná květina, jak sleduje rozvíjející se poupě a jak hrdý jest na její květ, výsledek to práce své...

Co tu námahy a přece ví, že jest pouze na krátko a že za několik téhodnů krása tato pomine, ona květina tak jako vše jiné ztratí se oku a odchází, nezanechavši po sobě, nežli vzpomínku a nové símě. A přece vykonala své poslání, co jen lidí na ni za jejího života s blahým pocitem pohlédlo a se oblažilo.

Lidé jsou všichni stvořeni k tomu, aby z této zeměkoule utvořili velkou zahradu, onen vybájený ráj, ku spokojenosti lidstva. Ovšem má k dílu tomuto stejné povinnosti každý člověk a má míti též každý stejný požitek, vždyť se člověk narodil jeden jako druhý rovnocenným a nemá práva jeden nad druhého se vyvyšovati, aniž jeden druhému práva, která pro sebe hájí, upíráti.

Blaze tomu, kdo pochopil své poslání a dle své možnosti hledí poctivě a svědomitě úkol naň vložený konati. Blaze tomu našemu Sokolství a jeho cílům vznešeným, výchovným a krásným, jako ta květina v plné kráse své!

Karel Eliášek:

K NOVÉMU ROZMACHU.

Do rámce skvělých vystoupení Sokolstva zasazen opět jeden cenný obrázek, jakých zajisté nemnoho. Slet Župy Střední a závody v Cedar Rapids dokázal, na jaké výši tělocvičné vyspělosti stojí dnes práce naše sokolská takřka v srdeci této nové vlasti naší a jak cenných úspěchů dosaženo bylo podnikem tímto. Jsem dosud cizincem v zemi této a lituji, že nebylo sčítáno popsání podniku tak důležitého pro vše naši drahou, schopnějšímu, poměru a zvyklostí zdejších znalejšímu bratru, který by lépe postihl, co při památném tomto sletu zaznamenání zasluhovalo. Než podnik krásný zůstane takým, jakým byl, výsledky dosažené promluví samy a dny zažité na tomto hodu sokolském utkvějí zajisté na dlouhá léta jak v srdečích bodrých Rapidčanů, tak všech účastníků, kteří posilivše a utuživše se v poslání svém, poněsou radostné nadšení do nejvzdálenějších sídel jednot v Župě sdružených, kde vzbudí zajisté radostný odezvuk. Ano, svátek jest to náš, když po dlouhé době sletí se junácká chasa sokolů, od sivého, v práci naší sestárlého harcovního, až po tu mlád', která vzdor pūdě cizí vedena jest námi v duchu

českém, v duchu sokolském a má býti zárukou další práce ku prospěchu Čechů a všech slovanských národů v Americe. Už přijmutí hostů působí dojmem nejpříznivějším. Leží v povaze Sokolů, či lépe řečeno, bylo vypěstováno, že bratři pojímající úkol svůj vážně a opravdově, jsou nejlepšími hostiteli. Příjezd hostů byl obětavými bratry cedar-rapidskými i všim obecenstvem mile přijat. Město ozdobeno odznaky sokolskými, potvrzuje přízeň, jaké se Sokolstvo v městě zdejších těší. Sama městská správa i místní tisk přinášely oběti ve prospěch snah našich a na mne působilo hřejivě, že tolik pozornosti věnováno nám bylo. Díky vám, kteří správu města tak krásného řídíte, za vaši přízeň, neboť' ti, jimž jste vstříc vyšli snahou upřímnou k povznesení všeho vznešeného, zde působiti budou i nadále.

Než k věci. Slet zahájen, jak výše zmíněno, přivítáním hostů. Hostinná tělocvična byla svědkem právě lásky bratrské a jsem přesvědčen, že všichni bratři a sestry, kteří přijeli bráti podíl na práci společné, vzpomínati budou na krásné ty chvíle. 4. července ráno počaly závody v prostných a zkoušky a zde ukázala se zdatnost župního náčelníka br. Stýbly a technického odboru Župy v pravém světle. Br. náčelník dovedl již vše tak uspořádati, že hladce, bez přerušování vše odbyto. Žel, že 109 stupňů F. zaviniho mnohou nevolnost u sester, ač nebyla-li též příčinou — šňerovačka. Obětavý, na všech místech stále se nalézající starosta Župy, br. Jičínský, pomocí lékařskou i humorem bodře sokolským tak mnohou sestřičku uzdravil.

Cvičiště v Alamo Parku bylo potřebě vyhovující a vkusně vyzdobeno. Odpolední část zahájena průvodem, který za zvuků českých písní ubíral se na cvičiště. Účast' Sokolů i obecnstva byla veliká, jen to překvapilo, že ani jeden prapor v průvodu nesen nebyl. Program položen o 2 hodiny později vzhledem k velkému vedru. Nastupuje 44 žáků, vedených br. Jiráskem, s puškami na rameně. Nástup středních zástupů kroky zevnitř proveden, až na některé malé žáky, dobře a na 4 doby provedeno základní postavení. K noze zbraň! Přecvičeny 4 oddíly při hudbě z V. sletu všesokolského a jejich bojovný ráz upoutal hochy tak, že cvičeno se zápalem takovým, že při každém oddílu strhováno obecenstvo k potlesku. 4. oddíl působil nejlépe. Po sestupu odchází zdárná tato část jednoty cedar-rapidské a nastupuje 26 žáků s luky a šípy. Nástupem předešlým zaujmut rozestup a počalo cvičení rázu podobného jako předcházející. Ukončení každého oddílu velice se zamlouvalo vystřelením šípů a malé tyto amazonky odměňovány obecenstvem i odborníky po zásluze, zejména při posledním (4.) oddílu, který byl z místa. Poklusem přihnali se pak na cvičiště dorostenci, kteří po zaujmutém rozstupu, rázně provedeném, přecvičují 4 oddíly prostných, sestavených takto: I. znázorňuje vrh koule, což v sestavě předvedeno tak dokonale, že věrnost i provedení až překvapovalo. II. oddíl, rohování americké. I zde vystiženo věrně toto odvětví sportu a hoši cvičili tak přirozeně, jako by soupeře před sebou měli. III. oddíl, prostná, sestávající z více cvič. druhů. Úsečnost a správné polohy dají tušit českého cvičitele. IV. oddíl. Base Ball. Tuto sobě snad nejvíce přiléhající hru znázornili ku podivu věrně. Poklusem odchod a br. Jirásek úkolu svého sprostěn. Tato část zařaděna na prvé místo štátně, neboť' co viděno zde, bylo pravým požitkem tělocvičným. Ukazuje zdatnost a schopnost cvičitele, který dovedl vystihnouti duši mládeže zdejší a cvičení celé, jak sestavení, tak provedení slouží autoru k nemalé etí a jest obohacením našeho výchovného systému. IV. část: Svižným, lehkým krokem nastupuje 120 sester a skvělý pohled, který poskytují jistotou a přesným provedením rejdovitěho nástupu slouží vůdci br. Stýblovi za čest. Vzdor žaru provedeno dříve již známé cvičení se švihadly křepece a ladně až na nedodržování zákrytu. Popisovati cvičení toto nebudu, neb jako povinné pro slet s dostatek známo, an v mnoha jednotách použito bylo ku cvičení

vlastnímu. Jednoduchost prvé části nahrazena přesným provedením a bohatstvím pohybů pěkných v částech ostatních. Sestry držely se statečně, sebekázeň a vytrvalost jejich byla příkladná. Radostné zjevy podobné vítání a jsouce přesvědčení o dobré vůli našich milých družek, očekáváme další úspěchy v budoucnu. Jen stále a nadšeně v před! Po tomto zdařilém čísle nastupuje členstvo k evičení náhradovému, čímž podán obrázek práce naší v tělocvičně a byl příznivě přijat. Následují ukázková evičení. Přichází 10 sester Sokola Chicago, vedených br. Kočkou, ku evičení v kruhu s tyčemi dlouhými. Ladné provedení a pěkné sestavení přiléhalo povaze ženského tělocviku zde úplně. Sestry Sokola Plzeňského, vedeny br. Stýblem, potěšily nás provedením evičení se šerpami v barvách českých. Sestavení evičení tohoto ukazuje, jak br. Stýblo pokračuje s postupem tohoto zdejšího zajištění krásného způsobu evičení žen, kde přeměny míst, poskoky, taneční kroky, zapletání a ladné pohyby přicházejí k takové platnosti a tolik přiléhají. Celé 3 oddíly provedeny ohnivě a dobře, což zde neváhám poznamenati. Přichází 15 sester Sokola Tábor s br. Pokorným ku evičení s tenisovými raketami. Cvičení toto vystihovalo úplně tuto pěknou hru a bohatě jsou na vydatné pohyby, líbilo se zvláště oddíl 4. činil pěkný dojem. I úbor hodil se povaze eviků téžto a přesné provedení švarných Táborek odměnilo práci svého vynalezavého evičitele. Následují prostná mužů a tento zlatý hřeb naší práce tělocvičné proveden nad očekávání. Rejí dobře provedenou utvořen nástup. Zde nutno důrazně připomenouti, aby dbáno bylo při zatáčení proudů docházení krajníků osmého křídla na místo prvých a zde přesně vytržiti a neuchylovat proud ku straně točné. Toto platí i při nástupu sester a evičitelé mějte připomenutí toto na zřeteli ku prospěchu příštích vystoupení. Cvičeny 4 oddíly prostných pěkně stupňovaných a za podiv stojí, že oddíl 4., sestávající z přehů nejtěžších, proveden nejlépe. Jest nutno, aby stále dbáno a důsledně naevičovány správné polohy paží, aby dojem pěkných sestav prováděním neutrpěl. 115 evičenců zdá se mi málo na Župu tak silnou a myslím, že při lepší vůli náklad na vyslání evičenců, který při zdejších vzdálenostech jest největší překážkou, mohl býti snad mnohde povolen, aby Župa i počtem evičenců reprezentována byla. Postihl jsem potřebu vhodných a stejných pokrývek hlavy pro evičence, neb na tak žhavém slunci zdejším vystavování jsou evičenci nebezpečí úpalu a různé ty čapky a klobouky nemohou býti částí evičebního úboru našeho. Technické předsednictvo N. J. S. mělo by v tomto směru oblek evičební vhodně doplniti.

Poslední číslo odpoledního programu mělo ku svému prospěchu býti položeno na pořad vystoupení večerního na podiu, neboť 5 dvojice sester Sokola rapidského, vedených sestrou Engelthalerovou, při velkém rozstupu a volné prostře nemohlo býti ovládnuto v povelch slabým hlasem ženy. Sestavy pěkných eviků s končífem (šerm to nebyl) získaly by tím velice na provedení stejném. Při večerním programu vystoupilo na podium hudebního pavilonu 6 bratrů a 6 sester z Oak Park, Ill, vedených br. Novotným. Bratři ozbrojní puškou a sestry kuželi s vlnkou českou a americkou, provedli v kruzích soustředných pěkné sestavy symbolického významu, které, jak jsem asi vyrozuměl, mělo ukázati účast našich příslušníků při válece za svobodu. Na konci 4 bratři Sokola Plzeňského provedli rohovnické sestavy, při nichž pěkně rostlá a vytvořená těla pěkně vynikala. Úsečné provedení, správné střehy i polohy paží i nohou při rubech, sotech a kopech svědčilo o velké pili nácviku, čímž program tohoto dne vyčerpán.

(Dokončení.)

K žití národa jako celku prvou podmínkou jest statné mužstvo, ne pokroucená chamradina.

ZÁJEZD SOKOLSTVA CESKÉHO NA MORAVU.

V Brně, dne 8. června.

Tak již jsme zase zpět u krbů přátel našich a příbuzných, prodávavše veliké slavnosti sokolské s sebou. Bylo úchvatné a na nás jako Američany, bratří draží, působilo zvláště dojemně, protože po této stránce u nás činnost sokolská Č. O. S. ještě se nezná. Ochrana slabších jednot v známém území, podpora finanční, zařizování knihoven, čítáren v tělocvičnách sokolských, třeba sebemenších a osvětová práce soustavná jest dnes jedním z nejskvělejších bodů aktivního mužstva sokolského a jeho mohutné organisace České Obce Sokolské, vedle přeskovstné práce na evičišti! Není tedy jen vítězství v Turíně a Londýně, ale i vítězství ještě důležitější, jakého právě Sokolstvo zájezdy svými na Moravěnkou získává, protože tu posiluje národní cit a národní hrdost i dokazuje, že není rozdílu mezi lidem obou korunních zemí, jakž někdy u nás doma v Americe na Jihu se hlásá. Kolikrát jsem četl a nyní na vlastní oči a uši se o nepravdě toho rozlišování znovu přesvědčil. Sokolové, dne 5. června byli v Olomouci, kde již od soboty byl utěšený ruch a ten vyvrcholil ve veřejném v neděli. Průvod vyšel odpůldne od Národního domu a ty spousty lidu Sokolstvo vítající ve žhavé záplavě sluneční, dokázaly jasotem svým, jak milují ty bratry své, ty junáky. Řečí proneseno na evičišti několik, Sontaga, Okleštěka, a těm odpověděl starosta Č. O. S., Dr. Scheiner. Znovu viděli jsme tu klidnou jeho tvář, to radostí zářící oko pevné a znovu slyšeli ta pádná jeho slova sokolská, vzpomínající mimoděk na doby, kdy meškal mezi námi v Chicagu na sletu a v Americe za podobným posláním sokolským. . . Zde nabádal ku společnému postupu lid hanácký, ukázal na všeliké ty stíny jej obklopující i vyzýval k otužení na obranu proti nepřatelům mnohým.

Veřejné zahájeno skvostně. Dvěma mohutnými proudy členstvo jednot nastoupilo. Lid jásá, vítá ty své hochy, fanfáry dozněly a již postavy junáků se hýbou v prostných, jež znázorniti mají vývoj tělocviku v různých dobách. Obraz překrásný a za hudby br. Pospíšila úchvatný. Tu obrat siláckého vrhu kamenem, hned na to napjetí kuše, vrh ostěpem i diskem, až po moderní jde se zápas a rohování. A věřte mně, bratří milí i sestry, že v tom my jsme hodně pozadu, protože u nás evičení prostná ještě se nechápou a naše mládež nedovede oceniti to nejkrásnější, co dnes jest v soustavě české. Všude se doznává, jen v našich Sokolnách v Americe, když evičence prostným se může vyhnouti a pořadová vynechat, myslí, kdo ví jaké hrdinství nevyvedl. Pokud se týče Sokolek, tu bych byl přál našemu br. Čermákovu, aby viděl sedmičlenné družstvo, vedené sestrou Svobodovou. Bylo krásné a ladné, jenže hodně vláčné a zůstalo rozhodně za našimi eviky našich Sokolek amerických. Tu zase pro nás trochu povzbuzení, ba i v tanečích polských, jež 500 žen provádí. Na nás ty body, mávání, výpady, střeh, unikání před bodem a podobné nepůsobilo tak jako naše "Beseda" o sletu v Chicagu a o veřejných často naše tance a kroky. Dorost měl rohovnická evičení a pak bylo společné Žup a evičenky severomoravské, vedením sestry Dvořákové. Poskoky a kroky ve evičení kuželi dosti dobře se vyjímaly. Ovšem naše děvušky po většině krouží lépe, také kroky našich jsou obyčejně ladnější. Vidět, že nové pole v Čechách, ať ty lepší Hanačky držely se statečně. Ukázky pro šestý slet sokolský Sokolek nuselských byly skvostné, pohyby graciosní a naprosto estetické opět více méně podle našich vzorů. Taneční rej žižkovských byl rovněž krásným. Po lidové veselici jelo se dále do Uherského Hradiště. Uvítání stejně velkolepé a příklady práce sokolské neměně cenné. "Jízdu králů" Slováků, šohajů a jejich děvšek bylo něco, co nikdy v té pestrosti a malebnosti jsem neviděl. To se měly oči na čem pást a jak ty Sokoly vřele

uvítali. Odpoledne byl průvod a tu Slováci a Slovačky v krásných svých krojích národních se znamenitě vyjímali. Vítačích proslovů bylo hojnost a starosta Č. O. S. znovu zdůraznil, proč zájezd na posilu a povzbuzení lidu jedné krve pořádán jest. Také Dr. Seifert pěkně mluvil. Veřejné bylo na Střelnici a pak lidová slavnost a benátská noc. V Oloomouci bylo 3.500 Sokolů v průvodu a v Hradišti přes 3.000. Myšlenka sokolská, jež věří v sílu svou a utužení lidu svého, slavila tu nové triumfy a to zasloužené. Sokolstvo české znovu vykonalo čin dobrý, jako ku mnoha novým se připravuje. Všem pozdrav, Tvůj Dr. J. Tomášek.

M. M. Mangasarian:

STOJÍ ŽIVOT ZA TO, PROŽÍTÍ JEJ BEZ NESMRTELNOSTI?

Z angl. přeložil K. Hybler.

(Pokračování.)

Druhá námitka, kterou bych měl vůči způsobu rozumování prof. Jamese, jest, že takové důvody, jakých používá ku podepření víry v boha a nesmrtnosti, ukazují ne důvěru, ale beznadějnost, zoufalost — není-li snad příliš silný ten můj výraz. Ponoukati nás ku smělosti, bez ohledu na ztrátu, ku nevšimavosti vůči otázce po důkazech a uspokojení sama sebe bez ohledu na skutečnost, není řečí střízlivosti, nýbrž bezstarostnosti. Říci člověku, stojícímu na okraji propasti a hledícímu dolů do jícnu neznámé hloubky a tmy, aby tam skočil, protože možná, náhodou, nalezne na dně uspokojení žádosti svého srdce, jest rada šílená, a člověk musí být ve stavu rozrušené mysle, aby opustil světlo slunce a zeleň přírody pro nahodilý a snad možný život na dně propasti. Bylo již myšlenkou Emersona, že i ten nejbídnější brouk lezoucí v prachu se zády k slunci obrácenými a zářící barvami duhy, jest něčím velebnějším, nežli nějaký možný (vymyšlený) anděl. Kdyby stával i ten nejslabší základ pro víru v život neviditelný, nikdo by nepomýšlel sáhati k tak krajním prostředkům, jako náš profesor činí, aby si tu víru udržel. Když vidím člověka hněvem rozčileného a sípajícího, nepředpokládám z toho, že věc, již hájí, jest dobrá; naopak, jsem nakloněn k podezření, že slabost její jest příčinou jeho rozrušenosti. Říkati nám, že můžeme mocí své vůle učiniti se nesmrtelnými aneb mocí vůle uvéstí boha ve skutečnost, a že vše, co potřebujeme, jest smělost vrhnouti se do neznáma, at' následky toho jsou jakékoliv, připomíná mi La Fontaine-ovo podobenství o žábě, která myslela, že mocí své vůle může se učiniti tak velkou jako kráva — s osudným ovšem výsledkem. Počátek moudrosti jest poznávání hranic našich schopností. Říkati člověku, že chtěním může stvořiti něco, jest škoditi mu. Ubohý jest bůh a přizračná jest nesmrtnost, která nemá lepšího základu, nežli pouhý rozmar člověka.

Podle nauky "chtěti věřiti" nebylo by žádného boha, kdyby nebylo žádných lidí, kteří by svým "chtěním" ho stvořili a nebylo by žádné nesmrtnosti, kdyby si jí lidé nepřáli. Tohle je bohosloví přestrojené v roucho jen tak zvané vědy nebo filosofie. Jak byl svět stvořen? A bohoslovci odpovídají: 'Bůh řekl budiž světlo, a stalo se světlo.' Jak byl bůh stvořen? A pragmatikové odpovídají: "Člověk řekl, budiž bůh, a bůh byl." Jaká hříčka! Není-li slovo příliš drsné, pojmenuji to klamným mudráctvím aneb myšlenkovým komediantstvím, k němuž se lidé nikdy neuchylují, jen když přímé rozumování jim již nepomáhá.

Klamné mudrlantství je doznáním viny. Před několika dny debatoval jsem v jistém milwauckém divadle o otázce zodpovědnosti za smrt Panny Orelanské. Poslouchaje obhajobu, řečník, který snažil se dokázat, že církev katolická nebyla zodpovědná za její mučednictví, pravil jsem si, že na takovouto obranu by si nikdo nikdy nebyl pomyslel, kdyby nebylo nesporným, že staré tvrzení, že církev

a bůh nejsou schopny omylu, jest již dávno poraženo. V tom smyslu také obhajoba, že bible se má bráti v podobenství, dokazuje, že staré tvrzení, že bible jest od desky k desce slovem božím, v každém písmeně a značce, slově i významu božím vnuknutím, není více udržitelné. Říci, že bibli nelze bráti doslovně, jest jen trochu jiný způsob mluvy čili, že bible není pravdivá aneb, že obsah její můžete si vykládat tak, jak vám libo. Lidé se neuchylují nikdy k takovéto obhajobě, než když jsou k ní dohnáni čirým zoufalstvím.

Moje třetí námitka vůči pragmatické filosofii prof. Jamese jest, že mimo páchání násilí na našem rozumu, jeho nauka, že neviditelný svět jest nevyhnutelný k tomu, aby život stál za prožití, staví člověka nejen do nezávidění hodného světla, ale také činí mu veliké bezpráví. Jest-li pravdou, že člověk klesne k úrovni zvířete, když se dozví, že není boha, pak musím jen zaujmouti stanovisko, že taký jest prost záchrany vůbec. Nic jej nespasí. Ale náhodou není pravda. Jet' kněžská pohádka, že člověk se nebude dobře chovati, leda když mu slíbíme měsíc, slunce aneb věčnost. Člověk by byl opovržením hodným zvířetem, kdyby se mu musely dávat hračky, cetky a panninky k odvrácení jeho pozornosti od zla. Tvrzení kazatelů, že nejinak, než když lidé budou ujištěni o blaženosti posmrtní, o černo-okých huriskách a zlatých harfách aneb při nejmenším o nějaké existenci strašidel — někde a někdy v budoucnosti, že obrátí svůj život v prostopášnost, jest jednoduše pouhý klam. Člověk není tak dalece zkažený. Ve skutečnosti nauka o úplné zkaženosti byla vynalezena kněžími k vůli vzbuzení poptávky po službách církve. Kněz nemůže si dovoliti důvěřovati pouze a jen v lidskou přirozenost. Jestliže se člověk může spasit sám, aneb jestliže svým přičiněním může konati dobro, jaká potřeba by tu byla pak různých záhad, tajemství a svátostí, obřadů a článků víry?

Před několika nedělemi vyprávěl jsem vám, že jestli lilie může být bílá aneb růže tak nádherně krásná, pes tak věrný a hrdinný, bez smlouvání se s vesmírem o budoucí odměnu, že člověk může, při nejmenším, učiniti také tolik. Či bylo by toho snad na něho moc a nad očekávání?

Ve Francii, v jednom předměstí Paříže, jest hřbitov pro psy. Ovšem, žádný kněz neb pastor by na to nepomyslel konati své služby při pohřbu psa, at' to bylo zvíře jakkoliv užitečné aneb věrné. Zvířátka ta jsou tam přivážena svými vlastníky a tiše pohřbena. Návštěvník zde nalezne však mnoho znamení uznání a vděčnosti za cenné služby prokázané psem člověku. Malé náhrobky jsou postaveny nad skromnými hroby některých. Jeden z nich má nápis: "Zachránil čtyřicet životů a ztratil svůj vlastní při pokusu zachrániti čtyřicátý první." A vidíte, ten pes učinil, co nejvíce mohl, bez naděje v budoucí odměnu a spasení. Jest člověk nižší tvor, nežli to zvíře? Potřebuje pomoci ducha svatého, svatých andělů, svaté trojice, svaté neomylné církve a všechny hrůzy pekelného ohně, aby dal přednost rozumu před nerozumem, čistotě před nečistotou, etí před hanbou, vážnosti svých spolebných před jich opovržením a čisté pokojné mysli před myslí nešťastí otrávenou? Jest potřeba uvéstí v život vybájené a vymyšlené tvory dřív, nežli můžeme přinutiti člověka, aby žil přirozeně jako rostlina a věrně jako pes? Nauka o úplné zkaženosti zneuctivá ty, kdož ji vynášeli a jest zkázou pro ty, kdož v ni věří. Není pravdou, že musíme projíti akrobatičkou procedurou — kde rozum musí dělat kotrmelce, — uchylovati se ku klamnému mudrlantství — šíletí bázní o naší budoucnost — předpokládati jsoucnost duchů, bohů a nebeských obydlí, dřív než dáme přednost dobru před zlem, světlu před tmou. Supernaturalism jest záporný a ničivý. Týž popírá dobro a ničí v člověku sílu svépomoci. Humboldtovo rozhorlení se zdá omluvitelným, když užil slova "hanebné" k znázornění pokusů bohoslovce učiniti spásu lidského plemene zá-

vislou na takovém nadsmyslném povídání, jaké má takový panáček právě v trhu.

A jak rozsuzuje historie o této otázce? Přispívá víra v boha a v nesmrtelnost mravnosti? Jak tedy si můžeme vysvětliti temnou minulost věků, které byly věky víry, a proč nejsou Moslemové, jichž víra v Allaha a budoucí život jest mnohem silnější, nežli naše vlastní, národem mravně silnějším, nežli Evropané neb Američané? Proč byl král Leopold, křesťan, mravním zkažencem do poslední chvíle jeho života, když Sokrates, pohan, který nebyl si jist budoucnosti, zanechal po staletí stopu svých ctností? Zamezila víra v nadpřirozené zločinné maření životů, ochránila děti do potních dílen a továren, aneb zbavila aspoň náboženství jeho žihadla — toho žihadla, jehož uštknutí jest smrtelné veškerému pokroku, bratrství a duševní poctivosti? Jsou výteční lidé, kteří věří v nadpřirozené, a jsou jiní, zrovna tak výteční, kteří víru tu ignorují, z čehož by následovalo, že výtečnost charakteru jest nezávislá na přemítání člověka o věčně minulém aneb věčně budoucím. Neří pravdou tedy, že musíme dokazovati člověku, že vždycky žil aneb že vždycky bude žiti, dřív než můžeme jej pohnouti k tomu, aby viděl, že západ slunce jest krásný aneb že moře jest ohromné, aneb že láska jest tou nejlepší ctností na světě.

(Dokončení.)

KAREL HAVLÍČEK BOROVSKÝ:

Má hvězda.

KDYŽ jsem býval malinký,
věděl jsem jen málo,
každého jsem míval rád,
vše se na mně smálo.

Poslouchal jsem maminku,
a tatínka taky,
četli jsme s sestřičkou
hvězdy nad oblaky.

A tu jednu zářící
znala máti moje:
"Podívej se, Karlíčku!
tamhle ta je tvoje!"

Znal jsem svoji hvězdičku,
hráli jsme si spolu:
"Hvězdo, hvězdo, hvězdičko!
pojď sem ke mně dolů."

Když jsem školy proběhl,
byl jsem ateista,
nevěřil jsem na boha,
na Ježíše Krista.

Zapoměl jsem na hvězdu,
na maminku taky:
nebe mne opustilo,
zakryly ho mraky.

Schovala se hvězdička
za oblaky husté,
a já bloudil po světě,
srdce bylo pusté.

Co jsem poznal srdce tvé,
Juliánko moje,

zase vidím hvězdičku,
ale ta je tvoje!

Moje hvězda bývalá
na věky již zašla,
s dítěcí mou důvěrou
také hvězda zhasla.

ŽUPA STŘEDNÍ A JEJÍ SLAVNÉ DNY.

Mohli bychom začít všelijak, mohli bychom povídati vám bratři a sestry o velkolepém úspěchu, o slavnostech, jakých ještě nebylo a podobně, mohli bychom psáti, že ještě nedoznaly jásavé pozdravy, jimiž lid náš vítal borece Župy naší a již zase, že vítá ty sestry milé, jež v počtu velikém do Cedar Rapids si zajely u příležitosti sletu a závodů Župy Střední N. J. S., ve dnech 4. července až do památného července, mohli bychom povídati vám o velikém mravním vítězství věci sokolské a po stránce technické o znamenité ukázce sokolské činnosti, ale neučiníme tak. A také věru netřeba, protože za pouhá slova mluví tu činy vykonané — dobře vykonané! Místní jednotě Tyrš v Cedar Rapids, Ia., všechna čest a čínovníkům jejím i výborům a hlavně i čínovníkům župním naše uznání, jako nejvřelejší díky těm pilným pracovnícům našim, těm našim Sokolkám. Bez těch sotva by bylo vše dopadlo tak znamenitě, neboť úkol vlastní na jednu jednotu a členstvo její byl až příliš velikých rozměrů, však i tu přispěchali na pomoc naši mnozí a milí hosté chicagští, ba i sestry milé skoro všech našich jednot v Župě sdružených a tak se šlo do práce, jejíž výsledky dnes dokazují, že to naše Sokolstvo jest na postupu, že ođ posledního sletu a závodů naší N. J. S. učiněn přímo obrovský pokrok, když v Župě její jedině, třeba největší mohl poskytnut býti obraz činnosti naší po stránce výchovné do té míry, že žasly samy kruhy odborné, tisk anglický a Američané, tu vyslovujíce naději, že tato nová sokolská práce přinese i kruhům širším dobré výsledky, to jest zavedení tělocviku i na našich školách veřejných. A jestli by více nebylo se získalo již to nám stačí, protože prolomili jsme zed' předsudku a listy zdejší v redakčních svých kladouce výsledky práce sokolské nad ony německých Turnérů, uznaly soustavu českou i doporučily činnost naši k následování . . .

Nemyslete snad, že bylo vše bez chyby, že tu a tam nejevila se dosud mezera, jako nemyslete, že jen samou chválou oplývati hodláme. Technický posudek z péra schopného a odborného najdete na jiném místě a zde jen tolik budiž řečeno, co spadá do posudku povšechného. A tu v prvé řadě zvedáme hlasu svého, podle zkušeností nabytých na poli závodním jinde a u nás zvláště, aby na příště nikdy více nepořádaly se slety a závody v době nejhroznějších veder. Víme, že Župa rozhodla se pro července, jen aby se vyhnula vedru v srpnu a zatím bylo letos ještě hůře, ba cvičilo se a zápolilo v záplavě horkých paprsků slunce, jež na teplo měru hnaly rtuť do závrtné výše, až k bodu 110 stupňů. Byly přímo děsné to chvíle, děsné námahy a vysílení, že závodní lékaři strachující se o stav mužstva jim svěřeného a sester milých plně ruce měli práce. Ano, stáli tu pevně i tehdy, kdy o zkoušce před veřejným průběhem patnácti minut po skončeném čísle Sokolek padlo jich jedenácte vedrem přemožených . . . Bylo v Alamo parku a v té chvíli prolétlo nám myslí, proč vše to a zač, když tolik nebezpečí . . . Však o tom někdy jindy.

V pondělí, dne 3. t. m. město tu a tam šatilo se v krásné barvy české, jež vedle amerických pěkně se vyjímalý. Hesla sokolská četla skoro v každé výkladní skříni obchodní, ba na dvou místech u firmy Denecke a pak v oděvním obchodě Armstrong byly přímo skvostné výstavky sokolské, jinde ten náš Sokol rozpjal své perutě a ještě jinde v lad-

Práce v tělocvičně.

Prostná děvčat pro veřejné vystoupení.

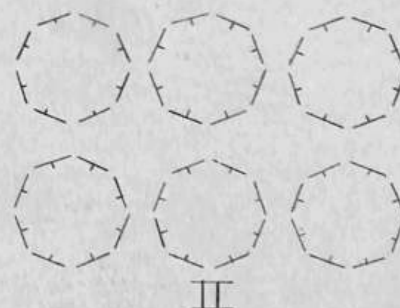
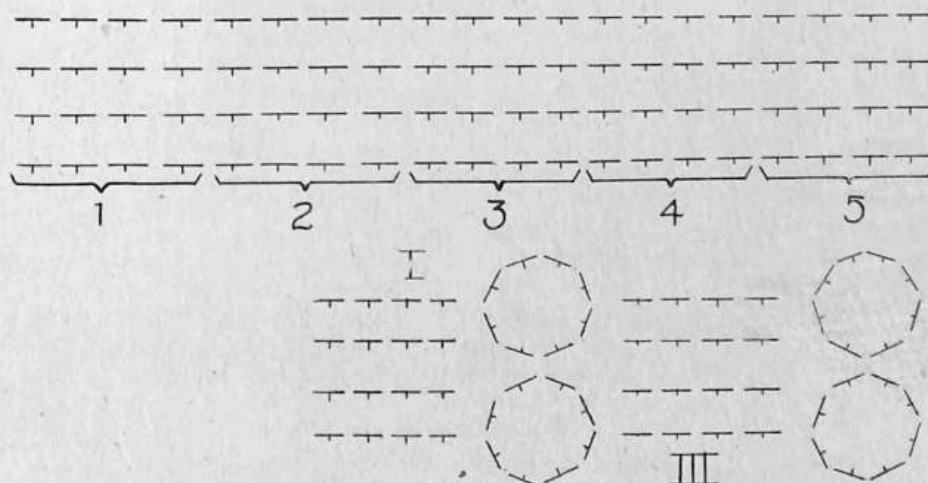
Pro děvčátka 12—14letá sestavil J. Č.

Podávám bratřím cvičitelům ukázkou prostných pro větší počet děvčat vyššího oddělení tělocvičné školy, která provést lze snadno s větším počtem cvičenek při sletech neb jiném větším společném vystoupení. Cvičení toto jest opět tak sestaveno, že lze je snadno nacvičiti a při tom čas, nátvikem ztrávený, nebude časem zmařeným, poněvač veškeré svalstvo jest při něm vydatně zaměstnáno. Bratři cvičitelé nenaleznou zde eviků složitých — eviků, jimž navykli jsme si říkati "parádní", ale přec celek, vzorně provedený, vyhoví v plné míře jednomu z důležitých požadavků našich "veřejných" a sice, že působiti bude na diváky příznivým dojmem.

Malé cvičenky nastoupí v pěti čtveřicových proudech a tyto odpočítány jsou na proud 1., 2., 3., 4. a 5. (Viz obr. I.) Při menším počtu cvičenek lze cvičení provést ve třech

3. První a druhá čtveřice a třetí a čtvrtá čtveřice společně utvoří kruhy (obr. II.) a v mírném rozstupu v kruhu čelném cvičenky uchopí se za ruce, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Při rukou spojených vzpažit a přednožit v levo 1—2! Přip. a stoj spatný 3—4! Opět vzpažit a předn. v pravo 5—6! Přip. a stoj spatný 7—8! (Rozstup v kruhu čelném jest asi takový, aby paže, když cvičenky uchopí se za ruce, byly v poloze upažení dolů a při vzpažení v upažení vzhůru.)

Pozn. Kruhy utvoří vždy dvě za sebou stojící čtveřice následující způsobem, který popíši jen pro první dvě čtveřice: Cvičenky první čtveřice čtyřmi kroky na místě vykonají celý obrat v l., takže se octnou čelem k cvičenkám v druhé čtveřici. 1, 2, 3, 4. Nyní krajní cvičenky od obou čtveřic postoupí třemi kroky ku pře-

proudech a tu střední vždy provádí jiné eviky, nežli proudy krajní, což si již důmyslný cvičitel snadno upravití dovede.

Malá rej, vložená mezi cvičení, může býti provedena s průvodem jakékoliv známé sokolské písně aneb jen při hudbě.

Znázorněné eviky, polohy a postoje označeny jsou obyčejnými číslicemi 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Změny útvarů jednotlivých proudů naznačeny jsou číslicemi římskými I. II. III.

Zákl. postavení: stoj spatný připazít. Ruch rychlý (kde není jinak udáno), t. j. na každou dobu neb na každý polkový takt jeden pohyb.

ODDÍL I.

1. Paže skřít úpažmo (konce prstů ramen se lehce dotýkají, záloktí rovně s rameny, hrud' vypnutá. Obr. 1.) 1! paže vzhůru tržit, ruce otevřeny a v pol. palcové 2! opět skřít, ruce na ramena 3! zákl. post. 4! Opakovat 4krát, dohromady 16 dob. (Paže při skření i při návratu do zákl. post. projdou polohou upažení.)
2. Opakovat evič. 1., ale na 1. dobu stoj únožný v levo, výdrž ve stoji únož. 2—3, na 4. dobu stoj spatný. Totéž v pravo. 16 dob. (Pozn. Návrat do stoje spatného mírným švihem únožmo.) Cvičení 1. a 2. dohromady 32 doby.

du a střední dvěma kroky, utvořivše čelný kruh, uchopí se za ruce. 5, 6, 7, 8! (K vůli úspoře práce i místa, znázorněny jsou kruhy jen u třech proudů.)

4. Návrat na pův. místa 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Hluboký předklon a upažit, ruce v pol. hřbetní 1—2! vzpřím a připazít 3—4! záklon a upažit, ruce v pol. dlanní 5—6! vzpřím a připazít 7—8! Dohromady 16 dob.

(Pozn. Návrat z kruhu na pův. místa proveden jest následovně: Cvičenky první čtveřice opět čtyřmi kroky na místě vykonají celý obr. v levo 1, 2, 3, 4! a v následujících 4 dobách zaujmou svá původní místa, 5, 6, 7, 8!)

5. Opakovat cvičení 2. 16 dob.
6. Opakovat cvičení 1., ale na 1. dobu stoj únožný v levo, na 2. dobu unožit v levo, na 3. dobu stoj únožný v l. a na 4. dobu stoj spatný. Totéž v pravo. 16 dob.
7. Opakovat cvičení 3., t. j. kruhy 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Vzpažit a zanožit v l. 1—2! připazít a stoj spatný 3—4! Totéž v pravo 8 dob. Utvoření kruhu a cvičení dohromady 16 dob.
8. Návrat na pův. místa, jako evič. 4. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! a na místě: ruce za hlavu, lokte stranou odvráceny a úklon v pr. 1—2! vzpřím a připazít 3—4! Totéž s úkl.

v levo. Návrat na pův. místa a cviky klonů dohromady 16 dob.

Skupina:

Cvičenky lichých zástupů: Výpon a vzpažit v oblouk, konce prstů se lehce nad hlavou dotýkají, lokte co nejvíce stranou odčleny, hled vzhůru obrácen, vydržet 8 dob. — Poklek v levo a upažit, ruce v pol. dlanní, vydržet 8 dob. — Opět výpon a vzpažit v oblouk a vydržet 8 dob. Zákl. post. a setrvat 8 dob. Dohromady 32 doby.

Cvičenky sudých zástupů: Poklek v levo a upažit, ruce v poloze hřbetní, vydržet 8 dob. Vztyk do stoje spatného, výpon a vydržet 8 dob. Zákl. post. a setrvat 8 dob. Dohromady 32 doby, načež hned cvičí dále:

9. Cvičenky 1., 3. a 5. proudu opakují cvičení 1. a 2. 32 doby. Cvičenky proudu 2. a 4.: Zvolna překlón a předpažit 1, 2, 3, 4! Vydržet v předklónu a zvolna rozpažit 5, 6, 7, 8! Vydržet v rozpažení a zvolna vzpřím 1, 2, 3, 4! ve stoji vzpřimeném zvolna připažit 5, 6, 7, 8! (Při tomto posledním pohybu ramena co možno na zad posunuta.) Zvolna záklon a vzpažit 1, 2, 3, 4! výdrž v záklonu a zvolna rozpažit, ruce v poloze dlanní 5, 6, 7, 8! zvolna vzpřím a vydržet v rozpažení, 1, 2, 3, 4! ve stoji vzpřimeném zvolna připažit 5, 6, 7, 8. Dohromady 32 doby.
10. Proudy vymění si cvičení 9. a sice: to co cvičily proudy 1, 3. a 5., t. j. cvičení paží, to nyní cvičí proudy 2. a 4. a co cvičily proudy 2. a 4., t. j. cviky trupu, to cvičí proudy 1, 3. a 5. (Při shora udaném cvičení trupu každý pohyb vykonáme zvolna ve 4 dobách.)
11. Cvičenky proudu 1, 3. a 5. 4 kroky v před a 4 kroky na místě, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! Opakovat cvičení 6. t. j. cvičení 1. spojené s cvičením nohou, jednou 8 dob. Čtyři kroky v zad a 4 kroky na místě 8 dob a opakovat cvičení 6. 8 dob. Dohromady 32 doby. — Cvičenky proudu 2. a 4. Upažit a zvolna úklon na levo 1, 2, 3, 4! vydržet v úklonu a paže přimknout těsně k hlavě 5, 6, 7, 8! vydržet ve vzpažení, zvolna vzpřím 1, 2, 3, 4! zvolna úpažmo připažit 5, 6, 7, 8! Totéž s úklonem v pravo. 32 doby.
12. Proudy vymění si cvičení 11.
13. Proudy 2. a 4. shora vylíčeným způsobem utvoří kruhy a cvičenky uchopí se za ruce 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! (obr. III.) Vzpažit a přednožit v l. 1—2! stoj spatný a připažit 3—4! Totéž v pravo 5—6! 7—8! Vzpažit a zanožit v levo 1—2! stoj spatný a přip. 3—4! Totéž v pravo 5—6! stoj spat. a přip. 7—8! Návrat na pův. místa, 8. Dohromady 32 doby. Proudy 1., 3. a 5. cvičí na svých místech. Zvolna úpažmo vzpažit a hluboký vdech 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! zvolna úpažmo připažit a výdech 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8! opakovat 2krát, dohromady 32 doby.
14. Proudy vymění si cvičení 13.

* * *

Rejovité cvičení, které možno provést se zpěvem a lze snadno upravit pro píseň jakoukoliv:

- a) Dvě a dvě čtveřice utvoří kruhy, jak shora vylíčeno a jak znázorněno na obr. II., a cvičenky uchopí se za ruce. 8 dob.
- b) Osm kroků na místě.
- c) Čtyři kroky v před a zvolna vzpažit 1, 2, 3, 4! a čtyři kroky na místě a vydržet ve vzpažení 5, 6, 7, 8.
- d) Čtyři kroky na zad a zvolna připažit 1, 2, 3, 4! a čtyři kroky na místě 5, 6, 7, 8!
- e) Na poslední dobu cvičenky pustí ruce a liché rychle vykonají celý obrat v pravo, takže jsou čelem opět ným směrem obráceny, při tom hned po vykonaném

obratu zavěsí se se sudými cvičenkami v levé lokty. Takto v loktech zavěšeny víří krokem poskočným v levo. 8 dob.

- f) Na 8. dobu, t. j. po návratu na svá místa obě cvičenky se rychle obrátí čelem v zad (obratem v levo) a zavěsivše se pravými lokty, opakují víření krokem poskočným v pravo. (Pozn. Vylíčení kroku poskočného: krok v levo a mírný poskok o levé noze, volná (pr.) noha přednoží a provází poskok mírným švihem. Pohyb v kloubu kolenním; cvičíme v l. a pr. střídavě.)
- g) Cvičenky na 8. dobu utvoří opět čelný kruh a uchopivše se za ruce, opakují cvičení c) a d).
- h) Po návratu na svá místa, t. j. na 8. dobu, utvoří cvičenky kruh bočný. Liché obratem v pr. v bok, sudé v l. v bok, takže v postavení bočném jsou obličejí k sobě obráceny. Jednoduchý řetěz, t. j. proplétání v pr. a l. a na 16. dobu octnou se opět na svých místech, načež opět utvoří kruh čelný.
- i) Liché cvičenky, spojujvše se sudými levé ruce, krouží osmi kroky kolem sudých cvičenek, které vykonají poklek v levo. Spojené levé ruce nad hlavou klečících.
- j) Totéž opáčně, t. j. spojit pr. ruce, liché pokleknou v pravo a sudé krouží kol lichých. (Klečící cvičenky vykonají vždy vztyk na 8. dobu.)
- k) Návrat na původní místa a 8 kroků na místě, načež hned počnou cvičiti oddíl II. Pozn. Provádíme-li tuto malou dívčí rej s průvodem zpěvu, nahradíme krok poskočným krokem obyčejným. Není radno cviky, které povzbuzují značně orgány dýchací k vydatné činnosti, spojovati se zpěvem.

ODDÍL II.

1. Paže skrčit úpažmo, ruce na ramena (obr. 1.), vzhůru třít 2! rozpažit, ruce v pol. dlanní 3! vzpažit 4! opět rozpažit 5! vzpažit 6! paže skrčit, ruce na ramena 7! zákl. post. 8! Opakovat 2krát, 16 dob.
2. Opakovat cvičení 1., ale na 1. dobu stoj únožný v levo, na 2. dobu unožit v l., na 3. dobu stoj únožný, na 4. dobu unožit, na 5. dobu stoj únožný, na 6. dobu unožit, na 7. dobu stoj únožný a na 8. dobu stoj spatný. Totéž v pravo. 16. dob.
3. Kruhy utvořit, jak vylíčeno v oddílu I. (obr. II.) a cvičenky se opět uchopí za ruce, 8 dob. Hluboký předklón a co možno nejvíce zapažit 1—2! vzpřím a připažit 3—4! záklon a vzpažit 5—6! a připažit 7—8! Dohromady 16 dob.
4. Návrat na původní místa, jak vylíčeno v Oddílu I. 8 dob a na místě: Vzpažit v levo v oblouk, hled obrácen k vztýčené levé ruce, pravá mírně ohnuta zapaží a pravá noha v koleně ohnuta zanoží poněkud zevnitř (obr. 2.) V této poloze vykonají cvičenky na místě osm poskoků o levé noze s osmi $\frac{1}{4}$ obrátů v levo, při každém poskoku jeden $\frac{1}{4}$ obrat, takže vykonají dvojný obrat v levo; 8 dob. Pravá noha a paže vydrží v poloze naznačené celých osm dob.
5. a 6. Opakovat cvičení 1. a 2.
7. Opět utvořit kruhy bočné a sice liché a sudé cvičenky čelem proti sobě. Obrat v bok na 8. dobu. Úklon v levo a upažit 1—2! (cvičenky při úklonu v levo, kdy zároveň upaží, spojí pravé ruce); vzpřím a připažit 3—4! úklon v pr. a spojit levé ruce 5—6! vzpřím a připažit 7—8! a hned obrátit čelem do vnitř, do postavení čelného. Pozn. Při úklonu v levo pravá paže jest v poloze strmé a v této poloze cvičenky, čelem proti sobě cvičící, pravé ruce uchopí. Hledíme však, aby při tom ani dosti málo paže nekrčily.)

8. Návrat známým způsobem na svá místa, 8 dob, a opakovat cvičení 4., ale opáčně, s obraty v pravo, 16 dob.

Skupina:

První proud čtveřice: výpad v pravo stranou, upažit, ruce v poloze hřbetní, výdrž 8 dob. Odhyb na levo, úklon na pravo a vzpažit v oblouk (konce prstů nad hlavou se dotýkají), výdrž 8 dob. Totéž jako prvních 8 dob a výdrž 8 dob. Zákl. post. a setrvat 8 dob. Pátý proud totéž opáčně.

Druhý a čtvrtý proud: Ve stoji vzpřímeném vzpažit v oblouk, výdrž 8 dob. Předklon a rozpažit, ruce v poloze hřbetní výdrž 8 dob. Jako prvních 8 dob, výdrž 8 dob a zákl. post. a setrvat 8 dob.

Třetí (střední) proud: Poklek v pravo, upažit, ruce v poloze hřbetní, výdrž 8 dob. Vztyk do stoje kročného v před v pravo do vnitř, upažit vzhůru, ruce v pol. dlanní, výdrž 8 dob. Jako prvních 8 dob a výdrž 8 dob, zákl. post. a setrvat 8 dob. Dohromady 32 doby, načež pokračují ve cvičení:

9. Druhý a čtvrtý proud opakuje cvičení 3. a 4., t. j. kruhy, předklony a záklony a návrat na původní místa. 24 doby. Po návratu na svá místa (na místě poskoků s osmi $\frac{1}{4}$ obraty) opakují jednou cvičení 1. Dohromady 32 doby.

- 1., 3. a 5. proudy v téže době tančí na místě "první krok" škotského národního tance, zvaného "Highland Fling", 32 doby. (Popsání kroku viz doleji.)
10. Proudů vymění si cvičení 9.
11. Proudů 2. a 4. opět utvoří kruhy a cvičí úklony (cvičení 7.) a po návratu na svá místa opakují jednou cvičení 2. Dohromady 32 doby.
- Proudů 1., 3. a 5. tančí "sedmý krok" škotského národního tance "Highland Fling". (Popsání viz doleji.)
12. Proudů vymění si cvičení 11.
13. 2. a 4. proudy: Zvolna vzpažit úpažmo a hluboký vdech 8 dob. Zvolna úpažmo připažit a výdech 8 dob. Dvakrát, dohromady 16 dob.
- Proudů 1., 3. a 5. Vzpažit úpažmo a vdech 1, 2, 3, 4! úpažmo připažit a výdech 5, 6, 7, 8! opakovat 4krát, dohromady 16 dob.
14. Proudů vymění si cvičení 13., načež za zpěvu opustí cvičiště.

* * *

Popis "prvního kroku" národního škotského tance: Vzpažit v pravo v oblouk, levá v bok, poskok o pravé noze a stoj únožný levo 1! (Obr. 3.) Opět poskok o pravé, skrčit levou nohu, pata asi ve výši kolena, špička dolů odchýlena (obr. 4.) 2! opět poskok o pravé noze a stoj únožný v levo 3! opět poskok o pravé noze a skrčit v levo 4! doskok na levou nohu a hbitě stoj únožný v pravo, paže též zamění polohu 5! (Stejná poloha nohou i paží jako obr. 3., ale opáčně); poskok o levé a skrčit pravou 6! poskok o levé a

stoj únožný v pravo 7! poskok o levé a skrčit v pravo 8! doskok na pravou nohu a zaujmout opět postavení jako obr. 3. a opakovat první cvičení na 9! 10! 11! 12! Půlobratem v levo doskok na levou nohu a pravá skrčmo zanoží 13! (obr. 5.) Poskokem o levé opět půlobrat v levo a pravá obloukovitým hbitým švihem skrčmo přednoží (obr. 6.) 14! Opětný půlobrat v levo poskokem o levé noze a pravá opět obloukovitým švihem zanoží 15! Čtvrtý a poslední půlobrat v levo poskokem o levé a pravá skrčmo přednoží 16! Nyní opět cvičenky, vykonavše dvojný obrat v levo, oetly se obličejem v původní směr obráceny, a váha těla spočívá na levé noze, pravá jest skrčená přednožmo. Paže změni svoji polohu na 13. dobu při prvním obratu. Nyní celé cvičení opakujeme opáčně, t. j. počneme poskokem v levo a stojem únožným v pravo a celý krok zakončíme čtyřmi poskoky o pravé noze, s obraty v pravo. Dohromady 32 doby.

Popis "sedmého kroku": Ruce v bok a stoj úkročný v levo, s rázným podupem 1! stoj skřížný v zadu v pr. s podupem a mírný podřep (obr. 7.) 2! poskokem na místě stoj skřížný, pravá před levou (obr. 8.) 3! poskokem na místě stoj skřížný, levá před pravou 4! Celé cvičení opakujeme 3krát, tedy až do 12. doby. Na 13., 14., 15. a 16. dobu zakončíme krok, stejným způsobem, jak zakončili jsme krok první, t. j. poskoky o levé noze se čtyřmi půlobraty v levo, při čemž paže zaujmou shora udanou polohu na 13. dobu,

t. j. při prvním obratu. Po skončených obrazech opakuje se celé cvičení v pravo. Též 32 doby.

Škotský tento tanec provádíme obvykle v rychlejším tempu, při pravé škotské hudbě, ale pro toto cvičení lze jej snadno přispůsobiti taktu polkovému.

Čeho je nám třeba vědět?

(Z přednášky W. H. Fischera.)

Bratře cvičitelé, můžeš někdy přechází cvičencům před ukončením cvičení:

"... Krev nemůže plnit své různé povinnosti v jedné a téže chvíli. Ku příkladu — krev nemůže být nám nápomocnou při přemýšlení — studování — a zároveň při trávení. Kdo o to se pokouší, zavíná konflikt — právě jako zavíná konflikt v těle svém ten, kdo s přeplněným žaludkem vrhá se do studené vody. Stav únavy upomíná člověka o dvě věci, které též zavíná konflikt: odpočinek a potravu. Vysílené tělo skrývá v sobě též vysílený orgán zažívací. Nutno ukojiti jednu žádost, jednu touhu po druhé. Tak jako předhistorický člověk poskytl tělu dříve klid a pak teprv potravu, tak činme i my. Popřejme unavenému tělu nejdříve klidu — pak teprv ukojme pocit hladu..."

A což, když Sokolové, celovečerním cvičením vysílení, lejou do svých znavených útroby celá moře špatného piva — domnívajíce se, že se tak posilují? Můžeme se diviti, že eviky tělesné nemají u takových žádoucích účinků?

W. H. Fischer praví dále: "Co jsou cvičení tělesná?

Jaká cvičení jsou tělu prospěšná? Měla by býti napodobování tělesných pohybů předhistorického člověka, který zápasil, slézal stromy a holýma rukama dovedl chytiti hbitou rybu v potoce. Byly to cviky, jimiž uváděny byly v činnost břišní a bederní svaly, které u moderního člověka jsou nejvíce zanedbávány. Proto v žádné hodině tělocvičné vydatné cviky trupu — ohýbání, točení — neměly by scházeti — ano, měly by pěstovány býti denně! Zanedbáváme-li cviky tyto v mládí, odpykáme za to v pozdějším věku v různých sanatoriích, kde si teprv tělo musíme dát otáčeti, hnísti, masážovati — abychom nahradili částečně to, co jsme byli v mládí zanedbali. . . .

Br. cvičiteli! Pamatuješ, jakou váhu klademe vždy na cviky trupu, jak neopomenem vytknout zanedbávání jich při každé příležitosti? Sebe krásněji sestavené cviky nemají ceny, pomíjíme-li v nich to hlavní, co obrnití nás může proti různým chorobám v budoucnosti! Cviky, nemající žádoucí účinky fyziologické, cviky jednostranné, cviky vysilující, cviky zdraví ohrožující, všechna taková cvičení musí dříve z našich tělocvičen býti vymýšleny, nežli budeme právem moci mluvit o opravdové výchově tělesné!

č.

Cvičitel'ský běh. O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ. (Pokračování.)

c) trupu: odpíráme předklonům, záklonům a úklonům ze stojů vzpřímených aneb ze sehnutých — až i z lehu.

d) hlavy (krku): zabraňujeme točení a klonům hlavy. Různé spojení uvedených cviků přinese množství sestav nových, kterých můžeme utvořit nepatrnou změnou celou řadu. Odpory cvičíme s prospěchem s celým družstvem dle povelu najednou, nikoliv do vysílení aneb úplného přemožení odporu, když ho nelze v prvních vteřinách zlomit. Odporuje se spíše opakovati tentýž cvik po krátkých přestávkách oddechu. Vedoucí hled' přísně k tomu, aby základní postavení k těmto odporům bylo všemi cvičenci správně zaujato, a budiž zamezeno všelikému trhání a cukání, aby nepovstal nějaký úraz. Správně dá se posouditi odpor jen při pozvolném tahu či tlaku.

Odpory hlavy, uvedené zde jako doplněk, málokdy provádíme.

VI. Úpoly. Při úpolech neobmezuje se činnost svalů pouze na určitou část těla, nýbrž zaměstnává téměř každou skupinu svalovou. K těmto úpolům řadíme:

1. přetlak,
2. přetahování,
3. zápas.

1. **Přetlak:** pažema za ramena, též jednoruč, ve stoju, jedno- i obounoh, v různém postavení k sobě: čelem, zády, bokem, též dopomocí jedné neb dvou tyčí, ve dvojicích neb řada proti řadě při různém spojení paží atd.

2. **Přetahování:** za ruce neb jednou paží, pomocí lana, tyče, ve dvojicích, řadách neb zástupech v různ. postavení jako: čelem k sobě, bokem i zády. Přetah provádíme též z rozběhu a s výměnou míst, přetahování v kruhu pomocí lana, i při otáčení kruhu dovnitř neb zevnitř čelem aneb bez lana s porážkami nastavených kuželů (hra zvon) atd.

Víření čelem dovnitř, dohmat oběma na kruh:

- a) stranou krokem přísuným,
- b) stranou poskoky sounož.

Po určité době změna směru ve víření.

Víření (bokem do středu) na před, na zad, dohmat lruč.

Všechny uvedené způsoby víření můžeme cvičiti ve dvojicích, trojicích atd.

Ve dvojicích víříme čelem proti sobě (zavěšení v prstech) na pr. (l.) bokem do kruhu, držíme-li se pouze za ruce, neb jsme zavěšení v loktech (na před, na zad).

Podobně uchopením v pasu neb v kruhu — celé družstvo se spojeným lanem.

3. **Zápas.** Sem řadíme mimo zápasu skutečného potyk kulžmo, boj o místo, zápas v leže (kdo nechá druhého dřív vstát) vytrhnutí drženého záručí jednoruč neb obouruč, vyrvát se z objetí, otevřít zat'até pěstě, v leže na prsou roznožmo přetočit na lopatky atd.

I zde jsou nepostrádatelná pravidla o postupu jako při odporech.

VII. **Výdrž.** Zde setkáváme se ne-li se všemi, tedy alespoň s mnohými z nářadí, a cvikům přistupuje zde ta obtížnost, že jsou prováděny mnohdy na nářadí živém — aneb aspoň za méně příznivých podmínek než na nářadí skutečném.

Mezi ně řadíme:

1. Přednos ve visu na tyče druhého cvičence.
2. Přednos roznožmo na zemi oporem o záloktí.
3. Přednos vzporem na rukou ležícího cvičence.
4. Přednos vzporem na rukou stojícího cvičence.
5. Váha svírkou na rukou stojícího cvičence.
- 6=5., s cvičencem v sedu roznožmo (ve třech).
7. Váha svírkou ve dvou na stojícím cvičenci.
8. Váha v předu na vzpaž. rukou stojícího.
9. Váha v zadu na vzpaž. rukou stojícího.
10. Oporem o jeden loket na koleně klečícího.
11. Váha na kolenou klečícího.
12. Váha na rukou klečícího.
13. Váha ve vzporu ležmo a v lehu v předu.
14. Váha ve vzporu ležmo a v lehu v zadu.
15. Prapor.
16. Stoj o hlavě.
17. Stoj o hlavě oporem o lokty.
18. Stoj o hlavě prostě.
19. Stoj o hlavě na rukou ležícího.
20. Stoj o hlavě na zádech klečícího cvičence ve vzporu klečmo.
21. Stoj o hlavě v tyči cvičence stojícího.
22. Stoj o prsou.
23. Stoj o ramenou na rukou ležícího.
24. Stoj o rameni na ramenou dvou cvičenců stojících.
25. Stoj o lopatkách.
26. Stoj o předloktí.
27. Stoj o rukou klikem, vzporem.
28. Stoj o rukou výskokem.
29. Stoj o rukou zvedáním trupu.
30. Stoj o rukou na prsou ležícího.
31. Stoj o rukou na rukou stojícího.
32. Stoj o rukou na zádech klečícího.
33. Stoj o rukou na zádech stojícího v předklonu.
34. Stoj o rukou na stehně eviř. klečícího.
35. Stoj o rukou na kolenou stojícího.
36. Stoj o rukou na rukou stojícího z lehu přítrhem.
37. Chod o rukou.
38. Poskoky ve stoju o rukou.
39. Sestavy.

VII. Míče malé.

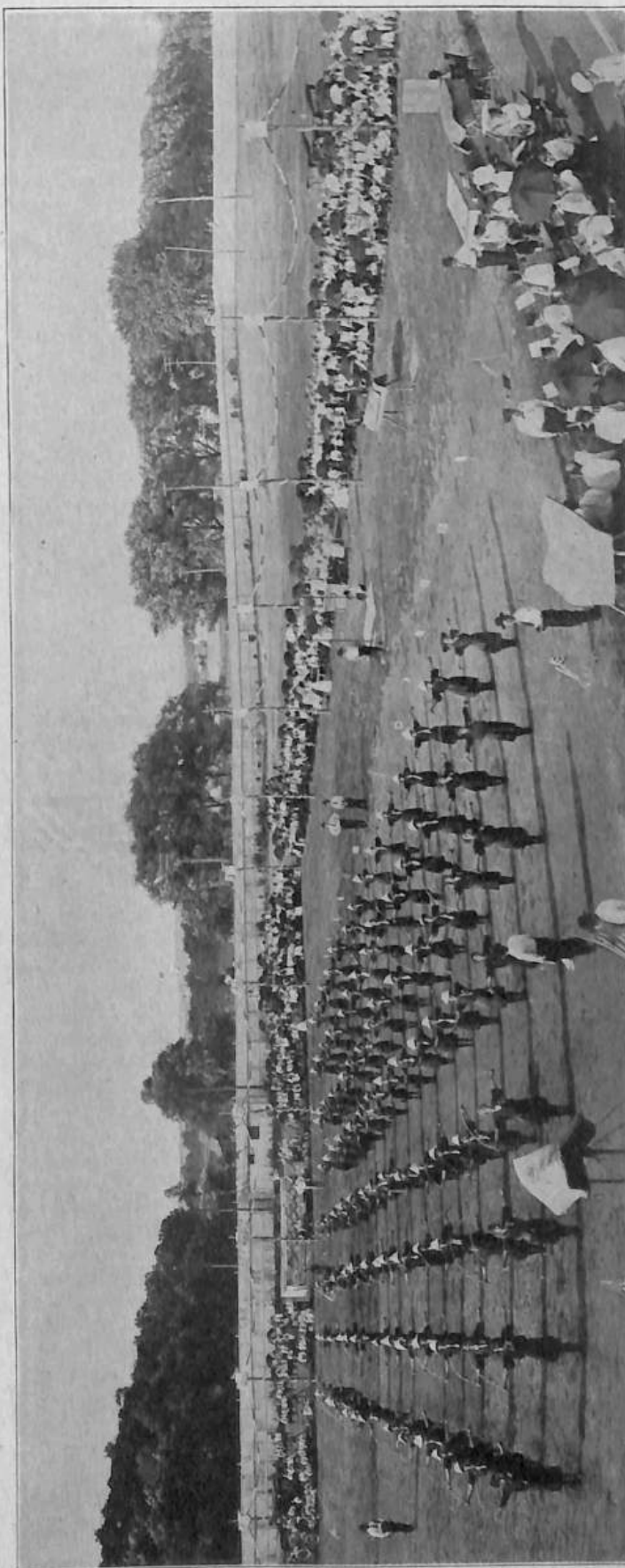
Nářadím jest dutý míč gumový, velikosti 7—10 cm. v průměru. Cvičení prováděná míči mají velký význam pro výcvik obratnosti a jistoty. Oko učí se měřiti vzdálenosti i čas a odhaduje obě v okamžiku udílí rozkaz ruce, která má míč chytiti nebo hoditi. Cvičení aneb hrání míčem můžeme jednotlivě, ve dvojicích, trojicích atd.

Cvičení skládá se z hoďu a chytání. Všeobecně jsou známy hoďy o zemi, podlahu, zed', stěnu prováděné jednotlivcem. Tyto cviky dlužno považovati za nejsnazší prvky cviků míčových. Jimi počínajíce, postupujeme ku cvičením na volném prostranství jednotlivce, dvojice atd., až konečně stěžujeme cvik použitím dvou aneb tří míčů.

(Pokračování.)

ném seskupení viděls mnohou trofej sokolskou, náčiní i kroje. A tak jako vyzdobeny byly domy obchodní ve městě, tak mnohý příbytek našeho příznivce a Čechů zvláště poznals podle českých praporů i jiných vhodných výzdob. Totéž platí i o síních našich a hlavně ovšem i o té naší Sokolovně. Tu skvostný monogram sokolský světelný, jakoby byl zval každého pod ten krov té naší pýchy moderní, toho našeho stánku, jakých nemnoho v té české Americe. U večer pak byl hostům našim, boreům a sestrám z jiných měst jen vodítkem, takže nikdo zablouditi nemusel. A co těch hostů bylo, co těch Sokolů a Sokolek, ba i bratří naši slovenští měli tu svého delegáta z Chicaga a český venkov státu našeho byl slušně zastoupen, mimo celé řady jedineů a Sokolů i Sokolek z Nebraska, Kalifornie, Oklahomy, obou Dakot, Kansasu, a jiných států Unie.

Chicago přijelo k nám dvěma proudy, a sice po zvláštním vlaku Župy stanoveným C. M. St. Paul dráhy a po Northwestern. Prvému vlaku do Marion vyjeli jsme vstříc se zástupci tisku a členy výboru uvítacího, kdežto druhé členy Slovanské Lípy, vedené br. Holkem, uvítal výbor na druhém nádraží s hudbou br. Jansy v čele. Z nádraží Northwestern se šlo na nádraží druhé a o páté hodině již celé naše město bylo vzhůru. Lid vítal ty naše borece, ty naše Sokolky a hosty do Sokolny v pevném šiku se ubírající. Šlo se čtyřstupem a průvod ten byl jen malebným, v pravdě sokolským vedením náčelníka župního br. Stýbla. Sotva dorazilo se do Sokolny ubytovací výbor roztřídil si práci a automobilu jedna z druhou již rozvázala Sokolky po bytech jim přidělených, co zatím informační kancelář pilně pracovala. Šlo dosti hladce, třeba i tu mnohá chyba se snad stala. Sokolky, celá družstva, jež chtěla bydleti pospolu výbor ubytoval v hotelu, jiné v rodinách soukromých a ještě jiné v rodinách sokolských, kdežto hosté byli skoro všemš v hotelích a také tu bylo o ně a jejich pohodlí všemožně postaráno. Boreci z většiny ubytování jsou pod jednou střechou, totiž v tělocvičně, kde sprehy a plovárnu měli k dispozici a naše starší Sokolky o životní potřeby spolu s výborem pečující, snažily se co nejlépe. Bylo vřelé uvítání, srdečné a bratrské a což teprve u večer. Ve výboru řeklo se, že ty naše borece a hosty i sestry uvítáme tak jednoduše jen, bez banketů velikých a co hlavního bez jakéhokoli vstupného. I stalo se a večer ten dojísta nevymizí nikomu z účastníků z paměti. Tabule byla skvostná, naše Sokolky se činily a starosta místní jednoty br. Pichner promluvil ku přítomným slovy nehledanými, za to ale tím vřelejšími. Za úřady městské promluvil br. Štěpánek, neboť mayor města odjel si pryč někam "na ryby". Mluvil anglicky i česky. Pak mluvili br. Šiman, sestra Fialová od Plzeňských z Chicaga, br. Kopecký, br. Halq a Novák a J. J. Hájek, pořadatel "Věstníku Iowského", jakoby za tisk český a přítel věci naší zástupce "Evening Gazette" J. Hynek za list svůj a to po česku. Tisk anglický pro nás ostatně učinil v Cedar Rapids co nejvíce, ba více nežli mnohý pláteček český. Po celé týdny celé sloupce článků informačních se psaly, po každé schůzi výborů sletových zvěsti o tom našem kutění podávaly a ve dny slavnostní vydání vládní sokolská se uspořádala, totéž platí o "Slovanu Americkém", jenž měl pěkné číslo sletové. Také tisk německý psal o Sokolstvu a práci jeho jen příznivě a co hlavního ty zprávy a podrobnosti o postupu věci naší a výsledcích roznese tisk anglický i trochu dále po celé oblasti naší Unie a na Západě zvláště. A jak jsme se tomu v té Župě a v tom výboru sletovém těšili, uváživše, že vše to se stalo a výhradně umožněno bylo přičiněním velkolepé instituce národní, jakž byla vznikla o posledním sletu našem v Chicagu tak zvané Česko-americké Tiskové Kanceláře. Sláva jim za tuto jejich — Ach pardon, v tomhle pryč musí být někde nějaký "mištějk" našeptává nám tu bratr chicagský, vždyť pryč ta "veleslavná instituce" tisková nenapsala ani řádky, o volné Sokolstvo kozla dá a o to "modré" teprve. Sokol

Slet a závody Župy Střední: Sokolky se švihadly o veřejném v Alamo parku.

a velbloud to prý jsou docela moc rozdílná zvířátka, ten prvý někdy klove zobcem svým a ostrým spárem škrábne a velbloud, slečny Destinové na příklad, jest hovádko moc tichounké a trpělivé snese všechno — všecinko! Tak jen se nerozčilujte, bratři a sestry, a podruhé pomůžeme založit zase něco zcela jiného. — Máme své písmáky, své prameny a tisk anglický z našich brků dovedli jsme sami již v dobách dávných zásobovati i na příště jistě dovedeme, třeba méně — barnumovsky . . .

V den slavného čtvrtého přistoupilo se ráno ku zkouškám. A jestli jsme řízli nahoře tak trochu hloub, tu třeba říznouti ještě více. Když za hrozného úpalu slunečního Sokolky nastoupily a nástup se jim nedařil, totiž těm, kdož nebyly z Chicaga, tu padla slova, jež sluší každému jinému snad, ale vedoucímu rozhodně ne, Sokolu pak zvláště a evi-číteli sluší tak, že by dotyčná jednota měla vzít v úvahu. "A kdybyste padly všechny, musíte tu stát tak dlouho, až to půjde . . . Choleru bych z vás dostal!" Tak my věci rozhodně nerozumíme, takovou dřinu, takové kaprálství a urážky Sokolek i jiné ještě, jakž můžeme dokázati, nestrpíme a jednoduše prozatím konstatujeme. To není již pak divná jen kázeň, ale něco zcela jiného, jako nemůžeme schvalovati, jestli ten či onen činovník proti usnesení žup. činovníků kazí počin společný a vlastní šiky rozrážejí najednou zapomene, že ten a ten evičitel a jeho družina sokolská, sester milých své "společné" o veřejném provéstí nemohl, protože se na něho zapomnělo, jako prý v odvetu za Riverview park v Chicagu. Jen tak jsme napověděli, aby se neřeklo i slibujeme, že ku předmětům těmto dosti choullostivým se vrátíme . . .

Nehod byla celá řada jakž již podotknuto a jen jedna Sokolka odpůldne pak o veřejném evičiti nesměla. Nedovolili jsme s druhým lékařem závodním Dr. Rumlem, ba i průvod na základě toho, že panovalo přímo děsné vedro zdrželi jsme o celé dvě hodiny. Tušili jsme nebezpečí, ač mládeži, ani Sokolkám do průvodu se nedovolilo a dnes jen jsme spokojeni, že toto opatření závčas skutkem se stalo. V Alamo návštěva byla obrovská, jednotlivé výbory pracovali s námahou a sebezapřením. Lid jásal té naší drobotině vstříe, těm našim Sokolkám a junákům a všude byl zájem patrný, ba zájem takový, že vzdor vedru setrvalo obecnstvo na horkých lavičích až do čísla posledního bohatého pořadu. Vše šlo hladce! U večer hudba Jansova koncertovala, vypalovány jsou ohňostroje a byla společná a pak večere. Tak skončil náš čtvrtý opravdu slavnostně a my trochu si oddechli. Na druhý den ve středu byly závody na poli Coe koleje. Vše tu sice vhodné a při ruce, ale pro celý náš podnik mnohem lépe mohlo dopadnouti, míníme finančně, kdyby vše bylo se odbylo právě jen zde v Alamo parku, přiměřeně vyzdobeném a upraveném zcela příslušně. Hlavní vehod do Alamo zdobila jednoduchá, však významná brána slavnostní, naskrz sokolská, dráhy běhové daly se upravit i jinak bylo tu vše pohodlnější a bylo by méně stěhování nářadí atd. Učíme se ze zkušenosti a na příště si jistě zapamatujeme. Nikdy něco tak velkolepého a značných rozměrů jsme zde neměli a tu kdo může se nám diviti, že v mnohém jsme chýbili. O závodech šel jeden hlas, že byly zase jen krokem ku předu, že dostihli jsme na metu druhou a nyní klidně můžeme jít zase dále, když z těch kterých našich rodin starých veteránů nová vznikla generace sokolská, ba z jednotlivých rodin, jako ona br. Kulička z Chicaga po třech dostáváme borečích a dvou vítězích, o Sokolkách ani nemluví, protože tu často dvě sestry z jedné rodiny, ba i matky rodin sokolských evičily s námi. Pochopujete? A my, že bychom měli zahynout, že ta naše věc sokolská jiným přeludem "národním" a spasitelným ustoupiti by měla, když k ozdravení, posile a utužení českého člověka i v nové této vlasti naší byla tolik již vykonána?

Po závodech v síni Č. S. P. S. byl výnek sokolský a ve čtvrtek, dne 6. července zakončeny slavností způsobem nej-důstojnějším. Vyjelo se do Iowa City, do města universit-

ního českým venkovem po dráze Interurban se zastávkou v River parku. Zájezd ten ku bratřím mladičké jednoty naší v Iowa City zdařil se úplně i přispěl dojista ku vzpružení sil našich v dotyčném městě, jako prospěl slet i závody jménu českému vůbec. U večer na táboru lidu, jenž tisíce a tisíce čítal hlav utčila se památka mistra Jana z Husince i rozdaly se ceny vítězům. Byly chvíle velebné, neboť mluvili tu dva z našich nejlepších občanů, již před 21 lety z téhož místa a o témž předmětu řečnili, to jest Col. Clark a náš br. L. J. Palda. Oba řečníci výteční zaujali pozornost lidu ihned, hudba hrála v přestávkách a ukončení sletu stalo se pravou manifestací síly a mohutnosti pravdy i síly a utužení na těle i v mysli volné všech těch, kdož s námi jsou. Palda mluvil překrásně, ba s takovým zanícením a takovým prodechnutím velebného okamžiku, že již dlouho jsme neměli příležitost slyšeti řeči lepší. Oznámení cen a odevzdání těchž borečům z rukou jednatele župního br. Filipa a oznámení br. starosty, že k tomuto nejkrásšímu aktu se přistoupí vítal lid s nadšením, jako líbila se mu slova srdečná a nadšením dýšící zástupce slovenských Sokolů br. Huska z Chicaga. Hudba ještě zahrála sokolskou, poslední zvuky dozněly, napomenutí vítězům z úst br. náčelníka župního a již na ramena zvedají jej vítězové, šum, potlesk a radost znovu nad důstojným zakončením župní olympiady utčením památky českého člověka nejsrdnatnějšího, nejstatečnějšího — toho, jenž prvou vedl ránu proti Římu . . .

A byli borci stateční, veteráni sokolští i ty sestry milé, již vzomínajíce práce právě vykonané, připoměli si i ty mnohé, již nehodu postižení jsouce, horkem přemožení, aneb poranění, jako Sokolové a Sokolky lékaři ošetření jsouce znovu v zápol se vrhali, znovu napnuli síly, změřili s druhy svými, jen aby všem nám přibýlo o jeden lístek lípový . . .

A přibýlo — jistě že přibýlo, jako na závodisti tak v tom turnaji našich písmáků župních, v tom našem "Na zdar", věstníku sletovém, jakž před závody vydán byl. Rozhodovati o vlastní ceně této práce nám nepřísluší, jako o věcech technických jinde podrobností najdete. Šli jsme do práce, starali se, pečovali a namáhali, dospěli ku druhé metě, abychom k novému se měli rozmachu a k metám nejvyšším . . .

DOPISY.

Detroit, Mich., 6. června.

Milení bratři! Zajisté jest vám podivno, že žádné zprávy od nás nedochází. Život náš jest stále jednotvárný, ano dokonce musím doznati, budeme-li takto žít nadále, nebude již o nás žádný vědět. Cvičení jest tak málo navštěvováno, že často si domýšlím, že naše jednota již snad přestane být jednotou tělocvičnou. Do cvičení přijde obyčejně náčelník a místonáčelník, pak několik malých hochů a to jest vše. Doufali jsme v nápravu, že snad nám bude lépe, když se spojíme s jednotou Podlipný, kteráž nám dala návrh, abychom spojenými silami pracovali. V úmyslu bylo, postaviti novou, účelu sokolskému působitou budovu, kteráž by měla být Čechům detroitským ozdobou a zároveň dlouholetou památkou. Však, žel, veškeré práce a namáhání výborů k této věci ustanovených selhaly; neboť z té věci nejkrásší sešlo, byla svolána mimořádná schůze, ve kteréž bylo rokováno dosti živě ve prospěch spojení se, avšak propadlo při hlasování. Byly všeliké návrhy pro i proti podány a poslední, který jsem si nejlépe zapamatoval, byl, abychom o věci dobře přemýšleli a odložili na příští rok — avšak bratři rozhodně se ozvali, že chtějí, by ta věc byla u konce, aby se přistoupilo k hlasování; výsledek, jak jsem již pravil, byl proti spojení. Bratři Sokola Podlipný nemohou na žádného stěžovati, než na svoji neprozřetelnost ve svolávání schůze hromadné. Tato schůze byla svolána na den, kdy pořádali obrazovou výstavku, pak schůzi odložili o týden později, kdy

pěvecký spolek, čítající přes sto členů, takřka všechněch sto členů obou jednot sokolských. Tu se právě domnívám, že se chybo, neboť všichni členové spolku "Slavoše" mají za to, že to bylo na true uděláno a v tom se právě spletli na úkor celé vážné a dobré věci. Více nevím, co vás asi a nás by zajímalo, protože uzavírám. Snad později budu moci lepší zprávy podati.

Na zdar!

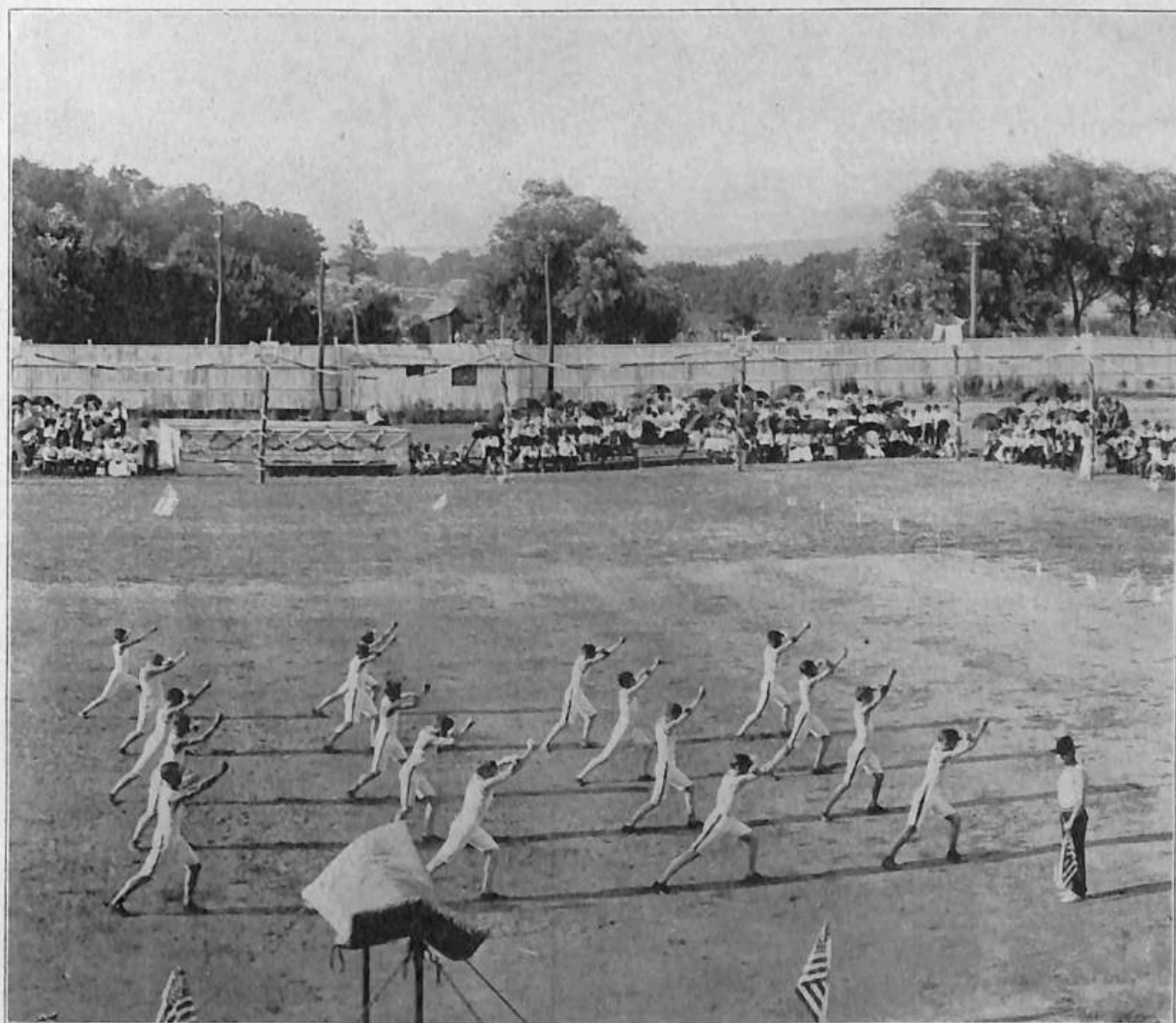
Fr. Štefl.

Oak Park, Ill., 16. června 1911.

Nikdy ještě tak s radostí nepsal jsem do orgánu jako dnes. Naše jednotka vstupuje do popředí, svou činností. Již přet'ali jsme ten gordický uzel naší liknavosti a hle — jak

a tím i odměny v čase nejkratším. Celý Oak Park byl vzhůru na našem veřejném při výletu, kde naši Sokolci byli předmětem obdivu a ovací. A bude mít svůj dobrý účinek. Láska k sokolské věci se tím vzpruží, národní vědomí ožije, řady naší jednoty zhoustnou, upevní se. Však zbytečné snad jest vykládání moje, snad dnes již pochopení této práce jest v Oak Park úplné. Vždyť poslední čas celá naše osada jest ve znamení Sokola. Do župních závodů vyšleme četu Sokolů a Sokolek. Naše omladina a ostatní členstvo bude mít příležitost k vystoupení v Riverview parku. Do výboru na toto vystoupení vyslali jsme nejschopnější a nejpilnější bratry, starostu Kollera, Sokola Straku a Kytlicu. Jednota účastnila se, nelekajíc se dlouhé cesty, jubilea Sokola Slavie a od-

Dle fotografie br. Ed. Zejdy, Cedar Rapids, Ia.

Dorost T. J. Tyrš v Cedar Rapids o sletu.

zázrakem, máme cvičící, pravím, pravidelně cvičící členstvo. A s jakým zápalem a energií tito junáci cvičí, toho důkazem jest radostné pohnutí a větší činnost mnohých těch členů našich, které jsme měli za lhostejné k pravé sokolské činnosti. Potěšitelný ruch teď převládá v naší těsné boudě. Sokolci cvičí třikrát v týdnu, zvláště naše četa do župních závodů. Jest třeba doháněti toho, co jsme nečinností promeškali. Cvičitel Novotný, dobrý ten hoch, vyučuje v potu tváří, (v tom horku žádný div), naši mládež, Sokolky a Sokoly. To prosím není žádná maličkost, ale činí tak s radostí a nejlepší odměnou, jak sám mi zdělil, jest nynější činnost a porozumění. Nepochybuji ani v nejmenším, že jednotě naší za tu všechnu vykonanou práci dostane se skvělého uznání

halení praporu Sokola Slávoje. V neděli, dne 11. šervna, odbyli jsme veřejné na našem výletu. Žactvo cvičilo prostná, určená pro Riverview Park a provedeno dosti dobře. Sokolky cvičily se švihadly, až na malé chyby hlavně hudbou zaviněné uspokojivě. Společné cvičení Sokolů a Sokolek vyvolalo silnou pochvalu. Toto cvičení jest pro Sokoly dosti obtížné. Vyžaduje rychlé obraty a dosti složité. Jest připravováno pro župní závody. Vrcholem dokonalosti, vzdor špatné hudebě, byla prostná Sokolů pro župní závody, i vyvolalo bouři potlesku. Cvičení na nářadí přišlo na řadu až pozdě večer a při špatném osvětlení ztratilo na půvabu. Úmrtím ztratili jsme br. Chmelu. Jednota doprovodila jej k věčnému odpočinku. — K stavbě Sokolovny, která jest pro další zdar a

rozkvět jednoty, konečně bude přikročeno. Stavěti se bude zděná budova, vyhovující tělocviku. Předek pozemku upraven bude v letní cvičiště a malý park. Potřebujeme ovšem podporu a proto bratří vzhůru k práci, čímž prospějete jednotě. Na zdar!

Kamil Kabát.

Oklahoma City, Okla., 20. června.

Tak již máme zde po veřejném cvičení, které se vydařilo a bylo vidět, že návštěvníci byli spokojeni a za jisté nezapomenou na den 26. března hned tak. Návštěva byla pěkná, ale mohla být mnohem větší, kdyby se bylo tak to veřejné oznamovalo jako jiné zábavy, kdyby to byla tančební zábava za jisté by byla oblesaná pozvánkami, ale že bylo něco ušlechtilého, tak to nebylo. Či jste bratří výborové se báli, aby to cvičení nebylo moc navštíveno? Vím a slyšel jsem bratry, že chtěli, aby byly pozvánky a jiní zase ne. Též byl pořádán výlet, dne 28. května a bylo řečeno, že bude spojen s veřejným cvičením, ale viděli jsme jak dopadlo. Měl asi chodit někdo za ty cvičence cvičit, tak by bylo to dopadlo jinak. Tedy Sokolové zůstali doma, žáci a Sokolky ale přece vystoupili, první číslo byli žáci, provedli cvičení Severo-Východní Župy, první oddíl byl hladce proveden, ale v následujících oddílech bylo vidět nesoudobnost. Druhé číslo byly Sokolky, nechci se rozepisovat, neboť jsem sám je řídil. Ponechávám dopisovatel.

Ted' nám nastala zde velká tepla, takže není možno cvičit. Jsme nuceni si odpočinout asi na dva měsíce. Jest mi, bratří, divné, že zde v Oklahoma City trochu zavál větřík a tu myšlenku sokolskou zanesl i k některým děvůškám, jež zakládají odbor Sokolek a sotva že se pohnuly již hned někteří ti přítelinkové Sokola bourají a proč? Můžeme snadno odpovědět, někteří lidé nemají asi moc starostí a tak bijou do věcí, do kterých jim nic není, a které sami neuznávají a třeba se vydávají za svobodomyšlné. Tak na příklad, jak víme před cvičením jak hochů tak i děvčat i Sokolek si rádi zaskotačí a chtějí se trochu proběhnout; a tu jedenkrát jsem přišel do cvičírny trochu pozdě a Sokolky se vzaly za ruce a několikrát se otočily kolem síně a bez rámusu. Hned ale bylo ukazováno na to, že se bude provádět místo cvičení tanec a bylo zle. Bratří, viděl jsem cvičírny velkých jednot a sám jsem v nich také trochu účinkoval a viděl jsem, že Sokolky se chytly za ruce a točily se a jedna hrála na piano. Snad by bylo lépe, aby ta Sokolka dělala přemety a stavěla se na hlavu atd. Co kdyby nám pak odborník přišel do cvičírny a viděl takové výkony, za jisté by si pomyslně, že jest to slabá stránka cvičitele, že takové věci dovolí Sokolek! Také připomínám, že některé maminky říkají, aby se mluvilo česky, věru jest jen krásná věc, ale také musí taková matka hledět mluvit doma česky a ne žádat jen na cvičiteli; ten nemůže stát u cvičenky a stále tlouci jí do hlavy: "Ty nesmíš mluvit anglicky!" Přišel jsem na jisté místo, kde jsem očekával, že budu slyšet jen česky, poněvač nejvíce odtud bylo ukazováno, že se nemluví česky při cvičení. Byl jsem ale překvapen, poněvač jsem slyšel samou angličtinu a česky se zapomnělo. Vidíte, pak žádáte, aby cvičitel hleděl by se mluvit česky a sama matka o řeč českou se nezajímá. Za to se ale zajímá o rozbíjení věcí sokolské a věci osobní se zavlekají do spolků a veřejných zábav. Zde je nás tak málo, a proto měli bychom hledět držet se dohromady a ne tak roztržiti býti a hledět udržet ten náš život národní. Též zavál větřík asi 15 mil od Oklahoma City v městečku Yukon, kde jest jednota asi s 20 členy. Byl jsem požádán, abych tam k nim zajel a cvičil je, neb jsou bez cvičitele. Milerád jsem vyhověl, ačkoliv nemohu se tak věnovat, neboť jsem zaměstnán příliš, než abych tam mohl v týdně jezdit. Věnoval jsem jim neděle dopoledne, připomněl jsem při té příležitosti, jaké výhody Nár. Jed. Sokolská dává a žádal jsem je, aby se připojili k N. J. S. Doufám, že se mně to podaří.

Na zdar!

Karel Dvořák.

Little Ferry, N. Y., 23. června.

Není za jisté mnoho dopsati jednou měsíčně do "Sokola Amerického", jak naše jednota pokračuje. Není vždy však čosti udalostí, jako se mně stalo poslední měsíc a tak bratří mi za jisté odpustí.

Oznamuji, že bylo pořádáno veřejné v dubnu; dobře se vydařilo. Cvičilo se bez nářadí, neboť to bylo nám zničeno požárem Sokolovny, 17. března a dosud nebylo dosti času nové zakoupiti. Odbylo se vše prostným. Všem účinkujícím dostalo se všeobecného uznání.

Náčelník br. Budín se vzdal, neb se zamýšlí odstěhovat. Díky mu a zdar v novém působišti! Na místo jeho nastoupil podnáčelník br. B. Janeš.

Máme po výstavě čili bazáru pořádaném ve prospěch nové budovy. Přibýlo asi \$1000 k tomuto účeli. Po pět dnů trvání této slavnosti byla nám ukázána přízeň krajanů rozličného smýšlení a národnosti. Darů se sešlo dosti a nálada každý večer při hudbě dobrá. Sborově navštívily výstavu domácí spolky, t. j. Bratři od Sázavy, Damský spolek Liberty, Spolek místních hasičů, německé spolky, "Red Men" a pak Děln. Am. Sokol.

Něco také ze stavby. Čile pokračujeme, ale mohli jsme být již více u předu nebýt nemilých nesází. Zkrátka, chtěli jsme mít hostinec v budově a tu se začalo pracovati, jak dostati povolení (licensi). Skutečně jsem rád, že to tak dopadlo a budeme mít Sokolovnu bez hospody, neboť vím, jak to nyní dopadá, když máme místnosti v hostinci a je-li schůze a schází ten neb onen, tu se najde u baru. Plány jsou hotové a vše sepsáno, jak co má být v novém stánku, aby vyhovělo se cvičení a vzdělání mládeže. Díky našim stavitelům br. Kourovi a Strakovi, kteří zdarma vše vypracovali. Nyní po přijmutí plánů jednotou budou dány do veřejnosti k rozpočtu za jakou cenu bude lze stavěti. Již je nejvyšší čas, aby do zimy bylo vše hotovo.

Na den 4. července budeme všichni na výletě v zahradě u obě. Holtze. Na zdar!

F. Kallminzer.

Chicago, Ill., 24. června.

Že nebude konec světa ještě důkazem, že starý Sokol a známý Sokol Slovanská Lípa začíná již zase pučeti; a bude-li tak dále pokračovati, jak jsem viděl po dlouhé době jejich vystoupení, doufám, že dohoní brzy, v čem zůstali pozadu.

V neděli, dne 4. června, pořádala "Slovanská Lípa" veřejné zaeťva, Sokolek a Sokolů. Když jsme letáček pod tímto ohlavením četli, bylo nám velice divné a byli jsme zvědaví na výsledek tohoto večera a to proto, že jmenovaná jednota delší dobu neevižila a konečně má cvičitele ze staré vlasti v osobě Frant. Petra, který ačkoli pracoval jen 5 neděl u jmenované jednoty, pustil se již do veřejného cvičení. A uvážíme-li, jaká je práce první takového cvičitele, který pracuje s úplně mu neznámým materiálem, a i opatrovat cvičence musí pro tělocvičnu, jest vidět opravdovou lásku a pochopení pro věc sokolskou, která zasluhuje uznání.

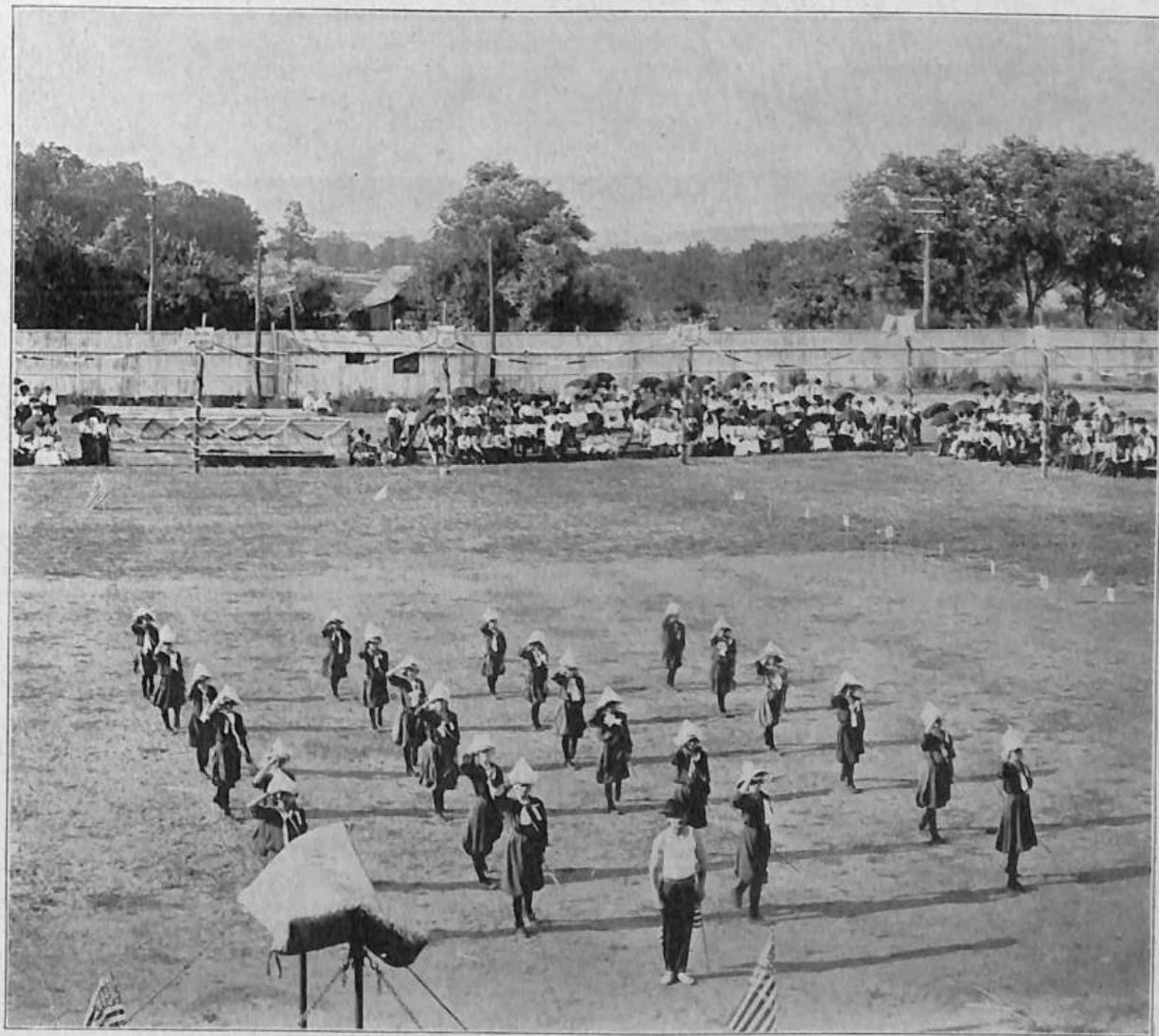
Po uvítání a proslovu br. náčelníka F. Holka, který zkrátka, ale věcně uvítal přítomné a částečně naznačil účel a cíl Sokola, započato s cvičením. První číslo vyplnili Sokolky, cvičily se švihadly 2 sestavy určené pro župní slet, které provedeny velice pěkně. Rovněž i další čísla byla zdařilá. Co nás překvapilo, že jsme mezi Sokoly viděli prostná i nářadí cvičit známého veterána Viktora Černého, a podivili jsme se, jak dokáže ještě vzklopky a vzepř. u zákmihi sekati. Po vyčerpání programu byl společný odchod cvičenců a následovala přátelská zábava. Celkem byl to velice pěkný večírek, na který může být "Slovanská Lípa" hrda.

Na co bych bratry ještě upozorňoval, chtějí-li si udržet cvičence pohromadě a i rozmnožit, že se dokáže, když máme vzornou, světlou a vzdušnou tělocvičnu. Byl jsem překvapen, když jsem chvilil, jaké máte veliké skladiště na nářadí,

bylo mi odpověděno, "to je naše těloevična", tady evičíme, (nevím proč, když nahoře je pěkná místnost). A byl bych toho náhledu, ačkoli na náradí by bylo ono místo pěkné tolik, je ještě více naproti tomu, pro každé pohlaví a stáří nezdravé a neodporučoval bych, by tam děti evičily vůbec. A jsem jist, že po uvážení zajisté se mnou souhlasit budete, dokazuje, že skutečně je a panuje u Vás duch sokolský a že dobře znáte účel a cíl Sokola; dokázali jste, že na závodech Střední Župy se budete podílet dvěma četami do III. třídy a 15 Sokolkami. Jest opravdu chvályhodné a nic jiného nebylo by k přání, aby toto nadšení nadále se udrželo. Nuž bratři, vzpružte se a tužte se! Na zdar! Rud. Stýblo.

které z nich mají býti vyslány, jelikož chtěly jeti všechny, což jest ovšem nemožné, následkem spojeného s tím vydání. Sokolů by mohlo jeti více, naše jednota by jim s radostí poskytla potřebné podpory, ale marno mluvit, máme dosti boreců, kteří by se bývali mohli účastnit, ale někteří se vymlouvají, že nemohou kvůli práci a jiní zase by mohli, ale nechť, nechají se různými bezdůvodnými řeči srazit a tak není ten pravý zájem. Když jest příležitost, tak se má s radostí využít, aby se mohli borei trochu rozhlédnouti a možno-li poučiti a k další práci nadehnouti, ale to se nechají přemluvit a zůstanou raději doma. To jsou ty naše Sokolky ráznější, ty si řeknou, pojedeme a potom by chtěly

Dle fotografie br. Ed. Zejdy, Cedar Rapids, Ia.

Cvičení žákyň s luky a šípy o sletu Župy Střední. Cvičitel br. Er. Jirásek.

Všechny jednoty a náčelníky k Střední Župě patřící vyzývám, aby poslali mi náčelnické zprávy za druhé čtvrtletí. Nestane-li se tak do 25. července, budu nucen oznámit jejich jména v Sokole Americkém.

Na zdar!

Rud. Stýblo, žup. náčelník.

Chicago, Ill., 25. června.

Naše Těl. Jed. Sokol Praha v Town of Lake vyšle na závody do Cedar Rapids 12 Sokolek, 4 borec, 1 soudce a několik bratří pojede jako hosté; není nás zrovna nejvíce na náš počet, ale lepší málo nežli nikdo. Naše Sokolky se statně drží, pilně evičí a připravují se na závody důkladně, evičilo jich 20, takže museli být zvoleni 2 bratři, aby rozhodli,

jeti všechny, takže se konečně musí nechat rozsoudit, které z nich mají jeti. Není radostná ukázka? A z takových Sokolek budou jednou uvědomnělé matky, které jistě svoje děti budou nabádat a vést k národnímu uvědomění a hledět, aby z nich jednou byly rovněž pravé, uvědomělé Sokolky a Sokolici. Zmiňuji se též, že naše Sokolky pořádaly, 10. června večírek, který se nad očekávání skvěle vydařil, návštěva byla četná a vybraná a dle toho dopadnul i čistý výdělek, který činil as \$100. Sokolky se činily, jak při obsluhování hostů, tak i v kuchyni, kde se zvláště významenaly, to jest chutnou večeří. Následkem toho byla nálada výtečná, takže se žádnému ani domu nechtělo, taková zdařilá zábava přispěje mnoho k seznámení se členů vespolek; my starší bratři zase

jsme debatovali, nechajíce mládež tančit, a sice nejvíce ohledně nastávajících evičení a závodů. Naše jednota účastnila se též s trubačsko-bubenickou četou, slavnostního zakládání kamene, pro novou moderní všem požadavkům vyhovující budovu Sokola Chicago, která slavnost skončila v Pavilonu Plzenského Pivovaru, kde měl též náš pořadatel Sokola Amerického br. Dr. J. Rudiš-Jičínský případnou slavnostní řeč, jež se všem Sokolům i hostům zamlouvala. Nyní se jednota naše chystá na veřejné společné evičení v River-view parku, dne 2. července, na kterém se účastní i Sokolové z Milwaukee, Wis., kteří pojedou Chicagem na závody a slet do Cedar Rapids, Ia., ku kterým se i my potom přidáme, abychom se závodů účastnili. Čas kvapí a práce máme ještě hodně k vykonání, abychom se jak náležitě připravili. Na oslavu rožumného 4. července se moc nepřipravujeme, nebot' máme jiné důležitější věci na starosti, ale za to se těšíme na oslavu odhalení pomníku Karla Havlíčka Borovského. Slibuje být velkolepá národní slavnost, která má aspoň svůj význam, kde můžeme ukázati jinonárodovcům naše národní uvědomění, ale účastnit se všelijakých parádních průvodů a vyhazovat sta na různé allegorické vozy, jen abychom se blejskli před veřejností a dělali štafáž nějakým representantům od sto tisíc nahoru, kterých jest zde v Chicagu dosti, to se ani pro nás Sokoly nehodí. Naše heslo jest: "Ni zisk, ni slávu!" a to máme mít na paměti. Zeela něco jiného jest účastnit se veřejných evičení a závodů, jako naši bratři ve staré vlasti. Každého Sokola naplniti musí radostí a pýchou, když čte zprávy o vítězství, které dobyli čeští borei na mezinárodních závodech v Turíně v Itálii a co dokážou bratři ve staré vlasti, to bychom mohli dokázat i my zde v Americe, jen kdyby bylo více dobré vůle. Máme zde boree vyspělé i vytrvalé, že když mohou vystupovat ve "vaudevilních divadlech" a cestovat po Americe i Kanadě, že jsou asi vyspělí dost, nemyslíte?!

Kdyby z takových boreů se utvořila 8—10 členná četa a věnovala se jen sokolské práci a myšlence, tak by velice prospěli celku a nechalo by se na příště všelicos podniknouti. Až bude příští všesokolský slet v Praze roku 1912 mohli bychom naše bratry ve staré vlasti překvapit jen silným vzorným družstvem. Ovšem jsou to jenom náhledy a do uskutečnění chybí ještě mnoho, ale času jest na to dost a dobrá vůle zmůže mnoho. Těším se na příští zprávy, jak dopadne slet a závody Župy Střední. Přeji Vám, drazí bratři, mnoho zdaru!

Ottokar Ratchovský.

Chicago, Ill., 27. června.

Až dosud nepřinesl nikdo do našich schůzí kritiku mých dopisů v "Sokole Amer." a to jen z těch důvodů, že bratři, kterých se některá ta výtká týkala, cítili se příliš vinnými, než by se byli prozradili bratřím, kteří snad do věci neviděli, a proto raději mlčeli; a kdybych byl neslyšel nějakou tu poznámku po straně, mohl bych se domnívati, že nikdo v naší jednotě nečte "Sokola Amer." Ale poslední schůze mě přesvědčila o opaku. Neb "všichni" ochotníci prý byli mým posledním dopisem velice uraženi. Podivno však, že do schůze přišel pouze jeden pozvednouti svého hlasu proti obsahu dopisu. Též jeden bratr, kterému takřka do věci nic nebylo, navrhoval, aby každý dopis nežli byl zaslán dopisovatelem do "Sokola Amer.", byl předložen jednotě ku schválení. Tento bratr byl ve Vídni a dle všeho se mu náramně zamlouvá rakouská censura, pěkně se to hodí k té písni "Tot" věru k smíchu je nám, Sokol být za mříže (v censuru) dán. Jiný bratr pravil, že by více pomohlo věci chválení a pod. Bratře, příliš se mýlíš. Brzo budeme slaviti odhalení pomníku K. Havlíčka a tu si vzpomínám, že když on vytýkal Kaj. Tylovi a jiným vady, jichž se dopouštěli, a byl pak jimi v časopisech napaden, odpověděl: "Není-liž lépe, povíme-li si svoje chyby sami, než aby se

nám naši nepřátelé vysmáli, že jsme o nich nevěděli?" Doufám, bratři, že tohle by mohlo dostačiti.

A co se toho týká, že na našem jevišti nelze sehráti pořádnou hru, a že jeviště pro to není, taková výmluva neplatí. Jevišťe bývalo jiné, a že spustlo, či je to vinou? Částečně vaši, bři. ochotníci. Co jste měli jednou zbudované, neměli jste si jen tak lehko nechat zbourati. Ale vy jste to buď neviděli, anebo jste se báli br., který rád si hraje na diktátora, a po onom ohni v "Iroquois" než byste byli opatřili potřebné záchranné žebříky, raději jste obětovali jeviště. Ale proto přece není vše ztraceno, dáti jeviště do pořádku jak bývalo, by stálo kol \$400 a na to snad se může jednota odvážiti, tolik vynesou divadelní představení nejdéle do dvou roků. Jen se nevymlouvati, že se sň brzo prodá, tak už prodáváme lecos a pořád nic. A konečně i kdyby dráha tu sň koupila, ta bude potřebovat pouze pozemek, tedy si budeme moci jistě ty kulisy a jiné maličkosti vzíti s sebou, a jak sami říkáte, ta železnice nebude dříve nic dělat než asi až za pět let. A do toho času též snad byste dokázali vychovati si nové síly z nynějších evičenek a evičenek.

Dne 4. června pořádána u nás ukázka evičení, kritiku slíbil žup. náč. R. Stýblo, proto vás bratři zvláště na to upozorňuji.

Jelikož tento dopis bude v "Sokole Amer." až po závodech, jsem nucen podati některé doklady týkající se "vůdců či předáků" závodních. Tito nejraději nedělají nic, až před samými závody začnou do toho tlouci a hrnouti se do popředí a vytlačovati z míst ty, kteří svojí trpělivostí a sebezapřením dali věci počátek. Nemohou-li dosíci předáctví, raději vše zkaží. Pakli ale druží bratři v zájmu věci raději se svých míst vzdají, tu pak často ženou vše nejen nad síly jednoty a evičenek, ale i nad síly vlastní, jen když se v novinách řekne, že to bylo veliké a "oni" že mají o to největší zásluhu. Často mají v tom i nějaký vlastní vroubek. Po závodech se pak již najde nějaká výmluva zase toho nechati a teď at' se starají o to ti, kteří byli nuceni ustoupiti před závody.

Vše je teď znaveno předčasným a přílišným spěchem na závody, práce teď jde pomalu a často se jí úplně nechá. A teď to přijde. Ti kteří vůdcovali na sletu neb pod., vypnou prsa a řeknou: "A co oni mohou svěsti, takhle zase my, my to dotáhli až do Cedar Rapids" — to zde hodí se i jinde. Na zdar!

K. Tittle.

New York, 29. června.

Neměl jsem v úmyslu dopisem mým v květnovém čísle "Sokola Amer." vyvolat nějakou polemiku se sestrou dopisovatelkou Těl. Sboru Dívek a Paní. Odmítám tudíž nárazku přílišné starostlivosti tuto mi vytknutou, že pravda zůstane pravdou a omluva výmluvou. Jinak jsem rád, že slova moje nepadla na skálu a že dle slibu sestry dopisovatelky nyní častěji budeme spolu zápoliti.

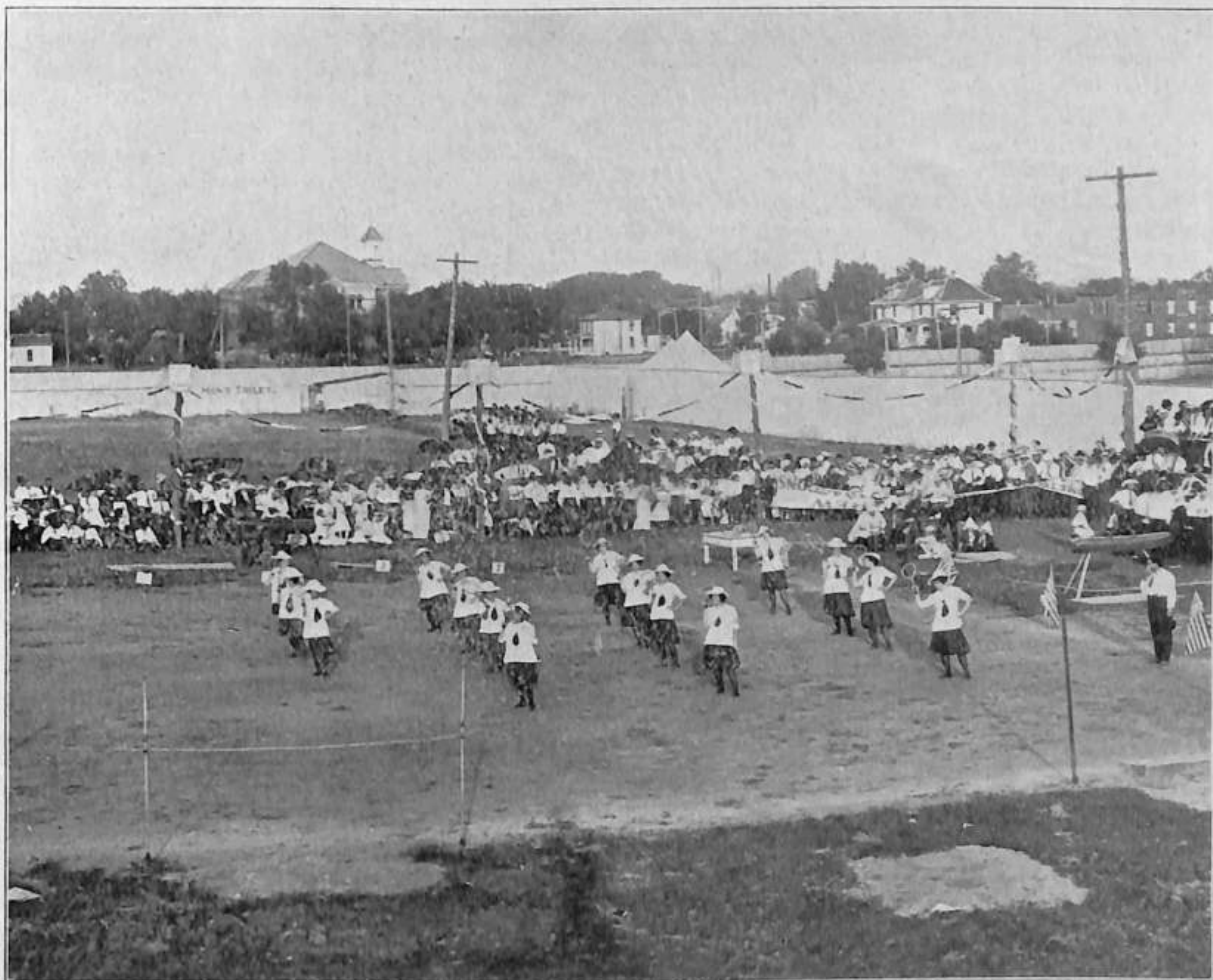
Náš výlet na "Decoration Day" v Astoria Schützen Parku odbývaný měl všeobecný úspěch, zvláště počasí nám bylo příznivo. Sborově účastnili se Dělnicko-Amer. Sokol, 5. Sbor Slovenského Sokola, Sokolové z Little Ferry, dále mnoho bratří a přátel z okolních jednot. Jest nyní na nás, abychom se bratřím za jejich návštěvu patřičně odvděčili. Prvně splatili jsme návštěvu bratřím z Little Ferry a účastnili jsme se sborově bazáru a výstavy jimi za příčinou sehnání fondu ku postavení nové Sokolovny pořádaných. Než počasí nám nebylo zrovna příznivé. Jest již to hotová ironie osudu, jakmile naše jednota navštívila bratry v Little Ferry, muselo pršet. Ačkoliv padal drobný dešť hned při našem východu ze Sokolovny, mysleli jsme, že tentokrát učiní Petr výjimku, ale chyba lávky, sotva že dostihli jsme do Little Ferry a byli bratry tannějšími uvítáni, rozpoutal se venku pravý orkán. Vichřice a hromobití otřásaly budo-

vou, v níž slavnost se odbyvala, ve všech základech, k dovršení všeho přerušeno elektrické vedení a egyptská tma, jež v místnosti zavládla, přerušována byla jen zážehy blesku a křikem té drobotiny. Inu, hotový chaos. Konečně za pomoci svíček a při matném jich světle rozproudila se důvěrná zábava, zejména bratři z Little Ferry starali se všemožně, aby návštěvu naši nám zpříjemnili. Jest jen litovati, že za podobných okolností nebyl úspěch hmotný takový, jaký bychom bratřím byli přáli. — Následkem této trpké zkušenosti a nestálosti počasí stalo se, že sešlo se ku sborovému účastenství výletu 5. Sboru Slov. Sokola v celku 6 bratří. Samozřejmě, že od tohoto bylo upuštěno.

Mimo to v týž den pořádala naše odbočka v Astorii společně s Děl. Amer. Sokolem veřejné v Českém Domově.

jíti průvod pod praporem. Slavnost byla spojena zároveň s veřejným a tudíž se dalo předpokládati na velkou návštěvu. Tedy slavnost položení kamene základního pro novou budovu. Ted' již se brzy dočkáme. Jenom veřejné at' nedopadne jako toto poslední. Hned před vystoupením bratří Sokolů (asi 2 týdny před) stavěli jsme hrazdu a tu nešťastnou náhodou hrazda se vyšinula a zrovna br. Langerovi, našemu náčelníku, na nohu. Smutná věc a zkažený celý večer pro všechny se samo sebou rozumí. A následky! Bratr Langer cvičil nedbaje bolesti, ale odskoky a seskoky konal jen o jedné noze. Později když se bolest zmírnila (to bylo týden po veřejném) byl již br. zase v dobrém humoru a říkal, že za trest tomu, co vyšinul hrazdu, by měl dáti samé seskoky o jedné noze. Ovšem, že bratři mu nezůstali dluž-

Dle fotografie br. Ed. Zejdy, Cedar Rapids, Ia.

Slet Župy Střední: Tennis a společné Sokolek T. J. S. Tábor. Br. Pokorný, evičitel.

Doufám, že na základě těchto okolností bratři Slováci nám laskavě prominou.

Letos budeme mít v New Yorku první rozumnou oslavu "Prohlášení neodvislosti". Česká kolonie vedením br. V. Wojtíška oslaví tuto průvodem a zpěvem v oblasti české čtvrti. Zpěvy říditi bude náš sbormist br. R. Průša.

Na zdar!

Franta Mička.

Chicago, 29. června.

Ta naše slavnost T. J. Sokola Chicago, konaná 11. června t. r. se zdařila i nezdařila. Hned dopoledne bylo velké horko a odpoledne asi v 1 hodinu nastal liják, který velkou návštěvu nesliboval. Vzdor tomu však po krátké době se počasí uklidnilo a návštěva byla ucházející. Děšt' tento také zavinil opoždění se členů na místo schůzky, odkudž měl

ni a dobrali si ho, že nenastavil ještě nohu druhou, jak to dle písma stojí neb psáno jest. Druhý ubohý člověk na našem veřejném byl br. Mager. Ten zas má aspoň za vyučenou, že před veřejným je-li to v létě nemá se nechati sluncem opáliti. Opáliti, co píší? Spáliti; ano to byla spálenina až na kost. Nářadí, na němž cvičil, byla bradla a tu při obratu v mezikmihu do podporu rozpažmo uvnitř bradel stala se mu ta nehoda, že si strhl kůži pod ramenem až krvácel. Zkrátka každý byl rád, když bylo vše skončeno.

Tak jsem se rozepsal, aniž bych popsal vlastně důležitější věci, které měly vlastně přijít na první místo.

Návštěvou byl u nás br. Dr. Rudiš-Jičínský, který mluvil k nám jak k bratřím, s nimiž opravdu cítil. Jeho řeč působila na nás příjemně. Zmínil se o věci sokolské, kde se dotkl každé stránky výchovy, proč a nač se mládež vy-

chová a proč chceme vlastně stále více a lepší, že jen pro dobro budoucích. Br. Dr. Rudiši-Jičínskému děkujeme, že nás navštívil.

Pořadatelem veřejného byl br. Kočka. Jeho vedením vystoupily Sokolky a žactvo obého pohlaví. Cvičení toto bylo zdařilé.

Prozatím se sokolským pozdravem Miloslav Francel.

Omaha, Neb., 29. června.

K příštím státním závodům, jež budou odbyvány v Dodge, Neb., v měsíci srpnu, budou vyslána naši jednotou tři družstva, což jest důkazem, že posaváde jako vždy jednota naše pochopuje vážnost a důslednost závodů a neleká se žádného vydání. Bylo by k přání, aby sestry též se účastnily tak, aby svým zjevem dodaly lesku a zvýšili zájem širšího lidu, což tentokrát ale nebude, neboť Sokolky již po mnoho měsíců nevíčí. — Očekávali jsme, že záležitost společného cvičitele pro omažské a so-omažské jednoty bude už dávno vyřízena, ale s odhlasováním a pak vyjednáváním s některými bratry se protáhlo tak, že nebudeme moci mít cvičitele zde až někdy v polou července. Jest to chvályhodné od naší jednoty, že přistoupila na návrh Západní Župy o společném cvičiteli. Tím dala na jevo, že jako vždy neleká se obětí, když jedná se o úspěch naší věci. Doufám, že bratři a sestry vyjdou novému cvičiteli vstříc a budou mu co nejvíce nápomocti v jeho těžkém úkolu, tak aby pobyt jeho mezi námi přinesl ovoce činnosti jeho. Milerád doznávám, že bratr Fr. Říha za výpomoci br. Jana Říhy a jiných bratří přičiňoval se, aby svěřenému úkolu dostál, a že všichni uznáváme jeho snahu. Sám ale doznávám, že následkem obchodu nemůže věnovati času k cvičení, jak by si přál. Tudíž nutnost nového cvičitele zřejma a obzvláště jestli chceme mít denní odpolední školu, tak aby se rodiče nemohli vymlouvat, že neradí za tmy posílat děti do cvičení.

Bylo by žádoueno, aby jednoty v jiných místech, kde na blízkosti jsou, následovaly příkladu omažských a utvořily okrsky mezi sebou a dohodly se na společném cvičiteli. Na příklad jako Dodge, Howells a Clarkson. Pak Schuyler, Brainard, Bruno, Prague, Linwood a Abie. Což potom dále, kdyby silné české osady v Crete, Wilber a Milligan a jiné silné okresy české utvořily sokolské okrsky a dostali si společného cvičitele. Mám za to, že jest jediný způsob jak obroditi znovu činnost sokolskou a vzbuditi zájem mezi lidem našim. My nemůžeme očekávati, aby za ten poplatek, který platíme k N. J. S., nám posílala cvičitele, který pak přijde 2-krátě do roka, vzbudí zájem dokud jest přítomen a jak odejde, vše upadne do staré nečinnosti. Chceme-li žiti s duchem času, musíme mít vyškoleného cvičitele stále mezi sebou a to takového, jenž by nás pobádal a novým cvičením zájem vzbuzoval. Jsem si jist toho, že kdyby v každém zmíněném okrsku některá jednota si vzala agitaci na sebe, že by se setkal podnik s úspěchem. Když mohou východní jednoty udržovati placeného cvičitele a jsou tu členové ze samých téměř dělníků, z nichž mnohý často bývá i bez práce, proč my ne? Bylo by smutným vysvědčením pro nás bohaté Nebrasčany, abychom nedokázali to co oni. Jenom ruku na srdce a slibme si, že tu malinkou obět' přineseme.

Dram. odbor uzavřel sezonu "Pražskými švadlenkami", což bylo sedmé představení. Když každý uváží zdejší poměry, tak dozná, že řiditelstvo se přičiňovalo, neboť v posledním kusu účinkovali pouze 4 členové Sokola, což jest jen smutné vysvědčení členům jednoty, jež má 200 členů. Ve výroční schůzi zvoleni byli br. B. W. Bartoš řiditelem a br. St. Šerpán režiserem. Jestli třeba, aby členové vyšli novému řiditelstvu vstříc a všechny osobní choutky a nedorozumění odložili a pracovali usilovně k úspěchu jednoty své. Na zdar!

J. Mík.

Long Island City, N. Y., 29. června.

Jest mou povinností zase něco napsat, neboť prý málo píšu. Ano, jest tomu tak; jedno a totéž psát nechci a nového se málo dostává u naší jednoty. Jest ale přece potěšitelné, že aspoň si vzal každý člen ve schůzi výbor bez všelikého nucení na výpomoc k našim letošním závodům, tak že vše jde vesele ve výboru v rychlém tempu v jeho práci. Všichni se těšíme, jenom aby nám a všem byl ten nejkrásnější čas vyhrazen pro ty dva dny, aby sv. Petr příliš nekropil, jak se stává. Jak jsem posledně oznámil, že jdeme sborově na výlet T. J. v New Yorku, byla radost, když se nás dostavilo asi 11, tak že jsme byli doplněni od jednoty z Little Ferry, N. J., těch bylo přece dvakrát tolik a mají dále, nežli my. Co tomu říkáte, bratři Sokolové, za to ale pak v pořádkovém nás bylo jednou tolik, nu to bylo ještě blíže. Dále bylo přijato, jít v celku na výlet Damského Řádu Columbia v L. I. City, jelikož jsem nemohl být na dvou najednou, vyčkal jsem, ale přece mně to nedalo a musel jsem se tam také podívat. Na začátku mně to těšilo, neb jsem viděl, že tam přece bratři Sokolové přichází, tak že počet dostoupl asi na 30 členů. Mohlo jich být více, neboť řád Columbia nás vždy ve všem podporuje. Jest žádoueno, abychom neostali pozadu a jim vždy nápomocti byli. Dne 24. června jsme byli zase pozváni ku prohlídce kroje, nu bylo nás asi 26, ale ty, co byli v stejnokroji, by asi na prstech spočítal. Náčelník je probral přesně, zda-li ale stížní výbor provede tak přesně, tak aspoň něco přibude do naší chudé pokladny. Abych nezapomněl, že tentokrát nemáme žádných veteránů do závodů, jest věc, jež neměla propadnout. Z New Yorku se těšili, že budou mít, s kým zápasit a co teď, snad je nás málo, tak bude lépe, až nás bude více nových, bude více kuráže. Dne 25. června si bratři udělali výlet, "Čaudr Party", do lesa. Byl jsem též přítomen, ale začali ze shora hustě kropit.

Na zdar!

Jos. Koutník.

Chicago, 30. června.

Hromadí se materiál, hromadí — a kdybych si chtěl ještě nějaký čas hovět ve své dopisovatelské dolce far niente, nestačil by mi pro kroniku Sokola Tábor pomaličku ani celý náš orgán. Ovšem, nesmíme očekávat samé novinky. Bude asi třeba leccos ohlívat, znova podlévat majonézou — ale pokud vím, provádí se tento renovační proces dodnes namnoze i v restaurantech první třídy a žádná z těch kulinárních mešit nedostala se k vůli tomu ještě do nemilého rozporu s paragrafy.

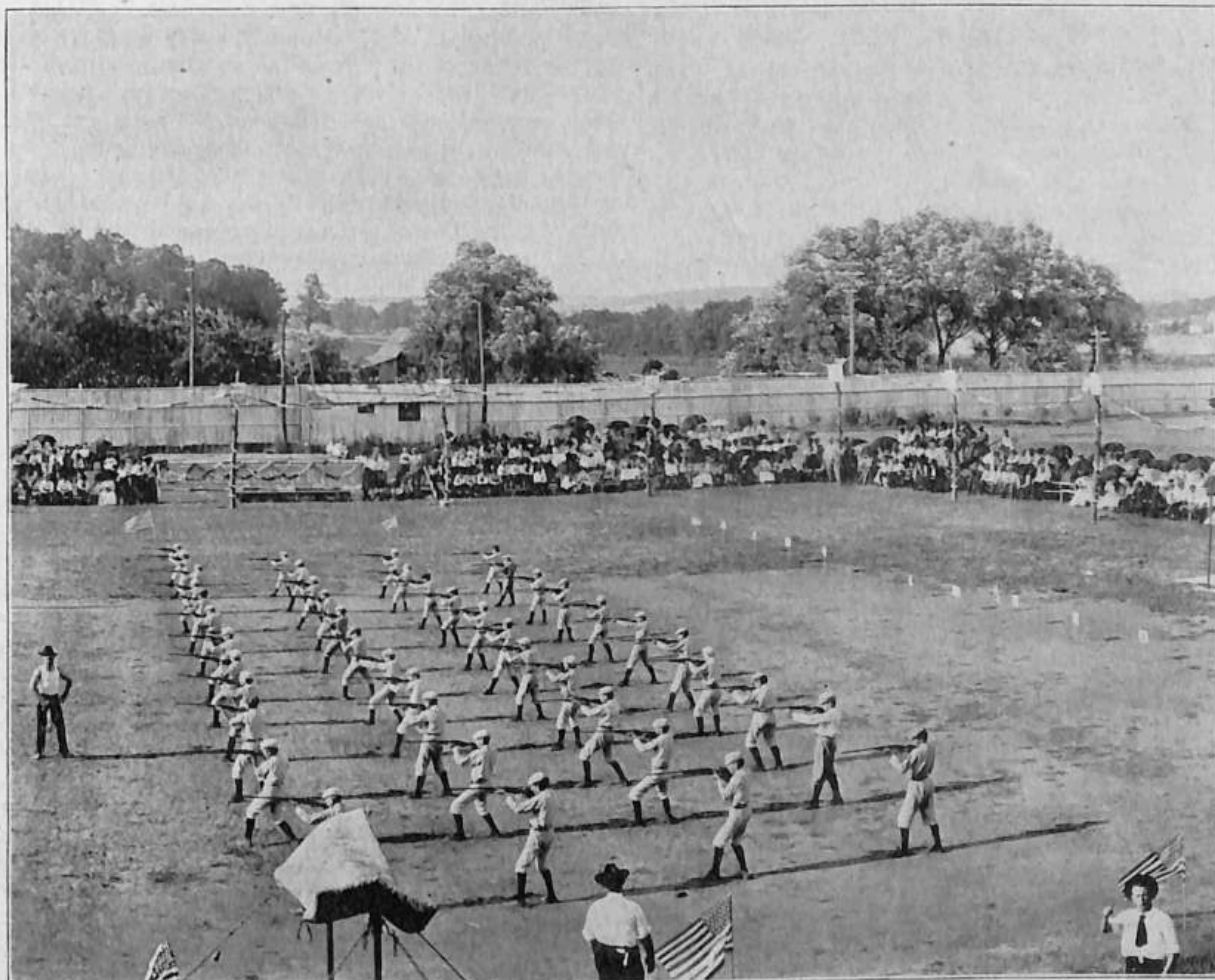
Od prosince minulého roku nastupuje jednota naše dvacátý první rok své působnosti a kdybych si chtěl trochu filosofovat, odvozoval bych z toho krátce a moudře, že máme již za sebou tu periodu zeleného mládí, kdy se pášou naivnosti, že máme trochu životní zkušenosti a dovedeme se vyhnouti leccakému brknutí, s nímž poji se ovšem i nerozlučně satirický šleh, ne-li dokonce otevřený a na dlani vyložený výsměch. Rozumí se samo sebou, že přes ten dvacátý mezník nepřehoupili jsme se jen tak bezděky a netečně a že výročníce musela býti náležitě oslavena. Banketem, ovšem. Je to starý, chvályhodný zvyk, tohle banketování a naši lidé nemohou se od něj odtrhnout o nic lehčeji nežli od štedrovečerního kapra na modro nebo na černo. Pokud mé osoby se týče, mám o podobné jubilejní oslavě svůj dávno ustálený úsudek a taky jsem se jím nikdy netajil. Kdo zná jen poněkud společenský dobrý ton a prodělá nějaké to banketové tourné tak jak holduje se tomu u nás v české Americe, ten si dozná bez mučení, že nejedná se tu prostě o nic jiného nežli o hromadnou večeři, při níž i ti nejspravedlivější notáblové zheřší za večer 99krát at' už na etiketě nebo na kapacitě svého zažívacího ústrojí — ale to je řečeno jen tak mimochodem. To už je horším, že k takovým lukulským aférám nutno z čistě obchodních ohledů počítat vysoké

vstupné a že se tím již předem vylučují z účasti na jubileu bratří, u nichž je v domácnosti třeba počítat s každým centem a kterým následovně půl čtvrtá dollarové vstupné nemůže býti věcí běžnou a vydáním snadno snesitelným. Kdybych pronášel ten náhled sám, mohl by mi někdo vyčítat, že je to venkonceem ničemná fantasie, kterou jsem si vycucal z prstu na obhájení těch členských netykavek, s nimiž se na zábavách sokolských vůbec nikdy nesetkáváme — ale kdo čte pozorně "Sokola", ten nemohl přehlédnout charakteristickou glossu br. Čermáka, který v zápětí po našem banketu rozepsal se o podobném nákladném banketování a k tomu přímo a bez rukaviček. Faktem zůstává, že jídlo a pití není a nemůže být ještě žádným průkazem práce sokolské a že aspoň v našich sokolských řadách mělo by být

jubilejní řeči měli naši návštěvníci příležitost poslechnout pěknou přednášku z úst odborníka, jenž v našich řadách nemá a na dlouho nebude mít soupeře — ba i ten, kdo je v tom našem sokolském kutění moloděc propracovaný, našel v jeho slovech mnoho poučení a zdravé morálky. Po této stránce bylo lze tedy i při našem banketu mluvit o úspěchu bez uvozovek — škoda jen, že velká stávka, v ten čas v Chicagu panující, zhatila tak nepěkně plány snaživého výboru na úspěch finanční. Těžko počítat však s výtěžkem, když na bojišti práce nalézá se v zápase o lepší skývu chleba 40,000 lidí — malých lidí mozolných dlaní, kteří jsou na prvním místě podporou každého našeho hnutí!

Referovat o maskárním plesu sluší snad dennímu tisku, ale sotva asi časopisu odbornému a proto pomínu výnosnou

Dle fotografie br. Ed. Zejdy, Cedar Rapids, Ia.

Slet Župy Střední: Žáci T. J. Tyrš cvičí s puškami. Cvičitel br. Fr. Jirásek.

při jubileu sáhnuto k oslavě poněkud modernějšího střihu, a to je doslovně totéž, co jsem poctivě a otevřeně kladl bratřím na srdce, ale marně. Na štěstí však se nehlásím do kategorie těch lidí, již vždy a za všech okolností hledí uplatnit starořímské pořekadlo "aut Caesar, aut nihil" a tak kapituloval jsem rád před přáním většiny a usiloval pouze o to, aby odpadlo aspoň něco těch nejnechutnějších copů. Místo obligátního čtení dějin jednoty s jeviště, při němž obyčejně vděční posluchači házejí po sobě chlebovými kuličkami, vydal se pěkný Památník, v němž zachyceno bylo to, co mohlo širší veřejnost o jednotě zajímat, a za slavnostního řečníka získal jsem šťastně osobu v pravdě kompetentní jak přednesem, tak příležitostmi tematu — a tou byl náš bratr Čermák. Br. Čermák je řečníkem, který se zcela dobře obejde bez jalových novinářských puffů, a tak místo obyčejné

naši maskarádu moudrým mlčením a zmíním se o veřejném, jež pořádali jsme prostředkem dubna. Bylo pěkné, pokud Sokolek a dorostu se týče a br. Pokorný, společný náš cvičitel, uplatnil tu svoje schopnosti plnou měrou. Cvičení členstva však bylo slabé, pokud početnosti se týče — poprvé za několik let musel jsem se obrátit na "výpomoc od souseda". Vypomohli nám bratři od Plzenského Sokola, díky kolegiální br. Stýbla. A tak se mi zdá, jak pronesl jsem svůj úsudek již několikrát, že nebude v naší tělocvičně lépe, dokud řady naše nebudou doplňovány z žactva, jež vedením br. Pokorného dělá skutečné pokroky a naplňuje nás oprávněnými, jak doufám, nadějemi. Spoléhat na zlepšení s jiné strany je prostě chytáním stínů, o tom poučila nás skutečnost dostatečně. Mládež dospělá o tělocviku zájem nejeví, do tělocvičny ji nedostaneme — to chtění a náruživost cvičební

musí si každý evičenec osvojit v dětském věku, máme-li na něj pohlížet jako na vytrvalý zjev v tělocvičně a ne jako na zjev přechodný, prehavý. Za takových okolností je práce v tělocvičně ustavičnou plavbou proti proudu, evičitel se nikdy nedodělá úspěchů, jakých by si přál a jaké by byly žádoucími, i kdyby měl sebe větší fond trpělivosti, dobré vůle a schopnosti — a konečným výsledkem jest, že zmocní se jej resignace, roztrpčenost a omrzlost. Co dobrých úmyslů a předsevzetí rozbilo se tu už mezi námi o neblahé poměry, zaviněné hlavně tím, že nebylo z různých příčin postaráno o schopné síly evičitelské pro mládež, u kterých otázka platu rovnala by se aspoň poněkud požadavkům na kompetentního evičitele kladeným! U nás máme tuto otázku štěstěnou rozluštěnu — a to je konečně ta jediná okolnost, která nás naplňuje nadějemi v lepší budoucnost. Zjednáním schopného, stálého evičitele korunoval Sokol Tábor nejlépe svou dvacetiletou existenci a budoucnost poučí nás lépe než cokoli jiného, že bylo to nejvýhodnějším uložením našeho kapitálu.

V březnu měli jsme dvojnásobný krásný požitek. Přednášel nám na požádání Vráz o svých zkušenostech, zažitých dvacetiletým putováním dalekými světy, a s ním vystoupila v Merigold poprvé nejnadanější naše houslistka Jiřina Rudisová. Něco podobného není v našem okolí zjevem každodenním a návštěva obecnstva byla také podle toho. Sín byla nabita. O Vrázově přednášce netřeba zvláště plýtvati slovy. Jeho travelogy poslouchají se jako báseň. A Jiřina? Stačí, podotknout-li, že nikdy neslyšeli jsme v naší síni krásnějšího přednesu na housle. Po přednášce jsme strávili krásných několik chvil v naší klubovně a dlouho, dlouho jsme se nemohli rozejít.

A je-li už řeč o naší klubovní místnosti, pěkně a vkusně zařízené, tu byl bych skutečně nevděčným, kdybych si to podržel jako hluboké tajemství, že jest to vlastně prací našich Sokolek. Sokolky vybavily klubovnu svým nákladem vlastním a tím jsme jim vázáni novými dky. A nedosti na této oběti — před krátkým časem objevila se v jedné z našich schůzí deputace Sokolek se starostkou sest. Záhorovou v čele a uvedla nás v příjemné rozpaky novým darem. Tentokrát obnášel příspěvek Sokolek našemu sboru celé čtyry stovky. V naší zasedací síni provolalo se již habaděj "nazdarů", ale žádné z nich neznělo takovým fortem, jaké provázelo obětavé ty naše pracovnice na odchodu ze síně. Dnes musel bych jenom podepsat, co napsal jsem o našem odboru před časem, že jsou totiž nejvydatnější naší oporou. Nevím, jak se jim kdy odvděčíme. Rápidské závody obeslaly Sokolky naše 15 evičenkami — a takové práci národní nutno projevit to nejlichotnější uznání. At' je jim aspoň malým zadostučiněním, že plně oceňujeme jejich píli a snahu a že jsme na ně v každém ohledu hrdými.

Rápidské závody zvířily opět činnost v tělocvičně. Bylo nutno náležitě přípravy a naši hoši tužili se svědomitě. Na neštěstí byl to všechno mladý, nevypracovaný materiál — a s tím nedají se dělat na závodisti divy. Ale byla tu na všech patrná chuť a nadšení — ten velký morální výsledek závodů a přípravy k nim a proto kloním se k náhledu, že po zkušenostech rápidských zůstanou nám hoši na dlouhou dobu pojištěni. Bylo by to skutečně k přání.

Ale nejen na tu mladou chasu v tělocvičně, i na staré veterány, kterým bývá leckdy přezdíváno "kapři", trhl letos jak náleží. Hezkou řadu let neprošli se tak vydatně, jako letošního roku. Téměř každou neděli nějaký tah, národní slavnost — ne, tímhle rokem si nemusí nikdo stěžovat na nedostatek pořadových evičení! Jenom kdyby aspoň všemohoucí Jupiter Pluvius měl k nám trochu ohledu a nezahrával téměř neděle jak neděle všetečně tím svým prožluklým irrigačním aparátem — mám oprávněnou starost, aby nám všem neodhál rázem chut' k tomu marčování, zrovna když si na ně začínají bratři nejlépe navykat.

K vůli povšechné činnosti jednoty nutno dodati, že jsme brali činně podíl na "slučovacích" konferencích a že jsme se snažili opravdově a upřímně přispěti k odklizení toho sporu, který začíná být pomaloučku už nudným jako všecko, co trvá příliš dlouho a nevede k žádnému konci. Byli jsme zapřaženi v přípravách sokolské manifestace v River-view Parku, radostně jsme pozdravili utvoření Česko-americké národní rady, jejímž jsme členem, máme zastoupení v útulně, v svobodomyšlném školství — zdá se mi slovem, že všinuli jsme se konečně v ten rušný život, o jakém jsem u nás vždycky sníval. V tom ohledu si nemám dnes na co stěžovat a kdyby mi bratři slíbili, že bude tomu tak u nás i vždy v budoucnosti, s radostí bych se jim tady podepsal, že nikdy více nesáhnu po karatelské metle...

A last but not least i ždíbec černé kroniky. Do radostných zpráv i trochu tragiky. Třikrát během krátkého čtvrt roku nastupovali jsme ponurou cestu k té povědomé bráně v severozápadním cípu Chicaga, která přijímá klidné spáče, aby je více nepropustila. Tak zemřel nám bratr Petřík, člověk dobrý a obětavý, druhdy jeden z nejčilejších ochotníků — a než uplynul měsíc, tvořili jsme znovu špalír kolem rakve, v níž odpočíval bratr Václav Krejčí. A počátkem května loučili jsme se s Čadou, tím dobrým a přičinlivým hochem, který nescházel nikdy a nikde, kde bylo třeba Sokola. O smutném jeho skonu referováno bylo v denním tisku i v Sokole a dnes podotýkám k tomu, že nikdy nevyprovázeli jsme žádného bratra s větší pietou a pocity bolestnějšími, nežli jeho. V každém pohřbu odráží se kus tragiky, ač — ale nebývají okolnosti vždy stejné. Právě v ten čas, kdy zaduněly hroudy z našich rukou na rakev jeho vřhané, ozval se tichou jeho domácností poprvé dětský pláč — pláč dítěte pohrobka. Trudno o tom psát...

Jindřich Ort.

St. Louis, Mo., 30. června.

Slíbil jsem v posledním mém dopisu, že podám příště zprávu o veřejném Dalmatinského Sokola, dne 14. května odbývaného, což se mi zdálo býti lehkou věcí, ale nepomyslel jsem, že na mne přijde řada evičení toto popisovati, nečinil jsem si žádné záznamy a nyní shledávám, že bych je potřeboval. Cvičení, které předcházela taneční zábava, začalo hodně pozdě večer a sestávalo z následujících čísel: 1. Cvičení prostná a skupinová—Dalmatinský Sokol; 2. Cvičení prostná, na bradlech a koni na šíř—T. J. Sokol St. Louis; 3. Cvičení prostná, s kopím a na hrazdě—Dalmatinský Sokol z Chicaga. Cvičení č. 1. sestavil a vedl D. Kopejko, evičitel místní jednoty katolické, kde bratři dalmatinští toho času evičili. Cvičilo jich 12 v trojstupu. Cvičení bylo sestaveno vzhledem na jejich vyspělost, takže jen málo chyb bylo viděti, většina jich zaviněna hlavně nezvyklostí na hudbu. Skupiny provedeny v trojicích a všeobecně se zamlouvaly, hlavně rychlostí proměn s jedné sestavy do druhé. Sotva bratři dalmatinští s průvodem hlučného potlesku odešli, nastupovali jsme ihned my vedeni br. Zavadilem. Cvičili jsme prostná župní bez hudby. Po obyčejných prostných nastoupili jsme ihned k nářadí a sice: první četa k bradlům, druhá ku koni na šíř. Provedli jsme po několika výkonech a skončili skupinami, každá četa tvořící skupinu na svém nářadí. Odměna, které se nám za naši námahu dostalo, byla větší, nežli jsme zasluhovali. Po nás nastoupilo 6 dalmatinských Sokolů z Chicaga. Cvičili 2 oddíly prostných a 2 s kopím veskrz bez počítání a hudby. Provedení bylo tak čisté a spojitě, že jsme s obdivem na ně pohlíželi. Vedl je br. Frank Juriovič, jemuž náleží všechna čest. Po prostných evičili na hrazdě postavené na jevišti. Na hrazdě se ukázali ještě trochu slabšími, ale material mají dobrý, jenom trochu více se evičit a výsledek je nemine. Po obyčejném evičení zavolání byli evičitelé všech tří jednot na jeviště, kde se jim stalo velké překvapení, byli totiž obdarováni krásnými ši-

rokými šerpami. Naši hoši odnesli br. Zavadila na ramenou a za trest musel celý večer šerpu nosit i po cestě domů. Po evičení jsme se navzájem seznámili, zazpívali, pobavili a v nejlepším přátelství se rozešli. V pátek na to přišli bří dalmatinští evičiti k nám, kde dosud eviči společně s námi. Na zdar! Živili.

28. května pořádali jsme náš každoroční pěší výlet, který žádnému účastníku nikdy nevytáhne z paměti. Pochodovalo se na Creve Coer Lake 19 mil vzdálený. Usneseno, aby prvních 7 mil se jelo karou a ostatních 12 mil, že se již došlape. Bylo nás asi 45, když jsme ráno ve 3 hodiny tělocvičnu opouštěli, každý vesel a šťastný, že si může zase vyrazit. Ve 4.40 sestupovali jsme s káry a vedeni naší trubačsko-bubenickou četou kráčeli jsme vesele ku předu. Silnice byla olejovaná, šlo se to po ní jako po mlatu, trubači hráli, my zpívali sokolské pochody, cesty ubývalo, ale hodin přibývalo. Přišlo se na rozcestí; šťastnou náhodou nápis nám ukazoval, kterou cestou máme jít, ale ta již nebyla taková, jako ta první, nýbrž obyčejná farmářská. V údolí této cesty kázal br. náčelník zastavit k odpočinku, a zde byl začátek našich nesnází. Někteří bratři se od praporu odtrhli, jdouce napřed, jiní šli za nimi a tak z nenačání ze spořádaného sokolského průvodu nezbylo nic nec praporečnick. Zdálo se, že této cesty nebude nikdy konec; točila se v levo, v pravo, do vršku i s vršku, ale čím více se šlo, tím méně se zdálo, že to ubývá. Sluníčko již bylo dávno nahoře, začalo nemilosrdně pálit a slabší bratři zůstávali čím dále tím více pozadu. Jak daleko máme ještě do Creve Coer? Tážeme se jednoho farmáře. O, jenom asi 2 míle, byla jeho odpověď. Ujdeme zas hodný kus cesty, potkáme jiného farmáře a klademe tutéž otázku. To je ještě daleko, odpověděl, asi tak 4 míle. Tohle již bylo mnoho i pro ty otužilé, i nasadili jsme všechnu sílu, zrychlili krok a asi za hodinu ocitli jsme se u cíle. První dorazili na místo v 9 hodin, jdouce 4 hodiny 20 minut, ostatní se trousili za námi ještě skoro hodinu. To se ví, že nálada byla ta tam. Každý hleděl, aby si odpočinul a všechna zábava byla nucená; k tomu ještě naši kuchaři nám udělali malér, že přijeli až po nás se zásobami. Měli jsme na ně z počátku zlost (vyjeli v 1 hodinu ráno), ale když nám vypravovali, co oni zkasili, jak museli jít přes zorané pole a do několika vršků, kde si museli vypůjčit od farmáře muláky, aby je vytáhli, tak jsme jim rázem odpustili, a skutečně na zpáteční cestě jsme to viděli sami. My ovšem jeli domů po káře, ale vůz jsme kousek cesty vyprovázeli. Kočí právě jel do takového velkého vršku přes zorané pole, když se mu ulomila voj od vozu. Co nyní dělat? Přinesli jsme sekýrku, ulomenou voj odsekli, znovu osekali, nasadili a zdrátováli. Nyní jsme koně vypřáhli, asi 20 nás se vozu chopilo a za zpěvu "Hoj vzhůru pestrý Sokole" vůz na nejvyšší vrch vytáhli. Kdo na to zapomene bratři?

F. Vůch.

PROVOLÁNÍ.

Drazí bratři! Ústřední výbor Župy Jižní, shromážděný dne 4. června 1911, prohlašuje akce směřující k pořádání závodů tohoto roku za skončené a to z důvodu, že po čas osmi měsíců nebyly jednoty sdružené s to usnést se na vyzvání ku práci i kroku rozhodnému. Proto odkládáme závody na rok příští, napomínajíce však k činnosti neúnavné a k přípravám od toho času a doufáme, že jednoty nepřestanou pilotovati na evičích rozeslaných, aby roku příštího tím usilovněji zápasily, veřejnosti v Texasu pak ukázaly, že po tak dlouhý čas v tělocvičnách jsme nelenili. Na zdar!

Za Ústřední výbor Župy Jižní,

Frank Toupal, st., starosta.

Karel Moučka, jednatel.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, 5. června.

Starosta K. E. Hrbek zahájil v přítomnosti všech členů schůzi. — Zápis o schůzi, odbyvané dne 1. května byl po přečtení přijat jak sestaven.

T. J. S. New York zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Vrchní pořadatel Sokola Amerického br. Dr. J. Rudiš-Jičínský zasílá obšírný dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti, zároveň žádá o rozličné štočky, jež miní upotřebit k závodům Župy Střední. Žádosti má být vyhověno.

Společný evičitel Župy Jižní, br. Chuděj, zasílá zprávu o své činnosti a pokroku v oné Župě, jež byla přijata; zároveň oznamuje, že se vzdává místa společného evičitele, neboť si miní začít samostatný oběh, následkem toho mu není možno místo ono zastávat. Zároveň zasílá účet za cestovní výlohy \$5.50, jenž byl přijat a k vyplacení odkázán.

Župní výbor Župy Jižní zasílá dopis stran T. J. S. Halletsville, Tex., dopis byl přijat a obsah vzat k vědomosti. Jednatel má vyřídit.

Br. J. Čermák zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti, zároveň žádá, by mu bylo povoleno užítí jisté obrázky ze Sokola Amerického, a sice jeho práce, které miní uveřejnit v jiných odborných anglických časopisech; žádosti má být vyhověno.

T. J. S. Praha, Okla., žádá záslužní listinu pro br. C. Sádlo, jenž jest členem od 23. února 1889. Žádosti má býti vyhověno.

T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro br. E. Částku, jenž jest členem od 4. května 1891. Žádosti má býti vyhověno.

Poštovní úřad z Washingtonu oznamuje, že veškeré časopisy budou na příště zasílány nákladním rychlovlakem, následkem toho se Sokol Americký o několik dní nyní asi opozdí.

T. J. S. Crete, Neb., zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti, jednatel má odepsat a žádané vysvětlit.

T. J. S. St. Louis zasílá resoluci, která byla přijata a uloženo zapisovateli, aby jim odepsal; zároveň mají být požádáni, aby zaslali vysvětlení, kdy a kde Výk. Výbor N. J. S. nekoná svou povinnost, neboť udávají v oné resoluci, že v jednání V. V. vidí ne sokolské bratrství, ale jen holou frázi. V bodu tom má být požádáno úplné vysvětlení, neboť V. V. si není vědom takového přestupku, koná povinnost na kladenou v každém ohledu, ochotně a upřímně v rázu sokolském.

T. J. S. z Waller, Tex., se hlásí v počtu 11 členů za člena, N. J. S. zároveň zasílají patřičný poplatek a seznam členů a žádají o přijetí. Žádost tato byla přijata a T. J. S. Waller byla dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena; zároveň žádají, aby tam byl vyslán organizátor Župy Jižní. Žádosti této má býti vyhověno.

T. J. S. Rozvoj z Irving Park, Chicago, se hlásí v počtu 40 členů za člena N. J. S., zároveň zasílají patřičné poplatky a seznam členů, a žádají o přijetí; žádost byla přijata a T. J. S. Rozvoj byla dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena.

T. J. S. Oklahoma City zasílá úpis na \$50.00 Výk. Výb. N. J. S. jim zapůjčených.

T. J. S. Hawthorne, Ill., oznamuje dopisem, že obdrželi veškeré knihy a tiskopisy jednatelem jim zasláné.

T. J. S. Timken, Kans., zasílá jména nových činovníků. Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Budivoj, Chicago, Iowa City a Crete.

Br. Fr. Lier, pokladník N. J. S. oznamuje, že vyzvedl veškeré peníze, uložené v bance 19. wardy, což bylo schváleno.

Výbor, který prozkoumal stanovy T. J. S. Los Angeles a Sokolek Omahy, obě schvaluje a doporučuje.

Výsledek hlasování o návrhu podaném T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, aby bylo vysláno vzorné na místo závodního družstva ku VI. sletu do Prahy, jest následovní: Pro návrh odevzdáno 319 hlasů, proti 75. Návrh přijat.

Následující účty byly předloženy: Účet Franklin Eng. Co. za stočky \$3.24; New Yorské Listy, obálky a papír \$3.00; za rozličné kresby pro Sok. Amer. \$5.00; za papír na mimio- graf \$1.20; Šedivý za 5 diplomů \$5.00 pro nové jednoty; za stočky \$1.85; Nár. Tiskárna za výpravu a tisk Sok. Amer. \$300.55.—Veškeré účty byly přijaty a k vyplacení odkázány.

Usneseno, aby se znovu uvážilo poslední usnesení, a sice stran písmního závazku firmě Brodský & Sovák v záležitosti vyslání boreů a pověřených zástupců k VI. sletu do Prahy; usneseno, aby se podobný dopis nedával, neboť slovo V. V. N. J. S. má býti postačitelým.

Usneseno zaslati blahopřejný dopis předsednictvu České Obce Sokolské do Prahy k vítězství, které v Turinu borei čeští si vydobili.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Bayonne \$16.00; T. J. S. Iowa City \$7.00; T. J. S. Plattsburgh \$50.70; T. J. S. Čechie \$24.60; T. J. S. Ennis \$13.40; T. J. S. Toledo \$5.40; T. J. S. St. Louis \$59.70; Sokolky Vlastenky, Schuyler \$4.50; T. J. S. Manitowoc \$11.70; Sokolky San Francisco \$2.05; T. J. S. Dodge \$16.50; úroky za banku 19. wardy \$40.00; T. J. S. Schuyler \$18.80; T. J. S. Waller, Tex., \$5.00; Plzeňský Sokol \$111.50; za 25 pamět- ních spisů T. J. S. San Francisco \$12.50.

Na zdar!

M. Grabenstein, zap.

Zápis o mimořádné schůzi Výk. Výb. N. J. S.

New York, 19. června.

Náměstek br. J. Kadlec zahájil v nepřítomnosti starosty K. E. Hrbka schůzi. Ze členů scházel br. E. Wokál a sestra A. Veselá, starosta K. E. Hrbek se po zahájení schůze dostavil.

Schůze tato byla za účelem závodů Župy Východní a Župy Střední odbývána.

Br. Stýblo, náčelník Župy Střední, zasílá jména a počet boreů k závodům Župy Střední přihlášených; totéž zasílá br. Štětko, náčelník Župy Východní.

Rovněž zasílají jména doporučených soudců. Usneseno, aby bylo zvolno 15 soudců k závodům Župy Střední a následující byli zvoleni:

V. H. Černý, J. Novotný, J. Jiroušek, F. Hešík, J. L. Voborský, R. Hurt, F. Engelthaler, V. Hruška, R. Hurka, Mil. Hašek, J. Pokorný, J. Peroutka, K. Klinka, V. Triska a A. Tesaf. V pádu, že by byl další soudce zapotřebí, jest ponecháno na vůli náčelníkově, aby si dalšího soudce na místě zaopatřil. — Dále usneseno, aby soudcové Župy Střední, a sice ze St. Louis, Milwaukee a Chicaga byli placeni za 4 dny, ostatní za 2 dny.

Usneseno zvoliti 13 soudců k závodům Župy Východní, a následující byli zvoleni: J. Benishek, J. Jirásek, V. Jelínek, A. Stiegler, R. Bolard, V. Filip, E. Wokál, F. Vozab, A. Mysliveček, J. Kadlec, J. Pavlík, A. Wokál a F. Lier ml. — Usneseno, aby soudcové z Baltimore obdrželi plat za 4 dny, ostatní za 2 dny.

Výbor na tělocvik má zaopatřit veškeré ceny a odměny pro obě závody.

Následkem národního svátku usneseno, aby schůze Výk. Výb. byla odbývána dne 30. června místo 3. července.

Na zdar!

M. Grabenstein, zap.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVEN 1911.

Příjem:

1. Předpl. na S. A., br. Jos. Jedlička, N. Y.\$ 8.00
2. Za ohlášku v Sok. Amer. po srážce procent.... 15.00

3. T. J. S. Iowa City, na 1. a 2. ¼letí 1911.....	7.00
T. J. S. Čechie, Chicago, na 3. ¼letí 1910....	2460
T. J. S. Toledo, O., za 1. ¼letí 1911.....	5.40
8. Za půl roku ohl. v Sok. Amer.	6.00
Za knihu Tělocvik, Růž. Klička, Chicago..	2.50
10. Za ohlášku v Sok. Amer. po srážce procent....	11.25
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., 1. a 2. ¼letí 1911	9.60
17 T. J. S. Vlast, Chicago, na 1. ¼letí 1911.....	10.20
T. J. S. Vlast, Chicago, do fondu pro sjezd....	3.40
19. T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y., 1. ¼letí 1911	22.50
Za ohlášku v Sok. Amer., N. Y.	10.00
23. Za tři knihy od D. A. S., Brooklyn, N. Y....	.91
24. T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y., 2. ¼letí 1911	22.20
S. J. Blesk, Baltimore, Md., za 2. ¼letí 1911..	65.80
26. T. J. S. Owatonna, Minn., za 2. ¼letí 1911....	13.10
27. T. J. S. New York, N. Y.	159.10
30. T. J. S. Omaha, Neb., 1. a 2. ¼letí 1911.....	124.70
T. J. S. Omaha, Neb., do fondu pro sjezd za	
r. 1910—11	40.90

\$ 562.16

Hotovost z minulého měsíce..... 4.786.67

Úhrnem.....\$5.348.83

Vydání:

10. Za tři knihy básní Bezručových, K. Krato-	
chvíl, Chicago	.75
Za kresby pro dubnové, květnové a červnové	
číslo S. A., br. Jos. Čermák	5.00
Za expres těl. knih, stanov atd. nové jednotě v	
Milligan, Neb.	1.85
Za stencil papír a telegram ku sjezdu Slov.	
Sokolek v Pittsburgu.....	1.70
6.200 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro květen a 500	
obálek, 500 papírů pro redakci S. A., Nár.	
Tiskárně v Chicagu.....	300.55
1.000 obálek s ohlavením pro jedu. V. V., N.	
Y. Listům	3.00
Za stočky pro S. A. ze dne 29. dubna t. r., The	
Franklin Co., Chicago.....	3.24
Služné do konce dubna r. r. spol. evičteli a ce-	
stovné Již. Župy, Fr. Chuděj.....	30.50
24. Pořad. S. A. za měsíc červen, Dr. J. Rudíš-Ji-	
žinskému	35.00
Pořad. S. A. za měsíc červen, br. J. Čermákovi	
Za expres diplomů pro závody Župy Střední do	
Cedar Rapids, Ia.....	1.00
Za expres úředních listin, těl. knih atd., T. J.	
S., Walter, Tex. a Sok. Rozvoj, Chicago....	2.75

\$ 410.34

Příjem\$5.348.83

Vydání 410.34

Hotovost\$4.938.40

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md.....	\$1.695.39
Fond pro příští běh evičtelský.....	54.85
Fond základní N. J. S.....	300.00
Záloha na nářadí u Žup a jednot.....	299.74
Půjčky u župních výborů.....	247.50
Na Union Savings Banku.....	\$1.000.000
Hotovost na banku a v pokladně N. J. S.....	3.938.49

\$4.938.49

Následující jednoty nezaslaly zprávy za 1. ¼letí 1911. Pakli tyto jednoty nezašlou zprávy obratem pošty, musí být s nimi dle stanov N. J. S. pokračováno:

T. J. S. Bayonne, N. J.; Westfield, Mass.; Sok. Čech,

Cleveland, O.; Nová Vlast, Cleveland, O.; Lev, Bridgeport, O.; T. J. S. Tábor, Chicago; Oak Park, Ill.; Karel Jonáš, Abie, Neb.; Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.; Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; T. J. S. Ord, Neb.; Sbor Sokolek, Wilber, Neb.

Tyto jednoty mají zapláceno, ale zprávu nezasílají: T. J. S. Wilson, Kans.; T. J. S. Taylor, Tex.; T. J. S. Shiner, Tex.; T. J. S. Oakland, Cal.

Doufám, že br. tajemníci si tohoto povšimnou a že nebude potřeba stanov N. J. S. použít.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

VÝCHODNÍ ŽUPA NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Baltimore, Md., 28. března.

Schůzi Ú. V. Župy Východní zahájil br. starosta Sylv. Stiegler v obvyklou hodinu. Zápis o minulé schůzi čten a přijat. Čteny dopisy rozličených jednot a sice: T. J. S. New York oznamuje soudee pro župní závody v Long Island. Al. Vokál, Jan Pavlík, Vác. Hampl, Fr. Lier ml., Jos. Kadlee, Fr. Lier st. a Ant. Mysliveček. — S. J. Philadelphia oznamuje jako soudee br. Gustu Příbramskýho. — S. J. Blesk, Baltimore: K. Neuman, Vinc. Jelínek, Ant. Sikora, Ant. Stiegler, Rud. Bolard, Vác. Kadaň. — T. J. S. Morissania: br. Jan Beníšek. — Dopis V. V., v němž sděluje, že zkouška župní ku vybrání boreů, již mají se účastníci příštího roku na sletě v Praze, v měsíci červenci, odbývá se v Chicagu v měsíci srpnu. Br. náčelník Fr. Štětka navrhuje, by k vůli úspoře času i peněz odbývala se župní zkouška při závedech, což přijato a uloženo jednání, aby v záležitosti té V. V. dopsal a usnesení téhož pak sdruženým jednotám oznámil. — Dopis T. J. S. Fugner v Long Island, v němž se táží, zda-li nebylo by dobře pozvat též do závodu jednoty D. A. Sokola. Poněvač v této věci není župní výbor oprávněn rozhodovat, má jednatel požádat o dobrozdání V. V. a to hned T. J. S. Fugner oznámit. Táž jednotka oznamuje jména soudeč: br. Voj. Filip, Fr. Vozáb, Fr. Černovský, Ed. Vokál a Jos. Uher. Více v této schůzi jednáno nebylo a br. starosta ji ukončil. Příjem. Č. S. Sokol v Bayonne, poplatek za 1910, \$2.00; T. J. Svornost v Morissanii \$6.40. — Vydání žádné.

Baltimore, Md., 27. dubna.

Schůzi Ú. V. Župy Východní zahájil br. starosta v obvyklou hodinu a u přítomnosti všech členů výboru. Zápis o minulé schůzi čten a beze změny přijat. Čteny rozličné dopisy, které všem přijaty a kde potřeba toho žádá, má jednatel na ně odpovědět. Dále má jednatel dopsat všem v Župě Východní sdruženým Sokolkám, aby účastnily se veřejného, 23. července v L. I. City a oznámily své cvičenky nejdříve do 1. června. Usneseno pravidelnou schůzi odbývat až po 1. červnu. Jednáno o jednotě Horymír v Curtis Bay, která spěje k rozkladu a jednání uloženo dopsat V. V., jak župní výbor v té věci by se měl zachovat. Později však usneseno tak neučinit, poněvač poměry tamnější V. V. známy nejsou a tudíž těžko poradit. Více nebylo v této schůzi jednáno a br. starosta ji za ukončenou prohlásil. Příjem: S. J. Philadelphia, poplatek za 1910, \$4.90. Vydání žádné.

Jar. Frane, jednatel.

Z ENNIS, TEXAS.

6. června.—Uveřejněte následující dosvědčení příspěvků na stavbu naší tělocvičny T. J. Sokol Karel Havlíček Borovský v Ennis.

Těl. Jednoty Sokol: St. Louis, Mo., \$5; Česko-Amer. Sokol, Chicago, Ill., \$5.75; Říp, Pittsburg, \$2; New York, \$10; Omaha, Neb., \$2; Howells, Neb., \$2; Paní a Dívek, New York, \$5; Shiner, Tex., \$1. — Velkovýbor J. Č. D. státu Massachusetts \$2. — Velkovýbor J. Č. D. státu Ohio \$1, Sbor Slavie čís. 55, \$1; Libuše čís. 1, \$1; Řád Pokrok Jihu čís. 72 S. P. J. S. T. \$3. — Sbírka Ant. Brožka, \$2; Ant. Kulháněk,

taj. Velkořádu Č. S. P. S. státu Texas, \$2. — Velkořád státu New York Č. S. P. S. \$5; řády Č. S. P. S.: Missouri \$3.50; Čechomoravan čís. 105, \$1; Vytrvalost čís. 69, \$2.25; Washington čís. 11, \$5; Texan čís. 104, \$1; Bratři Svobody čís. 67, \$1; Prokop Velký čís. 46, \$1; Hvězda Texasu čís. 206, \$1; Pravdomil čís. 131, \$1; Granger čís. 187, \$2.50; Jeroným čís. 31, \$2; Soběslav čís. 200, \$1; Amerika čís. 196, \$3; Curtis Bay čís. 32, \$2; Karel IV. čís. 77, \$1. — Jan Schovajsa z Ennis \$1; Joe Doležal z Ennis \$1; J. M. Hallaš z Ennis \$1. — Sbírka v Dallas, učiněná br. Jar. Zázvorkou mezi přáteli a příznivci Sokolstva, \$37.65. Celkem: \$118.65, posledně kvitováno: \$95.40. Suma \$214.05.

Všem jednotám a řádům, jež přispěly na náš tak veliký podnik, skládá jednotka naše ještě jednou srdečný dík.

Za T. J. Sokol Karel Havlíček Borovský,

Karel Moučka, pokladník stavebního výboru.

LISTÁRNA REDAKCE.

Smitka, Chicago: Bylo by šlechetným a nikoliv vlastenečným, kdyby, protože chceš zůstat věrným Čechem, nechtěl se učit zde anglicky. Znalost jazyků již Komenský doporučoval bratřím svým milým a Tobě jen prospěje, třeba tvrdil, že tě v tom officiu, kde pracuješ, až moc potřebují a dobře platí. Jestli nebudeš se snažit, abys záhy se s nimi dorozuměl bez té samospasitelné, již musíš si, chtě nechtě, pomáhati, brzy tě pustí. A ostatně, kde pro Čecha jest větší pokoření, v té angličtině světové aneb v té němčině, jazyku to našich nejuhlavnějších nepřátel?

J. O., Omaha, Neb.: Není naší věci. My povinnosti své dostáli.

Sokol: V mezinárodním Svazu tělocvičném Němci zastoupeni nejsou, proto jich v zápolu není. Švýcaři tu rovněž nejsou. Svaz založen byl 1897 v Bruselu. Na podnět Čechů zavedeno členství národů a tak nyní jsou tam naši Č. O. S. a všechny druhé jednoty slovanské.

Starší: V tom věku života dlužno činiti zvláštní rozdíly i dle vnějších okolností životních. Společenské poměry jsou ovšem mnohým vinny. Pohyb venku při hře asi nejlépe by se odporučoval v Tvém případě a lehčí prostná.

Student: Díky za informaci. My však znali dávno a jen tou bychom byli Tobě radou podle Tyrše: "Žádná věc lidská není povždy tak dokonalá, by v ničem lepší býti nemohla." Dle toho se drž a pracuj i o nápravu usiluj.

J. J. B.: Nelze použít.

VÝPRAVA AMERICKÝCH ČECHŮ NA VŠESOKOLSKÝ SLET V PRAZE R. 1912.

Americké Sokolstvo a jeho příznivci chystají se již k účasti na Vsesokolském sletu v Praze, jež se bude konati ve dnech 26.—29. června r. 1912.

Česká Obec Sokolská pracuje na dohotovení celkového programu a rovněž Národní Jednota Sokolská v Americe koná pilné přípravy ku vyslání svých boreů a oprávněných zástupců. Usnesením poslední schůze Výkonného Výboru byla pověřena cestovní kancelář Brodský & Sovák (založena r. 1867) v New Yorku výpravou boreů a oficiálních zástupců. Výtah ze zápisu o této schůzi zní následovně:

"Bratr M. Pilnáček, zástupce firmy Brodský & Sovák se dostavil do schůze této, a sice v záležitosti výpravy k VI. sletu do Prahy, vyslovil přání, aby Výkonný Výbor N. J. S. dal výše uvedené firmě pověřující dopis, jímž by byla oprávněna onu výpravu uspořádat. Usneseno, aby se podobný dopis poskytl, a sice ve znění, že borei a oprávnění zástupci, kteří budou Výk. Výb. N. J. S. k VI. Vsesokolskému sletu do Prahy vysláni, pojedou s výpravou nadzmiňované firmy, jakž tato uspořádá."

Všeobecně očekává se veliká účast a s mnoha stran projevuje se přání, aby spolu s oficiálními zástupci Národní

Jednoty Sokolské uspořádána byla hromadná výprava české Ameriky. Vsesokolský slet bude největší českou manifestací, i jest zajisté přáním každého, aby američtí účastníci přijeli do Prahy společně a aby také těmto jako celku mohla býti vzdána náležitá pocta Královskou Prahou, která vždy s nadšením vítá zámořské bratry.

Za tím účelem rozhodla se firma Brodský & Sovák, generální zastupitelství Bohemie akciové banky v New Yorku, uspořádati výpravu ve velkém stylu, jež by zaručovala účastníkům všechny výhody a byla důstojnou české Ameriky. Včasným a řádným organisováním výpravy dá se pro cestující docílit těchto výhod:

- a) Zajištění potřebného počtu míst na jedné lodi, po případě najmutí celé lodě;
- b) řádná doprava zavazadel;
- c) rychlé a hladké proclívání;
- d) vypravení zvláštního vlaku z evropského přístavu do Prahy;
- e) levnější jízda s úsporou času a zajištění lístků zpátečních.

V Praze budou mít účastníci bezplatně k dispozici cestovní kancelář akciové Banky Bohemie, kde obdrží informace o ev. dalších cestách jakož i o cestě zpáteční, s čímž spojena je též výhodná výměna peněz, vydání pověřujících listů, cestovních čeků, atd.

Tímto způsobem bude postaráno o pohodlí a zpříjemnění cesty a cestující ušetření budou všech obvyklých na cestách trampot a nepříjemností.

Přihlášky necht' se činí již nyní a kdo si přeje, může si lodní lístek zaplatiti i po měsíčních splátkách. Závazné přihlášky nejsou a slouží toliko ku zjištění přibližné účasti.

Přihlásili-li se ze Západu dostatečný počet účastníků, postará se firma Brodský & Sovák o to, aby se jelo 2 zvláštními vlaky na New York, a sice:

1. ze Západu a Severozápadu z Omahy, přes Chicago, kde se připojí výprava z Chicaga, pak Cleveland a Detroit. Výprava tato bude zahrnovati státy: California, Oregon, Washington, Idaho, Nevada, Wyoming, Montana, No. a So. Dakota, Minnesota, Nebraska, Wisconsin, Iowa a Illinois.

2. Z Jihu a Jihozápadu z Kansas City a St. Louis přes Cincinnati, Pittsburg a Baltimore a bude zahrnovati státy Oklahoma, Missouri, Colorado, Texas, atd.

Čím více účastníků se přihlásí, tím větší budou jim poskytnuty výhody a tím levnější bude cena.

Ceny míst ve 3. třídě a 2. kajutě budou určeny později a co by kdo přeplatil, to se mu pak vrátí.

S výpravou může jeti každý, kdo by chtěl navštívit starou vlast.

Brodský & Sovák, 1389 Second Ave., New York, N. Y.

ČESKO-AMERICKÁ MATICE ŠKOLSKÁ.

(Schůze 10., dne 17. června 1911.)

K Matici se přihlásila a do jejího středu přijata byla škola: Výbor České Nedělní Školy v Milwaukee, Wis., která oznamuje úplnou zprávu. Patronát "Sdružení Českých Spolků" v Iowa City, Ia., kde vyučuje se 2 měsíce a sice od 12. června do 12. srpna každý den od 8 hodin do 12 dop. Počet dítek navštěvující školu jest asi 50, učitelé jsou dva.

Zprávy delegátů zněly příznivě.

Dopis od Svazu Učitelů Českých Svobodomyšlných Škol byl přijat a dán byl návrh, aby tento Svaz v nejbližší době vypracoval osnovu vyučovací a vypracovanou ji předal Matici.

Přikročeno k volbě delegátů cestovních pro zřizování Českých Svobodomyšlných Škol a zvolen pro Westchester, N. Y., občan Tuma a Vašků. Pro Passaic, L. I., občan Kárník a Vašků, kteří s přípravnou prací již započali.

Na výzvu o podporu darovaly ve prospěch Česko-Americké Matice Školské spolky a patronáty:

Spolek pro podporování Ústřední Matice Školské a Českých Menšin	\$ 33.00
Patronát České Nedělní Školy 15. 16. a 17. wardy a Dětských Besídek v Clevelandě, O., ...	10.00
Tentýž za 25 diplomů	2.50
Sbor Zástupců České Svob. Školy ve West Hoboken ..	5.00
Ústřední Matice Školská v Cedar Rapids, Iowa	5.00
Jednotlivci Sboru Zástupců ve Newfield, N. Y., po 25c. Občani: Vyskočil, Pošík, Korběl, Houša, Mazourek, Spousta, Vopát a Kašpár, Volf 5c. a nejmenovaný 30c. Celkem	2.35
Patronát Č. N. Svob. Školy Jan A. Komenský v Newburgh, O., ...	2.00
Řád Jeroným č. 31, Č. S. P. S.	2.00

Celkem přijato

Vydání činilo:

Nový tisk a nedoplatek	\$ 4.50
Úřadovna tajemníka	6.25
Poštovné	2.31

Celkem vydáno

V pokladně jest

Česko-Americká Matice Školská vzdává tímto dík všem, kteří uznali, jak potřebná a nutná jest tato instituce a dle toho ji také podpořili.

Česko-Americká Matice Školská bude tím více pracovat k udržení českého jazyka mezi mládeží česko-americkou, když vidí, jak jest pochopena českou Amerikou a hlavní zřetel brátí bude k tomu, by i citění pravé se v mládeži naší neztrácelo, by odchovávan byl dorost svobodomyšlný a tak nenechá si ujíti příležitost, kde Čechům našim škola schází, aby tam svým vlivem a přičiněním o školu svobodomyšlnou se nepostarala, třeba že v cestu se jí budou klásti značné překážky.

Další příspěvky laskavě zasílejte na tajemníka, který rovněž přijímá dotazy a přihlášky škol, B. O. Vašků, 316 E. 73. St., New York.

VOLNÁ MYŠLENKA Z ČECH DĚKUJE ZA POSKYTNUTOU POMOC.

Přátelům, spolkům a svobodomyšlným časopisům v Americe!

Jako zástupce Volné Myšlenky české dovolujeme si Vám vzdáti srdečné díky za vzácnou ochotu, se kterou Jste nám v našem těžkém zápasu přispěli a dále přispěti hodláte.

Vaše solidarita s námi nás vzpružila, dala nám nové síly a povznesla naši energii. Bude se nám snáze pracovati, když budeme si moci býti vědomi, že spolu s námi stojí a bojují naši pokrokoví přátelé američtí.

Vaše příspěvky budeme kvitovati v naší "Volné Myšlence" počínajíc v čís. ze dne 1. června, ježto číslo ze dne 1. května bylo již vytištěno, když Váš příspěvek přišel. Byli bychom velice vděční, kdyby se rozmnožil počet amerických odběratelů naší české "Volné Myšlenky".

Opětující svoje díky a doufajíc, že navázané těsné styky mezi Čechy a Amerikou potrvají i dále, znamenáme se Vám, vážení přátelé, oddán za Volnou Myšlenku v Čechách.

Julius Myslík a Josef Růžička.

Třetí sbírka ve prospěch Volné Myšlenky v Čechách odeslána dne 15. června a obnášela \$116.60, což činilo 568 K. 78 h. Posledně kvitováno 2,143 K. 70 h. Celkem tedy odesláno Volné Myšlenky do Čech 2,712 K. 48 h. Podrobné kvitování třetí sbírky naleznete v červencovém Věku Rozumu a v srpnovém Volné Myšlenky.

Příspěvky, které ještě na Volnou Myšlenku dojdou, budou odeslány do Čech kolem 15. července.

V. V. Svazu Svobodomyšlných v Americe.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Čech v Clevelandu uvedeni byli: Jaroslav Vodrážka, Otto Bušek, Jan Špirakus, Josef Bílek.

— Z T. J. S. Toledo, O., odstoupil Martin Drlik.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, přijati byli: Karel Baar, Jan Velehradský, Jar. Velehradský, Jos. Ptáč, Julius Husák, Fr. Fisher. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Šesták a Fr. Beneš. Vyloučený Jos. Špinar opět přijat za člena.

— Z T. J. S. San Francisco vyloučení byli pro neplacení Jan Lukeš, Nový, Hurych.

— Do Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., přijati byli: Karel Eliášek, Matěj Hradecký, Josef Mazanec, Frant. Blažejovský, Josef Mrzek, Frant. Broška, Frant. Sobota. Odstoupil J. Vavřín. Pro neplacení vyloučen Václav Valenta.

— Z T. J. S. Granker, Tex., vyloučen byl pro neplacení Jan Žurovetz. Odstoupili: Jan F. Pustějovský, Fr. Holubec, R. Bartoš.

— Do T. J. S. Karel Havlíček Borovský v Ennis, Tex., přijat byl: Ant. Šedivý. Vyloučen pro neplacení Jos. Kopecký a Jos. Kovář. Fr. Lukša neodstoupil, jak omylem udáno bylo, jest nadále členem.

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijat byl Ant. Soukup, ml.

— Do T. J. S. Prague, Okla., přijati byli: Anton Král, Václav Krbový.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Jos. Novotný, Fr. Vyskočil, Jos. Mikánek, Boh. Heisler, Fred. Pospíšil, Jos. Fiala, Fred. Kalaš. Odstupní listinu obdrželi: Josef Linek, Frank Kopecký, Alois Vitoch. Pro neplacení vyloučen Vác. Suk. V minulé zprávě omylem vysazeno bylo Bohumil místo Rudolf Holub vyloučen pro neplacení; dále Jaroslav Kalaš znovu na odstupní listinu přistoupil a ne jak udáno bylo že odstoupil.

— Do T. J. S. East St. Louis, Ill., přijati byli: Antonín Smutný, Ondřej Uttendorfer, Josef Šulista; znovu přistoupil Václav Ross.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijati byli: Jaroslav Kučera, Emanuel Janíček.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijat byl Emil Horečný. Odstoupil Adolf Pitman. Pro neplacení příspěvků vyloučen byl Jiří Kostelný.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijati byli: Alois Froněk a Rudolf Pátek.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Tomeš Pekárek, Frant. Douda, Jos. Malík, Jos. Vodička, Karel Tábořský.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., přijati byli: Fr. Valenta, Vác. Kovářik. Znovu přijati byli: Vác. Křeček a Jos. Novotný. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Svoboda, Jos. Soudek, L. S. Legro (kde bydlí?).

— Do T. J. S. Omaha přijat byl Fr. Mach.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijati byli: W. Foltýn, M. Konvička, Jindřich Zelenka, Rud. Pour. Odstoupil Hynek Pavlát.

— Z Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., vyloučení byli pro neplacení Frank Mayer, Jan Tesař, Frank Vaněk, Frank Bezečný.

— Do T. J. S. Prague, Okla., přijati byli: Karel Šalda, Pavel Somer.

— Do T. J. S. v Edwardsville, Ill., přijati byli: Bohumil Tůma a Václav Hladík (s odstupní listinou). Odstoupil Jan Kučera.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: Václav Michálek, Jiří Zajíček, Benedikt Urbánek, L. Vitoch (s přest. listinou z New Yorku), Vác. Stránský (s přest. listinou od Sok. Praha). Poděkoval se Albert Kačena. — Další zpráva: Uveden Arnošt Zelenka. Odstoupil Edw. Donát.

— Do T. J. S. Těšín v Chicagu uvedeni byli: Fr. Kvasnička, Ant. Degman, Jos. Hondlík, Lad. Kulíček, Jos. Kulíček, Jos. Saltz (s přest. listinou od Slov. Lípy), O. Zmeškal.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijat byl Frant. Trousil. Odstoupili Jan Černý a Ed. Černý.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Jan Florian, Josef Vašátko, Václav Blecha.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 112 Coligni av., New Rochelle, N. Y.; J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůnek; výbor finanční: Št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

Župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvestr Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 78 E. 28th St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J. 1. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; taj. Jos. Hysek, 3742 Franklin st.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Vác. Šoustek, Pennington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St, Wood Ridge, N. J. Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 1/3. odpo.; taj. Ant. Smietansk, c. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Panka, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnáč. Ant. Čermák, 2. podnáč. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hořice, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přech, A. Kolářský a Jan Pohanka. — Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy buďtež zasílány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. středu v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasiš, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 147 Williams.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabec St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. J. Dvořák, R. R. 2, Box 34½.

T. J. S. Toledo, O.; taj. Fr. Drlík, 2230 Caledonia St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank., pokl. Jos. Woitišek; náčelník Rudolf Stýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnáčel. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáčel. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halg, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal. — Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2834 W. 21st St. Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335-2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436-40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300-1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 1303 So. 41. Court.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj. O. Ratchovský, 4714 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515-517 DeKoven St.; taj. Karel Tittle, 2121 S. Homan ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Taj. A. Lisý, 4911 N. 40. Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Josefa Ráliho, 1116 N. 3rd St.; taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill., schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 695 Stewart Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Fr. Linc, 710 Chicago Ave.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Fr. Hrdlička, 764-15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Vimer, 1036 Emmett St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. V. Štěrba, box 627.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Jos. Eisman, box 344.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měs. Taj. Fr. Šindelář, 1506 So. Clarence Ave.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. J. M. Kadlec, 302 Bloomington St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Taj. Ant. Kopie, 5026 W. 29. St., Cicero, Ill.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: starosta J. J. Mík; jednatel Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jos. Vonásek; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb. Další výbory: Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha, Vojt. Košťál, Fr. Benák, Emilie Jelenova, Tl. Kmentova, Mamie Kmentova, Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova. — Schůze každé 2. pondělí v měsíci večer v Sokolovně T. J. S. Omaha.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. F. Johanes.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. F. R. Okřina.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Smrž.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Karel Špalek, 1230 S. 12th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Chas. Hulla, P. O. B. 35.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fügner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. neděli ve 2. hod. odp.; taj. Vác. Opočenský, 367 So. 21. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2. hod. odp. v místnosti Z.Č.B.J.; taj. Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. středu. Taj. Vlasta Souček, 1457 So. 14. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Fr. Kostka.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Ord, Neb. Tajemník Ant. Bartunek.

T. J. S. Havlíček, Milligan, Neb. Taj. Václav Elznice.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma Kovář.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Skočdopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Župa Jižní. Sídlo v Ennis, Texas.

Ústřední výbor: starosta Fr. Toupal, náměstek Fr. Trojáček, jednatel Karel Moučka, R. 3; poklad. L. O. Hošek, náčelník Ant. Brožek, 1. podnáčel. Fr. Vřla, 2. podnáčel. Jar. Houdek. Další členové výboru: Fr. F. Toupal, Joe Toupal, Alois Šediví, Joe Skroch. Schůze každou prvou neděli v měsíci. Veškeré dopisy bud' teč zaslány na jednatele.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R. F. D. 2., Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. E. Doleček.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník Dominik Tuma, 433 W. Frisco St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. Joe Chmelář, R. 3, box 3, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek, R. 4 — box 24.

T. J. S. Taylor, Tex., tajemník J. H. Strnad, 321 Mons.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Tajemník Jos. Zázvorka.

T. J. S. Galveston, Tex., taj. J. J. Oveský, c. o. Hotel Texas.

T. J. S. Shiner, Tex., taj. Fr. Pavliš box 74.

T. J. S. Granger, Tex. Jednatel B. Hatka, box 323.

T. J. S. Oenaville, Tex., taj. J. R. Bartek, R. 3, box 52.

T. J. S. Waller, Tex.; taj. K. A. Kulhánek.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Starosta J. J. Justice, 1989 Geary St.; jednatel Fr. Rýzner, 3823 Army St.; pokl. B. Kantner, 4206 — 24th St.; náčelník L. Jirsák, 460 Herman St.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. C. Kokeš, 1659 Bush St.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Marie Křeček, 383 Arkansas St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. Vác. Machek, 2239 Peralta St.

T. J. S. Portland, Oregon; jednatel Čeněk Krémář, 95 N. 17. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); schůze každou 1. středu v měsíci u pokl. br. J. J. Žáka, 209½ E. 5th St. Veškeré dopisy zasílají na Jos. Froněk, 116½ E. 3rd St.

NOVÉ KNIHY.

Na skladě u Výkonného Výboru Nár. Jednoty Sokolské:

1. Památník Nár. Jed. Sok.	\$1.25
3. Kozíšek Fr. Cvičební večery na koni na šíř.	.14
4. Jindř. Fugner: Životopis.	.17
5. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl. — Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné.	.04
7. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže.	.47
8. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě.	.22
9. Kozíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostých.	.20
11. Mendík Jan: Pověly ku podrobnému procvičení poř. cvičení.	.10
12. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči Dra. Mir. Tyrše. — Po všechné úvahy o věci Sokolské, I. 1.	.25
13. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2.	.25
14. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s nářadím.	.18
15. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. s nářadím.	.25
16. Hanušová Kl.: Dětský tělovík.	.22
18. Pexa Václ.: Cvičební večery na bradlech.	.20
19. Klenka Jos.: Cvičební večery na kruzích.	.14